

பொருளியல் நோக்கு

நவம்./திசம்.

1977

வரவு
செலவுத்திட்டம்

'78

சர்வதேச வர்த்தகப் போராட்டங்கள்

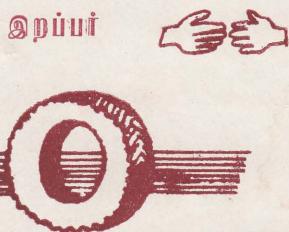

பல வறியநாடுகளின் ஏற்றுமதி வருமானம் ஒரு சில அடிப்படைப் பண்டங்களின் மீதே தங்கியுள்ளது. எனவே அப் பொருட்களின் விலை கள், அந்நாடுகளின் ஜீவ மரணம் பொராட்ட மாகும். சர்வதேச அரங்கில் இத்தகைய பண்டங்களின் வர்த்தகத்தில் நிகழ்ந்துவரும் இழபறிப் போராட்டங்களை இங்கு தொகுத்துத் தருகின்றோம். அன்மைக் காலங்களில் சர்வதேச வர்த்தகத்தில், வளர்முக நாடுகளின் உற்பத்தி விகிதாசாரங்கள் அடைப்புக் குறிக்குள் தாப்பட்டுள்ளன.

கிழுபா (26%), மிலிப்பைன்ஸ் (7%), மிரேசில் (6%), தாய்லாந்து (5%)

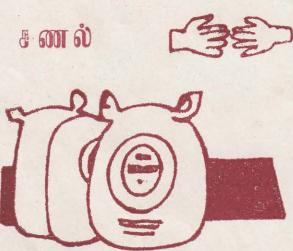

சிக்கலான விலைத்தளம்பல் போராட்டத்தைக் கொண்ட ஒரு பண்டமான சீனி, இரு வேறு பட்ட தாவர வகைகளிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. இதில் 60% கரும்பிலிருந்தும், 40% பீற் கிழுங்கிலிருந்தும் சர்வதேச வர்த்தகத்தில் பெருமளவிலான கருப்பங் சீனி வறிய நாடுகளினால் செய்யப்படுகின்றது. 1975ல் ஏற்பாடு காரணமாக ஒரு தொன் சீனியில் 700 டெலராக அதி கரித்தது. விலையதிகரிப்பின் விளாவாக அநேக நாடுகள், குறிப்பாக ஜோரோப்பிய பொதுச் சந்தை நாடுகள் சீனி உற்பத்தியில் ஈடுபட்டன. இன்று பெருந்தொகையான சீனி உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளதால் ஒரு தொன் சீனியில் விலை 170 டோலராகக் குறைந்துள்ளது.

மலேசியா (47%), இந்தோனேஷியா (27%), தாய்லாந்து (11%)

செயற்கை றப்பர் காரணமாக இயற்கை றப்பர் சர்வதேச வர்த்தகத்தில் பெரும் வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது. இன்று சர்வதேச சந்தையில் மூன்றிலொரு பங்கினையே இது வகிக்கின்றது. பிரதான இறக்குமதி நாடுகள் 75% இயற்கை றப்பரை டயர் உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்துவதால், பெருமளவிற்கு அதன் விலை மோட்டார் கைத்தொழிலின் காத்திரமான தன்மையில் தங்கியுள்ளது.

இந்தியா (42%), வங்காளதேசம் (34%)

சனவிற்கு செயற்கை பிரதியீட்டுப் பொருளான்றினைத் தயாரிக்கும் முயற்சியில், சனவிற்கு நாடுகள் கூடிய கவனம் செலுத்துக்கையில், பிரதான சீனை உற்பத்தி நாடுகளான இந்தியாவும், வங்காள தேசமும் ஒன்றையொன்று நக்கும் முயற்சியில் காலத்தைக் கழித்து வந்துள்ளன. தற்பொழுது இரு நாடுகளும் ஒத்துழைக்கக் கூடிய சாத்தியக் கூருகள் தென்படுகின்றன. இதில் கூடிய அபிவிருத்தி காண இரு நாடுகளிற்கும் மூன்றும் உலகின் உதவி அவசியமாயிருக்கும்.

மலேசியா (43%), தாய்லாந்து (10%), பொலிஷியா (14%)

சிறந்த வரைவிலக்கணத்துடன் கூடிய, விதிகளைக் கொண்ட வர்த்தக நடவடிக்கைக்கு 1956ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட சர்வதேச தகர உடன்படிக்கை சிறந்த உதாரணமாகும். இது தனது உற்பத்தி ஒதுக்கீடு மூலம் வெற்றிகரமான மூறையில் விலைத் தனம்பல்களிச் சமாளித்துள்ளது. குறைவான மழுங்கல் காரணமாக தகரத்தின் விலைகளில் தொடர்ந்தும் உயர்ச்சிப் போக்கு காணப்படுகிறது. ஆகையால் வர்த்தகத்தில் உற்பத்தி நாடுகளின் கை ஒங்கியுள்ளது. பல வருடங்களாக ஐக்கிய அமெரிக்கா இவ்வுடனப்படிக்கையில் சேர மறுத்ததோடு, தனது பாரிய தகர இருப்பினை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் தகர விலையை வீழ்த்திவிட முயன்றது. ஆனால் இன்று அங்கத்துவம் பெற்ற நிலையில், கூடிய விலைகளைப் பெருத பட்சத்தில் ஒபெக மாதிரியான வர்த்தக கூடிட்டினை உருவாக்குவதாகப் பயமுறுத்தி வரும் பொவிலியாவுடன் போராடி வருகின்றது.

ஐமைக்கா (44%), சூரியம் (23%) கயானு (9%), டொமினிகன் குடியரசு (8%)

புவியோட்டில் பொதுவாகக் காணப்படும் இத்தாதின் அகழ்வு, தாதின் தரம், உருக்குவதற்குத் தேவையான வலு என்பவற்றினாடிப்படையிலேயே நடைபெறுகின்றது, இது தொடர்பான தீர்மானம், இதனை உருக்குகின்ற பல்தேயத் தாபனங்களின் தெரிவிலேயே தங்கியுள்ளது. அரசியல் ரிதியாக எத்தகையைக் கொண்டுகையைக் கட்டப்படித்தாலும், உற்பத்தி நாடுகள் தனித்து இயங்க முடியாதுள்ளது. உதாரணமாக ஐமைக்கா அமெரிக்காவின் கெம்சர் கம்பனியிடுன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டுள்ளது. அரசியல் ரீதியில் ஸ்திரமற்ற நாடுகளில் முதலீடு செய்ய கம்பனி கள் தயங்குகின்றன. (கயானு அன்மையில் இத்தகைய தாபனமொன்றினை தேசியமயமாக்கி யது.) முதலீட்டாளர்கள் அவுஸ்திரேலியா, கனடா போன்ற பாதுகாப்பான நாடுகளில் முதலீடு செய்ய விரும்புகின்றனர்.

பொருளடக்கம்

சிறப்புக் கட்டுரைகள்

மக்கள் வங்கியின்
ஆராய்ச்சிப்பதுதி வெளியிடு:
தலைமைக்காரியாலயம்,
11 வது மாடி,
கொழும்பு 2,
நீலகிரி.

உத்தியோகபூர்வ குழுவின் அறிக்கை	21 மின்வது, மின்சுக்கி தேவை குறித்து இலங்கை மின் சாரச்சபையின் அறிக்கை
கிரஹாம் ஹன்கோக் ஓ. ஆர். கிருஷ்ணசுவாமி அம்.ஏ. ஹாசைன் மாலிக்	23 விழிப்புற்று வரும் மூன்றுவது உலகம் 26 இந்திய நிலப்பிரச்சினையும் கூட்டுறவும் 29 பணித்துறையாட்சியே பாகிஸ்தானின் பொருளா தார நெருக்கடிக்குக் காரணம்!

தலைமைக் கட்டுரை

3 வரவு செலவுத் திட்டம் 1978

எம். மனோகரன் 7 அபிவிருத்திப் படிமுறையில் வரி அறவிடவின் மாந
கும், 1978 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வரி அற
விடல் தொடர்பான பிரேரணைகளும்.

எஸ். எஸ். கொலம்பகே 10 வரவு செலவுத் திட்டம் 1978—வளர்ச்சி வீதங்களில்
ஏற்பட்ட மாற்றங்களும்.

ரென்டன் மே அல்விஸ் 14 வரவு செலவுத் திட்டம் 1978—வளர்ச்சி குறித்த புதிய
உத்திகளை நோக்கி...

நிரல்கள்	16 முகாமை
	17 வங்கித் தொழில்
	18 நூல் ஆய்வு
	19 கைத்தொழில்

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும், அறிக்கைகளையும், புள்ளிவிவரத்தறுகளையும், உரையால்களையும் பல்வேறு கொண்டங்களிலிருந்து அளிப்பதன் மூலம் பொருளாதாரத்திலிரும், பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் ஆர்வத்தை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதைக்குறிக்க கொாக்க கொண்டது.

பொருளியல் நோக்கு மக்கள் வங்கியின் ஒரு சமூகப் பண்திட்டமாகும், எனிலும் அதன் பொருளடக்கம் பல்வேறு ஆயிரக்கணக்கான சமூத்தியட்ட கட்டுரைகளிக் கொண்டதால் குறும், அவை வங்கியின் கொண்டக்கூடோ உத்தியோக பூர்வமான கருத்துக்களோயோ பிரதிபலியப்பொயல். எழுத்தாளின் பெயருடன் பிரகரிக்கப்படும் சிறப்புக்கட்டுரைகள் அவ்வாறி யிரக்கின்றாத்தக்கநுத்தக்காரும். அவை அவர்கள் கார்ந்துள்ள நிறுவனங்களைப் பிரபலியங்களாக இத்தனையகட்டுரைகளும், குறிப்புகளும் வரவேற்கப்படுகின்றன. பொருளியல் நோக்கு மாதந் தோறும் வெளியிடப்படும். அதனால் சந்தோ செலுத்துவதன் மூலமோ, விற்பனை நிலையங்களிலிருந்தோ பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வாசகர் கவனத்திற்கு

அச்சடிப்பில் ஏற்பட்ட தவிர்க்க முடியாத சில தாமதங்களினால் 1977 நவம்பர்/டிசம்பர் இரு மாதங்களுக்குமான இதழ்களை ஒருங்கிணைந்துள் ஜோம். எவ்வாருயினும், வருட சந்தா செலுத்தியிருக்கும் வாசகர்கள் பன்னிரண்டு தனிப்பிரதிகளைப் பெற உரித்துடையோராவர்.

அடுத்த இதழில்

- ★ உண்டாட்டு விவசாயம்—நெல்லும் உப உணவுப் பயிர்களும்.
- ★ மூலதனவாக்கத்தில் வங்கிகளின் பக்கு.

நிகழ்ச்சிக்குறிப்பேடு

ஒக்டோபர்

- 3 வருடாந்தம் 150,000—200,000 தொன் வரை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பாரிய சிமெந்து ஆலையொன்றை சினு விள் நிதியுதவியிடன் நெஜீரியாவில் அமைப்பதற்கான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டுள்ளதாக, தன் சினு விஜயத்தின் முடிவின்போது நெஜீரிய ஐஞ்சிப்பிக் கொள்கே தெரிவித்தார்.
- 7 இங்கிலாந்து வங்கி அதன் கொடுகடன் வட்டி வித்தைத் 6 சதவீதத்திலிருந்து 5½ சதவீதமாகக் குறைத்து. 1976 ஒக்டோபரில் அதன் வட்டி விதம் இது வரை கால உச்ச மட்டமான 15% ஆக உயர்த் தப்பட்ட மின்னர், கொடுகடன் வட்டி விதம் மாற்றி யமைக்கப்பட்ட 20வது தடவை இதுவாகும் என ஸ்டாடன் டைம்ஸ் தெரிவித்தது.
- 10 அடுத்துவரும் பனிரண்டு மாதங்களில் சேஷியத் யூனியன் காலாவுக்கு வழங்கவிருக்கும் 10 இலட்சம் டொலர் நிதியுதவியின் ஒரு பகுதியாக 4000 தொன் கோதுமையையும், எட்டு மூல இயந்திரங்களையும் வழங்கியுள்ளதாக 'வெஸ்ட் ஆபிரிகன் ஐரன்ஸ்' அறிவித்தது.
- 16 பழங்குணர் நிலங்கள் ஹோட்டலில் நடைபெற்ற சர்வதேச நிதி வழங்குவோர் மாநாட்டில் உரையாற்றிய பிரதமர் சேக் கல்பா மின் கலைமான், பற்றாறை அமி விருத்திக்காக வருடாந்தம் 40 கோடி டொலரைச் செலவிட்டு வருகின்றதென்றும், 1970ல் இத்தொகை 50 லட்சம் டொலராக மட்டுமே இருந்ததென்றும் தெரிவித்தார்.
- 7 இந்தியாவின் வெளிநாட்டுச் சௌலாவனி ஒதுக்கீடுகள் அதிகரித்துள்ளமையால் வெளிநாட்டு வர்த்தகக் கொள்கைகளில் நெகிழ்ச்சிப் போக்கிலான மாற்றங்கள் திசை மூப் போவதாக மினுஞ்சியல் டைம்ஸ் அறிக்கையென்று கட்டிக்காட்டியது.
- அடுத்த வருடத்தில் ஐரோப்பியப் பொதுச் சந்தையில் அங்கம் வகிக்கும் ஒன்பது நாடுகளினதும் மொத்த தேசிய உற்பத்தியைக் குறைந்தபட்சம் 4—4.5 சதவீதம் வரை அதிகரிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்வதாக ஈச்சம்பேர்க்கில் கூடிய ஐ. பொ. ச. நிதியமைச்சர்கள் தீர்மானித்தார்கள்.
- 20 உலக வங்கி அதன் கொடுகடன் வட்டி வித்தைத் 8 சதவீதத்திலிருந்து 7.9 சதவீதமாகக் குறைத்துள்ளது. ஒக்டோபர் 20-ம் திதி கோஸ்டா ரிக்காவுக்கும் தாய்லாந்துக்கும் புதிய கடன் வசதிகள் வழங்கப்பட்ட போது இது குறித்து அறிவிக்கப்பட்டதாக ஸ்டாடன் மினுஞ்சியல் டைம்ஸ் தெரிவித்தது.
- 26 புடாபெஸ்டில் அமைந்திருக்கும் ஒன்றேயிய தேசிய வங்கி அமெரிக்க, கனேடிய வங்கிகளிலிருந்து 7 வருட தவணைக்காலத்துடன் 20 கோடி டொலர் பெறுமதி யான கடன்களைப் பெற்றுள்ளது.
- 30 சோவியத் தொழில் நுட்பங்களையும், உற்பத்திப் பொருட்களையும் பிரேஸிலுக்கு இறக்குமதி செய்வதற்குத் தூண்டுதல் அளிக்கும் வகையில் 60 கோடி டொலர் கடன் வசதியென்றை உருவாக்க சோவியத்-பிரேஸிய அரசாங்கங்கள் இனக்கம் தெரிவித்தன.
- நவம்பர்
- 2 ஐக்கிய அமெரிக்கா சர்வதேச தொழில் தாபனத்தி விருந்து வெளியேறியது.
- 7 1978-ம் வருடத்துக்கான வரவு செலவுக் கணிப்பிடுகள் நிதி அமைச்சரினால் தேசிய அரசப் பேரவையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. மொத்தக் கணிப்பிடு செய்யப் பட்ட செவு 957.8 கோடி ரூபாவாகும்; வருமானம் 808.2 கோடி ரூபாவாகும்.
- 8 உலகச்சந்தை மட்டங்களைவிடக் குறைந்த விலையில் சினு மூலங்களுக்கு 200,000 மெட்ரிக் தொன் அரி செய் வழங்கும், இதற்குப் பதிலாக மூலங்கள் 49,000 தொன் இறப்பவரை வழங்கும். சினாவுடனுள் புதிய ஒப்பந்தத்தைக் கைச்சாத்திட்டுடெட்டு நாடு திரும்பிய வர்த்தக அமைச்சர் செய்தி நிருபர்கள் மத்தியில் உரையாற்றிய போது, கடந்த 26 வருட காலத்தில் இரு நாடுகளும் மாற்றத்தக்க நாணயத்தைக் கையாக்கும் முதல் முறை இதுவாகும் எனக் கூறினார்.
- 14 கொரியக் குடியரசுடன் (தென் கொரியா) பூரண ராஜா உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள மூலங்கா தீர்மானித்திருப்பதாக வெளிநாட்டுக் காரியாயம் அறிவித்தது.
- 15 தற்போதைய அரசாங்கத்தின் முதலாவது வரவு செலவுத் திட்டத்தை நிதியமைச்சர் தேசிய அரசப் பேரவையில் சமர்ப்பித்தார்.
- 17 பம்பாய் எண்ணெய் வள ஆய்வுத் திட்டத்தில் பயன்படுத்தும் பொருட்டு இந்தியா ஒபைக் கொடுகளின் விசேஷ நிதியிலிருந்து 1.4 கோடி டொலர் உதவி பெறுமென ரொய்டர் அறிக்கையொன்று தெரிவித்தது.
- 18 சர்வதேச நாணய நிதி மூலங்காவுக்கு ரூ. 600 கோடி வரை கடன் வழங்க இணங்கியிருப்பதாக நிதியமைச்சர் தேசிய அரசப் பேரவையில் அறிவித்தார். எனினும் தற்போதைய நெகிழ்ச்சி நடவடிக்கைகளுக்கு ரூ. 160 கோடி மட்டுமே தேவைப்படுவதாகவும், அதை கீட்ட கூடுலாகப் பெற்றிருப்பதாகவும் அவர் சொன்னார்.
- 1977-ல் நெதர்லாந்து அரசு மூலங்காவுக்கு ரூ. 23.3 கோடி கடன் வழகியிருப்பதாக திட்டமிடல் அமைச்சின் பத்திரிகை அறிக்கையொன்று கூறியது.
- 19 சினியின் விலை இரு. 5 ரூபாவிலிருந்து 3 ரூபாவக்கு குறைக்கப்பட்டது.
- ஐஞ்சிப்பதி சதாத் தன் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க இல்சரவேல் பயணத்தை மேற்கொண்டார்.
- 24 ஐரோப்பியப் பொருளாதார ஒன்றியத்தின் அமைச்சர் களுடன் பேச்கவார்த்தைகள் நடத்திவிட்டு நாடு திரும்பிய வர்த்தக அமைச்சர், மூலங்காவின் தயார் செய்யப்பட்ட துணிவைகளுக்கான ஏற்றுமதிக் கோட்டா குறித்து பொருளாதார ஒன்றியத்துடனுள் உடன்படிக்கையொன்று சாத்தியமாகுமெனத் தெரிவித்தார்.
- 25 ஐப்பான் மத்திய வங்கியினதும், மேற்கைசோப்பாவி எதும் உதவிகளைப் பெற்றிருந்தும் கூட அமெரிக்க டொலர் தொடர்ந்து வீழ்ச்சியற்ற வருவதாக ஸ்டாந்லிலிருந்து வெளியான ரொய்டர் அறிக்கையொன்று தெரிவித்தது.
- 26 நோர்வேஜிய வங்கிகளையும், எண்ணெய்க் கம்பெனி களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு கூட்டு நிறுவனம், வியட்நாமின் தென் கரைகளிலிருக்கும் எண்ணெய் வளங்களை விருத்தியாக்குவதற்கு அனுமதி பெற்றிருக்கின்றது.
- 29 ஐரோப்பியப் பொருளாதார ஒன்றியத்திலிருந்து 38.5 கோடி டொலர் கடன் பெறும் 36 நாடுகளில் மூலங்காவும் ஒன்றாகும். இத்தொகை 1978 ஐ-னில் பாரிசில் நடைபெற்ற செலவந்த-வறிய நாடுகளின் கருத்தரங்கில் தீர்மானிக்கப்பட்ட 100 கோடி டொலர் பெறுமதியான விசேஷ நிதியில் பொருளாதார ஒன்றியத்தின் பங்காகும்.

சர்வதேசக் கண்காட்சியில் இடம் பெற்ற பரிசு பெறும் படம்.
நன்றி: ஸ்ரீலங்கா புகைப்படப்பிடிப்பாளர் சங்கம்.

வரவு செலவுத் திட்டம் 1978

பொருளியல் சேர்க்கு, நவம்/ஏசம், 1977

வரவு செலவுத் திட்டமென்பது அரசாங்கத்தின் மதிப்பீடு செய்யப் பட்ட கணக்கு வழக்களைச் சமர்ப்பிக்கும் ஒரு நடைமுறையன்று; நாட்டின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அமுலாக்கம் செய்யும் திறவு கோலும், பிரதான கொள்கை விளக்கமும் அதுவாகும். வரவு செலவுத் திட்டத்தின் வருமானம் அறவிடல் தொடர்பான பிரேரணைகள், நாட்டின் வளங்களை ஒன்று திரட்டுவதில் அரசாங்கம் கையாளும் நாணயக் கொள்கைகளைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. அதே போல செலவுத் தொடர்பான பிரேரணைகள், நாட்டின் அபிவிருத்தி முயற்சியில் பொதுத்துறையின் பங்கை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. மேலும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் வரவு செலவுத் திட்டம் ஏற்படுத்தும் தாக்கம், வரவு செலவுக் கொள்கை களில் மட்டுமென்றி வரவு செலவுக் குறையை நிதிப்படுத்தும் வழி வகைகளிலும் தங்கியிருக்கின்றது. எனவே நாட்டின் அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் நிதியின் பங்கு என்ற வகையிலேயே வருடாந்த வரவு செலவுத் திட்டங்கள் நோக்கப்படுதல் வேண்டும்.

மேற்கூறிய கண்ணேட்டத்தில் 1977 நவம்பர் 15ம் திகதி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1978ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தை நோக்குகையில், புதிய அபிவிருத்திக் கொள்கையான்றை வருத்துக் கொள்ளும் பயணத்து க் கா ஸ்ரீலங்கா எடுத்துவைத்திருக்கும் முதலாவது அடியாகவே அது தென்படுகின்றது.

ஸ்ரீலங்காவின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை அணுகும் விதத்தில் 1978ன் வரவு செலவுத் திட்டம் முற்றிலும் மாறுபட்ட போக்கொள்றினைக் காட்டி நிற்கின்றது; குறிப்பாக, கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தி பொருளாதாரத்தை எளிதாக்குவதும், சுதந்திரமான சந்தைகளை அனுமதிப்பதும் முக்கிய அம்சங்களாகும். செலாவணி வீதங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட உயர் ச் சி போத்கிலான மாற்றங்களும், விலைக்கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டதும் இது குறித்து நிகழ்த்தப்பட்ட இருமாற்றங்களாகும்.

பேர்கள் முறை இல்லாதொழிக்கப் பட்டதுடன் இதுவரை காலமுங்கிலை வந்த இரட்டை நாணய முறைக்குப் பதிலாக ஐக்கியப்படுத்தப்பட்ட நாணய முறையைன்று

அமுலுக்கு வந்தது. இதனை ரூபா புனர் மதிப்பிடு என்று சொல் வடைவிட நாணய விகிதங்களை ஒரு முகப்படுத்திய ஒரு செய்கை என்று குறிப்பிடலாம். கோட்பாட்டு ஸ்தியாக இதனை நோக்குமிடத்து, கோட்டா, லைசென்ஸ் முறைகளுடன் இயங்கி வந்த இரட்டை நாணய ஒழுங்குகளுக்குப் பதிலாக இறக்குமதிக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்ட ஜிக்கியப்படுத்தப்பட்ட நாணய முறை அறிமுகம் செய்யப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம். நாட்டின் இறக்குமதிகளுக்குத் தேவையான அன்னியச் செலாவணி வளங்களை நிதிப்படுத்துவதன் மூலம் சர்வதேச நாணய நிதி இம்மாற்றத்துக்கு ஆதாவ வழங்கும்.

பொருளாதாரத்தின் மீது நீண்ட காலம் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்த விருப்பதனால், இந்நாணயச் சீரமைப்பின் தாக்கங்களை உடனடியாக மதிப்பிடு செய்வது கடினமாகும். முதலாவதாக உயர்ந்த ரூபா விகிதம் (எற்றதாழ அமெரிக் டெலரைன்று ரூ. 16ஆகும்) உள்நாட்டு ஏற்றுமதியாளருக்கு உத்துவம் அளிக்கும்; ஆனால் அதே வேலை இறக்குமதித்துறையினருக்குக் கூடிய செலவினங்களை ஏற்படுத்தும். பிரதானமாக எமது ஏற்றுமதிப் பொருள்களின் கேள்வி குறித்து வெளிநாடுகளில் ஏற்படும் நெகிழ்ச்சியும், இறக்குமதிகளுக்கான உள்ளூர்க் கேள்வி நெகிழ்ச்சியும் வெளிநாட்டு வர்த்தகச் சமநிலையைப் பாதிக்க வல்லன. நாணய விகிதங்கள் சீரமைக்கப்பட்டதுடன், ஏற்றுமதியாளர் உழைக்கும் மேல் திக ரூபாக்களை அரசாங்கத்தின்பால் வழிப்படுத்தவும், இறக்குமதிகளுக்கான தேவை அதிகரிப்பைத் தடுக்கவும் ஏற்றுமதி வரி, இறக்குமதித் தீர்வை விகிதங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும். உள்நாட்டுக் கைத் தொழில்கள் பாதுகாக்க ப்பட வேண்டுமாயின், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் இறக்குமதித் தீர்வைகள் போதிய பாதிப்பினை ஏற்படுத்துவனவாக இருந்தல் அவசியம்.

செலாவணி விகித மாற்றம் இறக்குமதிச் செலவினங்களில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம், ஒவ்வொரு பொருளினதும் செறிவிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. முன்னர் பிக்ஸ் விதிக்கப்பட்டிருந்த பொருட்களின் செலவு, பிக்ஸ் திட்டத்தில் உட்படா திருந்த பொருட்களின் செலவுவை

விட 15% குறைவானதாகும். உணவுப் பொருட்கள், புத்தகங்கள், மருந்து வகைகள் போன்றவற்றின் செலவுகள் 100 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளன. இது பொருளாதாரத்தில் மேலும் பணவிக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகும். மறுபுறத்தில் இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டமையால் நுகர்வுப் பொருட்கள், மூலப்பொருட்கள், இயந்திரங்கள் போன்றவற்றின் இறக்குமதி எளிதாக்கப்பட்டுள்ளது. நேரடி இறக்குமதிகளினாலும், உள்நாட்டுக் கைத்தொழில்களின் உச்சமட்ட உற்பத்தியிலேயும் ஏற்படும் கூடிய வழங்கல் நிலைமைகள் விலை மட்டங்களைக் குறைக்க வல்லனவாதலால் அதிகரித்த இறக்குமதிச் செலவுகள் ஈடுகட்டப்படும். உள்நாட்டுக் கைத்தொழில்கள் உச்சமட்ட உற்பத்தியில் இயங்காதிருந்தமையால் போதிய வேலையப்படுக்களை வழங்கக் கூடியனவாக இருக்கவில்லை; மூலப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்குப் போதிய வெளிநாட்டுச் செலாவணி இன்றி இருந்தமையே இதற்குப் பிரதான காரணமாகும்.

விலை வீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் இறிதொரு நடவடிக்கையாக வர்த்தக இலாப வரிவிதங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டன. சில கட்டங்களில் 35% வரையிலிருந்த வர்த்தக வரி வீதங்கள் (BTT) குறைந்தபட்ச அளவு 10% ஆகக் குறைக்கப்பட்டது; முன்னர் ரூ. 75,000/- க்கான வர்த்தகம் வரையில் வரிவிலக்களிக்கப்பட்டிருந்தது 100,000/- ஆக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. சுதந்திரச் சந்தைப் பொறி முறையின் கீழ் பல பொருட்களின் விலைக்கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்படுவதும் கவனித்தற்பாலதாகும். எனவே இறுதியாக கூடிய இறக்குமதி விலைகள், கூடிய தீர்வைகள், பெருமளவில் பொருள் பிரவாகம், சந்தையில் பாரிய போட்டி, குறைந்த வர்த்தக வரி வீதங்கள் போன்ற காரணிகளே விலைமட்டங்களைப் பாதிப்பனவாக இருக்கும். 1976ல் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட வரிக்கழிவு முறை அகற்றப்பட்டமை, ஒரே முறையில் வழங்கப்படும் பெறுமானத் தேவுக்கொடுப்பனவு, தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில முதலீடுகளுக்கு வழங்கப்படும் பல வேறுபட்ட வரி ஊக்குவிப்புக்கள் போன்றன இக்காரணிகளின் இயக்கத்தில் மேலும் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும்.

வரவு செலவுத் திட்டப் பிரேரணைகளின் பிரதான குறிக்கோள் முதலீடு, உற்பத்தி என்பவற்றைக் கருத்திற்கொண்டதாக இருப்பினும், மூலதனவாக்கம், துரிதவளர்க்கி போன்றவற்றுக்கு வழி விடும் நோக்கில் தியாகம் செய்ய முன்வருபவர்கள் யார் என்ற சமூகரித்தியான கேள்வி எழுப்பப்படுதல் தவிர்க்க முடியாததாகும். மாற்றத்தக்க ரூபாக் கணக்கு முறையை இல்லா தொழித்ததன் மூலம் இவ்வரவு செலவுத் திட்டம், கூடிய செல்வம் குவித்திருந்த ஒரு வகுப்பினரின் சலுகைகளைக் குறைத்தது உண்மையே; அதே வேளை ஆடம்பரப் பொருள் இறக்குமதி, வெளிநாட்டுப் பயணம் போன்றவை குறித்த செலாவணி கட்டுப்பாடு, இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றின் ஒழுங்கு விதிகள் தளர்த்தப்பட்டுள்ளன. சனத்தொகையில் பெரும்பான்மையோர் கிராம வரியோராயிருக்கும் ஒரு நாட்டில் இத்தகைய டாம்பிகங்களை நகர் சார்ந்த உயர் வருமான வகுப்பினரால் மட்டுமே அனுபவிக்க முடியும். எனவே குறிப்பிட்ட சிறு தொகையினரே தம் பணத்தை வெளிநாட்டுச் செலாவணியாக மாற்றிக்கொள்ளும் ஆற்றல் பெற்றிருக்கின்றனர். எனவே முன்னர் ஏற்றுமதியாளருக்கு மட்டும் வழங்கப்பட்டு வந்த மா.த.ரூ. வசதி, இப்பொழுது மாற்றுவூவத் தில் கூடிய கொள்வனவுச்சக்கிப் பெற்றிருக்கும் சகலருக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. செலவு வரி நீக்கப்படுதல் வேண்டுமென்ற பிரேரணை ஆடம்பர நகர்வுக்கு மேலும் உந்துவல் அளிக்கும்.

முன்னைய நிதியமைச்சரி ன் ஸ்ரீலங்காவில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட செலவு வரியானது அதனை முன்மொழிந்த கால்டரின் கோட்பாட்டு ஸ்தியான பலத்தை இழுந்ததாகவே இன்று காட்சியளிக்கின்றது; இவ்வரி முறையை அமுலாக்கம் செய்வதில் ஏற்படும் சிக்கல்களை இதற்குக் காரணமாகும். எனவே எளிதில் கையாள முடியாத இச்செலவு வரிக்குப் பதிலாக தனியார் வருமான வரியை 50 சதவீதத்திலிருந்து 70 சதவீதமாக உயர்த்தியிருப்பது திறமையான ஓர் உத்தியாகவே தென்படுகின்றது. ஆயினும் வரி முறையில் காணப்படும் குறைபாடுகள், உச்சமட்ட செலவு வரியில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் கட்டுப்பாடு, தனியாரின் சகல மூலங்களிலுமான வருமானத்தில்

80% வரி அறவிடல் போன்ற மிரேராஜைகள், கூடிய வருமானம் பெறு போரிடமிருந்து வரி அறவிடலில் எவ்வளவு தூரத்துக்கு வெற்றி பெறும் என்பது சந்தேகமான தாகவே இருக்கின்றது.

ரூ. 3600/- க்குக் கூடுதலாக வருட வருமானம் பெறும் சகல ரிடமிருந்தும் அரிசி, சீனிப் பங்கீட்டீப் புத்தகங்களை வரப்பட பெறும் பிரேரணையை அடுத்து நோக்குவோம். வருமானம் உழைப் போரில் ஏற்தாழ 50 சத வீத மானின் தம் பங்கீட்டீப் புத்தகங்களை இழப்பதுடன், இது அவர்களது மெய் வருமானத்தில் குறை வினை ஏற்படுத்தும். இதனால் ஒரு சாதாரண குடும்பத்துக்கு (அரிசி, சீனி போன்றவற்றுல்) ஏற்படும் மேலதிக செலவு சம்பள உயர்வாக வழங்கப்பட்டிருக்கும் ரூ. 50/-ஐ விடக் கூடியதாகும். எனவே குறைந்த வருமானம் பெறுவோர் மானிய உதவிகளை இழந்திருப்பதுடன், கூடுதலாக வழங்கப்படும் வருமானம் பணவீக்கத்துக்கு ஈடு கட்டக்கூடியதாகவேயிருக்கின்றது.

இக்கையை பின்னணியில், கடந்த இரு தசாப்த காலத்தில் ஸ்ரீலங்கா மின்பற்றி வந்த அபிவிருத்தி உத்திகளை நினைவு கூட்டல் முக்கிய மானதாயிருக்கும். நாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல நுகர்வோர் நிதியாய்வுகள், பொருளா தா ரவளர்ச்சிவீதம் குறைவாகவும், வேலையின்மை கூடுதலாகவும் இருந்து வந்துள்ள அதேவேளை, கடந்த சில வருடங்களில் வருமானப் பங்கீடு சமஞன போக்கினைக் காட்டுகின்ற தெனச் சுட்டிக்காட்டியள்ளன. உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு போன்றவற்றில் கவனங்கு செலுத்தாது மறுபங்கீட்டு உத்திகள் கையாளப்பட்டு வந்திருப்பதையே இது காட்டுகின்றது; நீண்ட காலத்தில் இது பல தீய விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகும். எனவே, இதற்கு மாற்று வழி உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு போன்றவற்றை நோக்க காக்க கொண்ட அபிவிருத்தி உத்திகளாகும். வளர்ச்சியும், வேலைவாய்ப்பும் பரவும் பட்சத்தில் அது வறுமையையும், வருமானச் சமனின்மையையும் போக்கக் கூடியதாயிருக்கும். எனவே, இதுகாறுமில்லாத வகையில் மூலதனச் செலவாக 478.7 கோடி ரூபாயை (38%) ஒதுக்கியதன் மூலம் 1978ன் வரவு

செலவுத் திட்டம் அங்கீகாரம் பெறுகின்றது. நாடு இதுவரை கண்ட வரவு செலவுத் திட்டங்களில் மூலதனவாக்கத்துக்கு இவ்வளவு பெருந் தொகை ஒதுக்கப்பட்டது இதுவே முதற்றவையாகும்; பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித்துறைகளில் வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்கச் செய்வதே இதன் நோக்கமாகும். 1978ல் 100,000 தொழில்களை உருவாக்கலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தேசிய அபிவிருத்தி வங்கியொன்று குறித்த பிரேரணை அடுத்தாகும். இதுவரை காலமும் இது பற்றி வாய்ப்பந்தல் மட்டுமே போடப்பட்டிருந்தாலும் இவ்வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இதற்கென ரூ. 39 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இங்ஙங்கி வர்த்தக ரீதியில் இலாபம் தரக்கூடிய கிராம மட்டத் திட்டங்களுக்கு நிதி வழங்குவதுடன், சுயசார்புத் தொழில் முயற்சிகளுக்கும் உந்துதல் அளிக்கும்.

விவசாயத்துறை குறித்த பிரேரணைகள் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் உற்பத்தி சார் போக்கினை மேலும் வலியுறுத்துகின்றன. நுகர்வோர் அரிசி மானியத்தைப் பெறுமானில் குறைத்து, நெல் புச்சொன்றின் உத்தரவாதவிலையை ரூ. 33/- இலிருந்து ரூ. 40/- ஆக உயர்த்தியதன் மூலம் உற்பத்தியாளருக்கான மானிய உதவிகள் விரிவு பெற்றுள்ளன. உரவகைகளினதும் ஏனைய இறக்குமதிகளினதும் கூடிய விலைகள், உழைப்பாளர் கூவி அதிகரிப்பு போன்றவற்றின் பின்னணி யில் நோக்கும் போது உத்தரவாத விலையதிகரிப்பு யதார்த்த ரீதியான தாகவேயிருக்கின்றது. ஆயினும் அறுவடைக் காலம் வரை இவ்விலையதிகரிப்பு பின்போடப்பட்டிருப்பின், தற்போதிருக்கும் கையிருப்பினால் வர்த்தகர்கள் கூடிய இலாபம் பெறுதல் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும். எவ்வாறிருப்பினும் சகல விவசாயிகளும் இப்பிரேரணையை வரவேற்பர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. உரமானியம் 50 சத வீதத்திலிருந்து 75 சத வீதமாக அதிகரிக்கப்பட்டிருப்பினும் விவசாயிகளைப் பொறுத்த மட்டில் உரச் செலவுகள் மாற்றமடையாமலேயே இருக்கும். செலவனில் வீதங்களில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களினால் இறக்குமதி உரவகைகளின் விலைகளில் ஏற்படும் அதிகரிப்பே இதற்குக் காரணமாகும். மேலும் உச்ச இயந்திரங்களும், உதிரிப் பாகங்கள், விலைகள் குறைந்துவர்.

தேயிலீக்கான மீன் நடுகை மானியத்தை ரூ. 6000/- ஆகவும், கிறம் பருக்கு ரூ. 3000/- ஆகவும் அதிகரித்ததன் மூலம் பெருந் தொட்டத்துறைக்குப் புத்துயிராளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துறையில் கூடிய வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற அரசின் திட்டம், இந்தவடிக்கைகளை அத்தியாவசியமாக்கின.

நிதியமைச்சர் தம் 1978 வரவு செலவுத்திட்ட உரையில், உணவுப் பொருள் உற்பத்தி, மலர் நடுகை, கால் நடை வளர்ப்பு போன்ற நோக்கங்களுக்காகத் தாழிக்கப்படும் கம்பெனிகளுக்கு 5 வருட காலத்துக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற பிரேரணையானதுபற்றித்தார். நன்னீர் மீன்பிடி, ஆழ்கடல் மீன்பிடி போன்ற நடவடிக்கைகளுக்கும் இத்தகைய சலுகைகள் வழங்கப்பட விருக்கின்றன. மீன்பிடிக்கைத் தொழில் 100 சதவீதக் கழிவுக்கொடுப்பனவைப் பெறும். நாட்டின் உற்பத்தியில் பிரதான துறைகளான விவசாயம், மீன்பிடி போன்றவற்றுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் முக்கியத்துவத்தை இப்பிரேரணைகள் காட்டுகின்றன. ஆயினும் ஈற்றில் இச்சலுகைகளையும், வரிவிலக்குகளையும் பெறுவோர் ஏற்கனவே கம்பெனிகளைத் தாழித்தோராகவோ அல்லது முதலாளித்துவ முயற்சியாளராகவோ இருப்பர்; கிராமத்தில் வாழும் ஏழை விவசாயிக்கோ, சிறு மீனவனுக்கோ இவை கீட்டுவதில்லை. மேலும் இத்தகைய ஊக்குவிப்புக்களும், ஒரேயடியான பெறுமானத் தேவைக்கொடுப்பனவுகளும் பாரிய முதலீட்டாளர்களைக் கருத்திற் கொண்டன வரக இருப்பதால், தொழில் செலவில் மிக்க உற்பத்தி உத்திகளீலும், வேலை வாய்ப்பு நிலைமைகளும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துவனவாக இருக்கும்.

சீனியின் விலை குறைக்கப்பட்டமை உள்ளூர் சீனி, சக்கரை உற்பத்தியாளர்களின் வருமானங்களில் பெறும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தும். ஆயினும் தேநீர், இனிப்புப்பண்டங்கள், குளிர்பானங்கள் போன்றவற்றின் விலைகள் குறைந்துவர நாட்டில் நுகர்வோர்

நன்மையடைவர். பெரும்பாலான நுகர்வோரைப் பொறுத்தவரையில் இந்த இலாபம், பங்கீட்டுச் சீனியை இழந்தமையால் ஏற்பட்ட நட்டத்தை ஈடுசெய்யும்.

வேலையில்லாப் பிரச்சினையின் பாரதூரத்தை அரசாங்கம் அங்கீகரிக்கும் வகையிலும், அரிசி, சீனிபங்கீட்டுப் புத்தகங்களை இழுக்கும் குறைந்த வருமானம் பெறும் குடும்பங்களுக்குச் சலுகை வழங்கும் நோக்கிலும், வேலையற்றேருக்கு 50 ரூபா மாதப்படி வழங்கும் பிரேரணை முன்வகைப்பட்டுள்ளது. இப்பிரேரணையின் அமூலாக்கம் பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும். மேலும் வேலையற்றேர் இலட்சக்கணக்கில் இருப்பதாலும், எப்பொழுது வேலை கிடைக்கும் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூற இயலாதிருப்பதற்கும் அரசாங்கத்துக்கு இக் கொடுப்பனவுகள் பெருஞ்சுமையாக இருக்கும். இத்தகைய முறையிலான வேலையற்றேர் வாழ்க்கைப் படிகளை வளர்ச்சியற்ற கைத் தொழில் நாடுகள் சார்தாராமாக வழங்கிவருகின்றன. மேலுத்தேயக்கைத்தொழில் நாடு கௌப் பொறுத்தவரையில் வேலையின்மைப் பிரச்சினை தற்காலிக இயல்பினைக் கொண்டதாகும்; எம் நாட்டில் போன்று அடிப்படை வேறுநற்று களைக் கொண்டதாயில்லை. எனவே எதிர்வரும் அரசாங்கங்கள் இத்

திட்டத்தைத் தொடர்ந்து அமுல் செய்ய முடியாதிருப்பின் அதுபாரிய அரசியல் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

வருமானம், மீன் செலவு போன்றபைற்றிய வரவு செலவுத் திட்டத் திற்கு முன்னைய கணிப்பிடுகள் வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது மாற்றியமைக்கப்பட்டன. உனவு மானியம், சம்பளமூர்வை, வேலையற்றேர் வாழ்க்கைப் படி, உரமானியம், பெட்ரோலியம் கூட்டுத்தாபன மானியம் போன்ற வற்றினால் செலவுகளில் உயர்ச்சிப் போக்கிலான மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. எனவே மொத்த மீன் (8-ம் பக்கம் பார்க்க)

ஸலவேறு பார்வைகளில்.....

பிரதமர்

திரு. ஜே. ஆர். ஐயவர்த்தன

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் சில பிரேரணைகள் பொதுமக்கள் மீது சுமைகளை ஏற்படுத்தும் என்பதை அரசாங்கம் அறிந்திருக்கின்றது. ஆயினும் அரிசி, சீனிபங்கீட்டுப் புத்தகங்களை இழுக்கும் குடும்பங்களுக்கு சலுகை வழங்கும் விதத்தில் 18 வயதுக்குக் கூடியவர்களுக்கு வேலையாய்ப்பு வசதிகளும், சம்பள உயர்வும் வழங்கப்படும்.

முன்னைய வரவு செலவுத்திட்டம் காலாண்றியிருந்த முதலாளி த்துவத் தனத்தினை நாம் எவ்வகையிலும் விரிவபடுத்தவில்லை. சௌலாவனி, இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் மட்டும் தனத்தப்பட்டுள்ளன. ஒரு ஒரு சிறப்புமசம் என்னவென்ற சில நூறு மைல்களுக்குக் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுதந்திரவர்த்தக வலயம் நிறுவுவது பற்றிய பிரேரணையாகும். இவ்வகையில் வெளியே இயங்குவதற்கு எந்தப் பல்தேசிய நிறுவனத்துக்கும் அனுமதி வழங்கப்பட மாட்டாது.

ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவருக்கோ தொழில் களைப் பெற்றுக்கொடுப்பதே அரசின் முற்றியாக இருக்கும். அப்பிருத்திகான ஒரேவழி முதலாளித்துவமோ, சேஷ் வி ச மோ அன்றி இதுவேயாகும்.

நிதியமைச்சர்

திரு. ரொனீ மெல்ல

திட்டமிட்ட நுகர்வு சனத்தொகையில் கணிசமான தொகையினருக்கு மானிய உதவிகள் போன்றவற்றை உறுதிப்படுத்தும் அதேவேளையில், உற்பத்தி, பொருளாதார அமிலிருத்திப் பாதையில் புதிய மைல் கல்லொன்றுக் கீருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைச்

சுக்கணக்கில் இருப்பதாலும், எப்பொழுது வேலை கிடைக்கும் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூற இயலாதிருப்பதற்கும் அரசாங்கத்துக்கு இக் கொடுப்பனவுகள் பெருஞ்சுமையாக இருக்கும். இத்தகைய முறையிலான வேலையற்றேர் வாழ்க்கைப் படிகளை வளர்ச்சியற்ற கைத் தொழில் நாடுகள் சார்தாராமாக வழங்கிவருகின்றன. மேலுத்தேயக்கைத்தொழில் நாடு கௌப் பொறுத்தவரையில் வேலையின்மைப் பிரச்சினை தற்காலிக இயல்பினைக் கொண்டதாகும்; எம் நாட்டில் போன்று அடிப்படை வேறுநற்று களைக் கொண்டதாயில்லை. எனவே எதிர்வரும் அரசாங்கங்கள் இத்

நோக்கமாகும். இவ்விலட்சியங்களை எய்தக் கூடிய வகையிலேயே வரவு செலவுத் திட்டத்தின் சகல பிரேரணைகளும் முன்மொழியப்பட்டுள்ளனன.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

திரு. அ. அமிர்தவிங்கம்(த.வி.கு.)

சுதந்திரமான பொருளாதாரம், தார்மக சுமுத்தயம் போன்றவை உருவாக்கப்படுமென வரவு செலவுத் திட்ட உரையில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நாட்டில் வாழும் பெரும்பான்மை வறியோரைப் பொறுத்தனவில் இதற்கு எதிர்மனவாய்களே காரியங்கள் நிகழும்.

சர்வதேச நாணய நிதி, உலக வங்கி, அமெரிக்க நிதி உதவி ஆகியவற்றின் தயவிலேயே தேசத் தின் எதிர்காலம் தங்கியிருப்பதாக நிதியமைச்சர் கருதுகின்றார். ஆனால் உண்மை அமிலிருத்தி, கோலாவிசத் திட்டமிடல்லை மட்டுமே ஏற்படும்.

திரு. ஆர். சம்பந்தன்

(த.வி.கு. திருகோணமலை)

இந்த வரவு செலவுத்திட்டப் பிரேரணைகள் நாட்டின் பொதுநன்மை கருதி முன்மொழியப்பட்ட தலையா என்ற கேள்வி எழுதல் நியாயமே, நாட்டு நலன் கருதியே இலை விடுக்கப்பட்டன என்று நிதியமைச்சர் கூறப்போது இச் சபையின் சகல உறுப்பினர்களும் அக்கற்றை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பது நித்யமாகும்.

பொருளாதார அடிமைத்தனத்து விருந்து விலகிக்கப்பட்ட முன்மைகளுக்கு வைக்கப்பட்ட ஓராயாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் இருக்கின்றது.

ஸ்ரீலங்கா வர்த்தக, கைத்தொழில் சபைகளின் சம்மேனான்

ஸ்ரீலங்காவின் பொருளாதார அமிலிருத்திப் பாதையில் புதிய மைல் கல்லொன்றுக் கீருக்கும் இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தைச்

சமர்ப்பித்தமைக்காக நாம் நிதியமைச்சருக்கு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

ஸ்ரீலங்கா நுகர்வோர், பாலனையாளர் சம்மேனான்

முற்று முழுதாக, கல்புப்பொருளாதாரமொன்றுக்கான சகல ஊக்குவிப்புக்களையும் இவ் வரவு செலவுத் திட்டத்தை வழங்குகின்றது. முற்றிலும் இதன் அமுலாக்கம் பொதுத்துறை அதிகாரி களின் நேர்மையிலும், திறமையிலுமே தங்கியிருக்கின்றது.

நிதியமைச்சர் தன் முதலாவது வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலம், நாட்டில் வாழும் வறியோர், சரண்டப்படும் உழைப்பாளர் ஆகியோருக்கு பெரும் அதிர்ச்சியைக்கொடுத்துவர்கள். சர்வதேச முதலாளித்துவச் சக்திகளின் பிரதி நிதிகளுக்கு இது மகிழ்ச்சியைத் தந்துவள்ளது. திரு. ஜே. ஆர். ஐயவர்த்தனவின் ஜக்கிய தேசியக்கட்சி பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் முதலாளித்துவ வகுப்பினரின் நலன்களைப் பேணும் வகையிலேயே நிதியமைச்சர் செயலாற்றியளர்.

நேஷன்—19-11-77.

திரு. மெல்லின் முதலாவது வரவு செலவுத் திட்டம் பெருத்த ஏமாற்றத்தையளித்துள்ளது.

சோஷிலிஸ்ட் நேஷன்—19-11-77.

சௌவனி வீதங்களில் சிறிதனான மாற்றமும், வெளிநாட்டு வர்த்தக விதிகளில் சீர்திருத்தமும் எதிர்பார்க்கப்பட்ட தலையா யினும் ஸ்ரீலங்கா அரசின் பெறுமதி யிறக்க நடவடிக்கைகள் அதிர்ச்சியின்பொல்லாயிருக்கின்றன.

பேரவை பெறுமதியிறக்க கழும், வெளிநாட்டு வர்த்தகக் கட்டுப்பாடும், உலக வங்கியும், சர்வதேச நாணய நிதியும் காலத்துக்கூக்காலம் வளர்முக நாடுகளுக்கு வழங்கும் அறிவுறுத்தல்களின் பிரகாரமே செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஹிந்து—18-11-77.

அபிவிருத்திப்படி முறையில் வரி அறவிடலின் பங்கும்

1978 வரவு செலவுத்திட்டத்தில் வரி அறவிடல்

தொடர்பான பிரேரணைகளும்

-எம். மனோகரன்

மூலதனப் பெருக்கத்தினால் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டதும், உன்நாட்டுச் சேமிப்புக்களால் நிதிப்படுத்தப்பட்டதுமான திட்டமிட்டபொருளாதார அபிவிருத்திக்காக மூலவளங்களை ஒன்று திரட்டுதல், பெரும்பாலான வளர்முக நாடுகளின் அபிவிருத்தி நாணயக்கொள்கையின் பிரதான நோக்கமாகிருக்கின்றது. ஆனால் அபிவிருத்திக்கான முதலீட்டைக் கூட்டுவும், அவற்றை உற்பத்தி நடவடிக்கை கருக்கு வழிப்படுத்தவும் பொருத்தமான கொள்கை எது என்பது பற்றிக் கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவின்றன. பெரும்பாலான நாடுகளில் வரி அறவிடுதல், அரசாங்க வருமானத்தை ஒன்றுதிரட்டும் ஓரியந்திரமாக மட்டும் இருந்த நிலைமாறி வருகின்றது. இன்று வரியறவிடல் பொருளாதாரத் திட்டமிடலிலும், பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும், ஆக்கப்புவமான சக்தியாக விளங்குவதோடு, சமுதாய மாற்றம் தொடர்பான முக்கிய கூருகவும் இருக்கின்றது.

மொத்த தேசிய உற்பத்தியினை மட்டும் நோக்காகக் கொண்ட அபிவிருத்தி தொடர்பான எண்ணக்கருவும் பெருமளவிற்கு மாறுததைடந்துள்ளது. சில நாடுகளிலே பாரிய அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட அாதே வேலோ, மக்களின் வருமானச் சமமின்மையும் அதேஷுடின்று அதிகரிக்கலாயிற்று. வரி ஊக்குவிப்புக்களிலே வழிப்படுத்தப்பட்ட அபிவிருத்தி முதலீடுகள், தாரப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த புகக்கணிக்கப்பட்ட வறியோரின் வாழ்வில் மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியிருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆபினும் உண்மை அவ்வாறால்லை; பெரும்பான்மையினர் இத்திட்டங்களினால் எவ்வித நன்மையையும் பெறவில்லை. அபிவிருத்தியின் இலட்சியம் மொத்த தேசிய உற்பத்தியை அதிகரிப்பது மட்டுமன்றி, மனுக்குலத்தின் துயரங்களைத் தடைத்தெறிவதுமாகும் என்ற நோக்கு,

திட்டமிடுவோரினதும், அரசியல் வாதிகளினதும் கவனத்தையும் அங்கோரத்தையும் பெற்றுள்ளது.

இன்றைய அபிவிருத்தி முயற்சிகளின் பிரதான நோக்கம், (அதன் வரையறுக்கப்பட்ட இலட்சியங்களுக்கு மாருக) உற்பத்தியைகுறிப்பாகக் கைத்தொழில் வெளியீட்டை கூட்டுவதாகவே இருக்கின்றது. இச்செயல் முறை கூடியதேசிய உற்பத்தி வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த மறைமுகமாக உந்துதல் அளிக்கின்றது. செல்வம் பகிரவு, செல்வச் சேகரிப்பு எண்பவற்றில் சமமான தன்மையுடன் கூடிய பொருளாதார அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதற்கு, வரி ஊக்குவிப்பு, கழிவு ஆகிய வழிகளில் வரி விதிப்புக்கூடியவிற்கு உதவியுள்ளது. மீளவும் வரிவிதிப்பு, வருமானச் சமமின்மையைக் குறைக்க முயறுகின்ற அபிவிருத்திப் பொருவியலாளர்களும், திட்டமிடுவோர்களும் பிரதான கருவியாகிவிட்டது போல் தோன்றுகின்றது.

அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்ற பொருளாதாரங்களில் திட்டமிடுவோர் பல்வேறு முரண்பாடுகளுக்கிடையில் இயங்க வேண்டியுள்ளது:

பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு உச்சமட்ட ஆன பலத்தையும், பொருள் வளத்தையும் ஏற்படுத்தல் மக்கள் தொகுதியின் நடை முறை நுகருவத் தேவையை தொந்துதம் நிலைநிறுத்துதல். வரி ஊக்குவிப்பு மூலம் மூலதன ஆக்கத்தையும், சிக்கவொழுங்கினையும் ஏற்படுத்தல்; செல்வச் சமமின்மையைக் குறைத்தல் சாதாரண வருமான இடைவெளியைக் குறைத்தல் செல்வர் குழாத்தின் இடாம்பீக வாழ்க்கை முறையைக் கண்டித்தல். முகாமைத்துவம் குழாத்தின் இயக்க தன்மையைப் பாதிக்காத வகையில் சமூக, அரசியல் நிதியினை நிலை நாட்டல்.

இத்தகையதொரு பின்னணியிலிருந்தே, 1978 வரவு செலவுத்திட்டத்தின் வரி விதிப்புப் பிரேரணைகளைப் பரிசீலனை செய்தல் பொருத்தமானதாயிருக்கும். 1978ம் ஆண்டு வரவு செலவுத்திட்டத்தின் பிரதான

தொக்கங்கள்

1978ம் ஆண்டு வரவு செலவுத்திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கங்களின் தொகுப்பு பின்வருமாறு:

சீர்குலைவின் விளிம்பில் நிற்கும் எமது பொருளாதாரத்துக்குப் புத்துபிரிவித்தல்.

எ மது விவசாயம், தோட்டத் தொழில்துறை, கைத்தொழில், மீன்பிழி, வர் தத கம் என்பவற்றின் போக்கை உயிரோட்டமுள்ளதாக மாற்றுதல்.

குறிப்பாக இலை ஞர் கஞக்கான வேலை வாய்ப்பினை அதிகரித்தல். உன்நாட்டு சேமிப்பு முதலீடு என்பவற்றை ஊக்குவித்தல்.

எமது சென்மதி நிலுவையிலுள்ள அழுகக்குதினாக குறைத்தல்.

பொருளாதாரத் தேக்க நிலையிலிருந்து பொருளாதார வளர்ச்சியையும், அபிவிருத்தியையும் நோக்கி முன்னேறல்.

எடுத்தானப்பட்டுள்ள வரி தொடர்பான முன்மொழிவுகள் பின்வருமாறு:

வரி முறையை இலகுபடுத்தல்.

எமது சமுதாயத்தில் தனவந்தர்க்கிடையும்து வரி அறவிடுதோடு, முதலீட்டையும், அபிவிருத்தியையும் பேணுதல்.

தனியார் வருமான வரி

1978/79ம் வரிமதிப்பாண்டில் தனியார் வருமானவரி 70 சதவீதத்திற்கு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விகிதம் தொழில் வருமானத்திற்கு 1979 மார்ச்சில் முடிவடையும் ஆண்டிற்கும், ஏனைய வருமான மூலங்களுக்கு 1978 மார்ச்சில் முடிவடையும் ஆண்டிற்கும் செல்லுபடியாகும். ஒரு மனிதன் தனது வருமானத்தை பொருளாதார அபிவிருத்திக்காக மீன்முதலீடு செய்யின் அவனிடமிருந்து கூடியவை வரியறவிடல் அவசியமற்றது என கலாநிதி நிகலஸ்கால்டரும், அவரது கோட்பாட்டைச்சார்ந்த ஏனையோரும் கருதுகின்றனர். கூடிய வருமானம் பெறும் ஒருவர், தன் வருமானத்தின் பெரும் பகுதியை நுகர்வில் செலவிடின் செலவு வரி போன்ற நுகர்வு வரிகளால், அவர் தன்டிக்கப்படுதல் நியாயமானதே. வேறு வர்த்ததைகளில் கூறின், நுகர்வுக்கட்டுப்பாட்டுதலும், செல்வ வரி யடனும் கூடிய, குறைத்த வரிவிகி

தம் உறுதியான ஒரு நாணய ஊக்குவிப்பாகத் கருதப்படுகின்றது. இவ்வகையில் செலவிடக்கூடிய வருமானத்தை அபிவிருத்தியின்பால் திசைதிருப்பலாம் என்ற கருத்தினை கலாநிதி கல்டர் கொண்டிருந்தார்.

வருமான வரியை 65%விருந்து 50%மாகக் குறைத்ததிலிருந்தும், வருமான உச்சவரம்பினை ஒழித்து, மீளும் செலவீட்டு வரியை அறி முகப்படுத்தியதிலிருந்தும் 1976,

(ஏ-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

செலவுக் கணிப்பு 1010 கோடி ரூபாவாகும்.

ஆமினும் இக்கூடிய செலவுகளைத் திருத்தியமைக்கப்பட்ட ஏற்றுமதி வரி, இறக்குமதித் தீர்வை போன்ற வருமான மூலங்களினால் ஈடுசெய்ய முடியும். பீக்ளினால் ஏற்பட்ட வருமான இழப்பையும் இவை ஈடுசெய்யக்கூடியனவாயிருக்கும். இப் பிரேரணைகளின்படி அரசாங்கம் 1083 கோடி ரூபாவை வருமானமாகத் திரட்டும். இத்தொகை வரவு செலவுத் திட்டத்துக்கு முன்னைய கணிப்பைவிட 401 கோடி ரூபா அதிகமானதாகும்.

வரவு செலவுத் திட்டத்துக்கு முன்னைய மூலதனச் செலவுக் கணிப்பீடு ரூ. 376.4 கோடியாயிருந்தது; மின் இத்தொகை, (பாரிய கைமிருப்பு ஒழுங்குகள், தேசிய அபிவிருத்தி வங்கி போன்றவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு) 587.9 கோடி ரூபாவாக அதிகரிக்கப்பட்டது.

தொகுத்து நோக்குமிடத்து 1978ன் வரவு செலவுத் திட்டம் புதிய அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு பரிசோதனை முயற்சி என்று சொல்லலாம். மக்களுக்குத் தேவையானவற்றை வழங்குவதற்கு சுதந்திரச் சுந்தைப் பொறிமுறை அனுகல் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கூடிய உற்பத்தியின் மூலம் உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரம், குறைந்த வீத பணவீக்கம், வேலைவாய்ப்புக்கள், நியாயமான வருமானப் பங்கீடு போன்றவையே மக்களின் தேவைகளாகும். எவ்வாறு நிறுப்பினும் பலர் கேட்கும் கேள்வி “இவை யாவற்றுக்கும் நாம் செலுத்தவேண்டிய விலை என்ன” என்பதாகும். இக்கேள்விக்கான விடை பொருளாதாரக் கண்ணேட்டத்தில் மட்டுமேன்றி, சமூக அரசியல் கண்ணேட்டத்திலும் முக்கியத் துவம் வரய்ந்ததாகும்.

1977 வருடங்களின் வரவு, செலவுத் திட்டங்கள் இக்கொள்கையுடன் கூடியளிற்கு இணக்கிச் சென்றன போல் தோன்றின. செலவிடக்கூடிய வருமானத்துக்கு உச்சவரம்பேற்படுத்துவதன் மூலம், சேமிப்பு கட்டாயமாக்கப்பட்டு, நூக்கு குறைக்கப்படல் வேண்டுமென்ற ஒரு குழிந்லையில் 1975ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் முன்மொழியப்பட்டது. பணத்தின் கொள்வனவேசு சுக்தியில் ஏற்படுகின்ற வீழ்ச்சிக்கு ஈடுகட்டுவதுடன், ரூ. 30,000க்கு மேற்பட்ட செலவிடப்படக்கூடிய வருமானத்துக்கு உச்சவரம்பு விதிக்கப்பட்டது; ஆனால் இப்பிரேரணை அமுலாக்கப்படவில்லை. 1975ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில், மத்திய வருமான வகுப்பினர் மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த கட்டாய சேமிப்பு மூற்று ஒழிக்கப்பட்டமையால் அதற்கீடாகும் வகையில் வருமானவரி விகிதம் 75%ஏற்கு அதிகரிக்கப்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் பலத்தவர்களில் மூலதன வரி செலுத்தப்பட வேண்டியிருந்தமையினாலும், கட்டாய சேமிப்புக்கள் மீசீச் செலுத்தப்படாமையினாலும் தனியார் துறையினரின் அபிவிருத்தி நோக்குக்கும், அரசின் சமுதாய நிதிப் பகுவுக் கொள்கைக்கும் இடையிலான சமவலுதாம், அபிவிருத்திச் செய்யறையில் பொதுத்துறையும், வகுக்குத் துறையும் முன்மை பெறத்தொடங்கின.

இவ்வரவு செலவுத் திட்டத்தின் முனைப்பான ஓர் அம்சம், மூலதன, மூலப் பொருள் உள்ளிடுகையினதும், நூக்குத் தேவைகளினதும் பொருட்டு அனுமதிப்பத்திற்கும் மூற்றுமுறைகள், இறக்குமதி, செலாவனிக் கட்டுப்பாட்டு விதிகள் என்பன தளர்த்தப்பட்டமையாகும்.

பொருளியலாளர்கள் கூடிய உற்பத்தியின் மூலம் உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரம், குறைந்த வீத பணவீக்கம், வேலைவாய்ப்புக்கள், நியாயமான வருமானப் பங்கீடு போன்றவையே மக்களின் தேவைகளாகும். எவ்வாறு நிறுப்பினும் பலர் கேட்கும் கேள்வி “இவை யாவற்றுக்கும் நாம் செலுத்தவேண்டிய விலை என்ன” என்பதாகும். இக்கேள்விக்கான விடை பொருளாதாரக் கண்ணேட்டத்தில் மட்டுமேன்றி, சமூக அரசியல் கண்ணேட்டத்திலும் முக்கியத் துவம் வரய்ந்ததாகும்.

கரித்தமை வரவு செலவுத் திட்டநோக்கங்களுடன் ஒத்துப்போவதாயிராது. பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டமை, பாரிய அளவில் உப்பாயும் என எதிர்பார்க்கப்படும் வெளிநாட்டு மூலதனம், ஐக்கியப்படுத்தப் பட்டநாணய மாற்று வீதம் போன்றன நாட்டின் திரவத்தன்மையில் ஏற்படுத்தும் நெருக்கடி, தனியார்துறை அபிவிருத்தி முதலீடுகளைப்பாதிக்கக் கூடும். மேலும் உலகளாவிய பளவீக்க நிலைமை, எமது பொருளாதாரத்தின் முகாமைத் துவ, நிர்வாக தரத்தில் மூலதனச் சக்தியை வீழ்ச்சியடையச் செய்துள்ளது.

சம்பளங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான முன்மொழிவுகள் மிகக்கவனமாக அனுகப்படல் வேண்டும். பல்வேறுபட்ட தரத்தினதும் சம்பள விதிகளைகள் சமமின்மையைக் குறைப்பது தொடர்பான முன்மொழிவு வரவேற்கத்தக்கதே. ஆனால் முகாமைத்துவ, நிர்வாகத் திறனைப் பெருமளவிற்கு வேண்டியிற்கின்ற அபிவிருத்தியடைந்துவருகின்ற பொருளாதாரங்கள், கள், மூலீசாலிகளின் வெளியேற்றம் தொடர்பாக அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுடனும், செல்வந்த நாடுகளுடனும் போட்டியிட வேண்டியிருப்பதனால் இம் முயற்சி கடினமானது என்பது தெளிவாகும். சம்பளத் திட்டங்களில் நிலவும் சமமின்மையை நீக்கும் இந்நடவடிக்கை அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் மாத்திரம் வெற்றிகரமாக அமுலாக்கப்பட்டுள்ளது.

முயற்சியாளர் பெருந்தொகையான திரவ மூலவளங்களைக்கொண்டிராததனால், மூலதனச் செலவுதிக்கும் வருடத்திலேயே வரி அறவிடல் நடைபெறல் சாதகமான ஓர் ஊக்கியாய் அமையும். திரண்டநிதித் தேவில்க்கான கொடுப்பனவும், அபிவிருத்திக்கான கழிவும் ஆரம்ப ஆண்டு அளிக்கப்படுகின்றது. பொதுவான கழிவு 20 சதவீதமாகும்; விவசாயம் அல்லது அங்கீகிக்கப்பட்ட திட்டங்களுக்கு 40 வீத முன்னுரிமைக்கழிவு அளிக்கப்படுகின்றது. அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிக்கும் முச்சாக, வருடாந்த கழிவுக் கொடுப்பனவு பதிலாக ஒரேயடியாக வழங்கப்படும் திரண்டநிதித் தேவுமானக் கொடுப்பனவு மிக அன்மைக் காலங்களில் பல வழிகளி

மூடு அபிவிருத்தியை ஊக்கப் படுத்தியள்ளது.

மூலதன் கொடுப்பனவு அபி விருத்திக் கழிவு என்பவற்றை இலகுவாக்கும் வகையில், வேறு பட்ட விகிதாசாரங்கள் 1978ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இல்லாதொழிக்கப்பட்டன.

பதிலாக 1978/79 வரி மதிப் பிட்டு ஆண்டிலிருந்து செல்லுபடியாகும் வகையில், தொழில் முயற்சியில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட இயந்திரசாதனங்களின் மொத்த செலவிற்கும், விவசாய, கைத்தொழில் கட்டடத்திர்மான செலவில் 50 சதவீதித்திற்கும், திரண்ட நிதித் தேயவுப் பெறுமானம் அளிக்கப்படும். தோட்டத் தொழிலாளர்களினதும், நகப்புறத் தொழிலாளரினதும் இருப்பிட வசதிகளை விருத்தி செய்யும் நோக்குடன், வேலை முழுங்கு வோரால் தமது நிர்வாக அதிகாரிகளின் பாவணைக்காக அமைக்கப்பட்ட வீடுகளுக்கு 100 சதவீதம் தேயவுப் பெறுமானம் முழுங்கப்படும்.

மூலதனக் கொடுப்பனவும் தேயவுப் பெறுமானக் கொடுப்பனவும் ஒழிக்கப்படவேண்டுமென 1975 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் முன் மொழியப்பட்ட போதிலும் அது அமுலாக்கப்படவில்லை. மூலதனக் கழிவு, மூலதனக் செலவு மீதான அபிவிருத்திக் கழிவு தொடர்பான கொடுப்பனவுகள் தொழில் செறிவு மிகக் பொருளாதாரங்களுக்கு ஏற்ற தல்ல எனச் சில் கண்டிக்கின்றனர்.

இறக்குமதி செய்யப்படும் இயந்திரங்களில் பெருமானவு தங்கியிருக்கும், மூலதனக் செறிவுமிக்க முதலீடுகளைக் கொண்ட கைத்தொழில்களை இத்தகைய அபிவிருத்தி முறை போவிக்கின்றது என்பல்வாதிட்டுள்ளனர். எனவே இம்முறை கூடிய வேலைவாய்ப்புக்களை உருவாக்காதது மட்டுமென்றி அருமையாக இருக்கும் வெளிநாட்டுச் சொலவனி வளங்களை விரயமாக்குவதாயுமிருக்கின்றது. இயந்திரங்களுக்குப் பதிலாக மனித வலு பிரதிபீடாகக் கிட்டும் சுலப சந்தர்ப்பங்களிலும் தொழில் செறிவுமிக்க கைத்தொழில்களை ஊக்குவித்தல் அவசியமாகும்.

வரிக் கொடுப்பனவு செய்யுறையை பிறபோடும் நோக்குடன் தேயவுக் கொடுப்பனவுப் பெறுமானத்தைக் கோரும் பொருட்டு இயந்திரசாதனம், போக்குவரத்

துச் சாதனம் என்பன மீது (சிக்கனமற்ற) முதலீடுகள் மேற்கொள்ளப்படல் குறித்தும் கண்டனம் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

குறிப்பிட்ட சில துறைகளின்

இலாபங்களுக்கான

வரிக் சலுகை

வரி விதிப்பு தொடர்பான முக்கியத்துவம் ஒரு துறையிலிருந்து பிற்கொரு துறைக்கு அடிக்கடி மாறிச் செல்லும் போக்கு எம் நிதியில் வரலாற்றில் காணப்படும் ஓரம்சமாகும். அபிவிருத்தி யடைந்து வருகின்ற பொருளாதாரத்தில் புதிய முயற்சிகள் ஆரம்பிக்கப்படவிருப்பதனாலும், மரபுரிதியாக பாதுகாப்பான துறையிலிருந்து புதிய துறைகளுக்கு மூலதனத்தைக் கொர வேண்டியதன் அவசியமிருப்பதனாலும், இத்தகைய பெயர்ச்சி தவிர்க்க முடியாததாகவே மிருக்கின்றது. வரியறவிடப்படுகின்ற ஒரு துறையில் கூட, விசாயத் துறைகளில் அல்லது அபிவிருத்தி குறைந்த துறைகளில் கைத்தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு சாதகமான கவனிப்பு அளிக்கப்படுகின்றது.

மிகக் கவர்ச்சிகரமானதும், கூடியனவு கண்டனத்திற்குரியதுமான அபிவிருத்தி ஊக்குவிப்பு இலாபங்களுக்கான வரிக் சலுகையாகும். இதுக்கு மதிப் பிரதிபீட்டுக் கைத்தொழிற்துறை, சுற்றுலாத்துறை, இரத்தினக்கல்வர்த்தகம் என்பன இதன்கீழ் நன்மையடையும் சில துறைகளாகும். இவ்வரிச்சலுகையான துறையும் மூலதன அசைலை ஏற்படுத்துவதாயும், வெளிநாட்டு முதலீடுகளைக் கவர்ந்திமுப்பதாயுமிருக்கின்றது. இவ் வரிச்சலுகையின் சில அம்சங்கள் குறித்துச் சமீபத்தில் உலக வங்கி கண்டனம் தெரிவித்துள்ளது. இதுவரை உள்நாட்டு நுக்கோருக்காக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் இறக்குமதிப் பிரதிபீட்டுக் கைத்தொழில் துறைகளங்கள் வரி தொடர்பாக கூடிய சலுகைகளை அனுபவித்துள்ளது. கூடிய பாதுகாப்பினைப் பெற்றிருந்த உள்நாட்டுச் சந்தைகள் வரிக் சலுகையின் கவர்ச்சிக்கு மேலாக கூடிய இலாபத்தையும் தேடிக் கொடுக்கின்றன. எனவே இக்காரணிகளினால் உள்நாட்டுச் சந்தை கவர்ச்சியாக அமைய, ஏற்றுமதித் துறைக்கு சிறியளவிலான ஊக்கமே அளிக்கப்பட்டது.

பட்டது மேஜும், உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான உள்நாட்டுச் சந்தை விலைகள், உலகச் சந்தை விலைகளை விடக் கூடுதலாக காணப்பட்டதால் ஏற்றுமதியில் எவ்வித ஆவழும் காட்டப்படவில்லை எனவும் கூறப்படுகின்றது.

ஆனால் புதிய வரவு செலவுத் திட்டத்தில், சில நோக்கங்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட புதிய கம்பனிகளுக்கு மட்டும் ஜந்து வருடாலத்துக்கு இலாப வரி விதிவிலக்கு அளிக்கப்படும். இக்கம்பனிகள் புதியனவாக்காரர்கள் மூலதனங்களைப் பொட்டப்பனவின் விளைவாக நட்ட மேற்படில் அல்லது திட்டம் தோல்வியறின் முதலீட்டாளரின் ஏணைய மூலங்களால் அதனை ஈடுசெலுத்த முடியாது என்பது தெளிவு.

மூன்றாவது பகுதியாக கொழும் பின் சுற்றுப் புறங்களிலும், கொழும்புக்கு வெளியேயும் அமைந்துள்ள சிறிய, நடுத்தரக் கைத்தொழில்கள் அடங்குகின்றன. ஆனால் பிராந்திய ரீதியிலமைந்த இக் கைத்தொழில்கள் முன்பு போன்று நாணயப் பாதுகாப்பினைப் பெற மாட்டா; ஆகையால் உலகவங்கியினால் கண்டனம் செய்யப்பட்ட சுங்க வரிச்சலுகைகள் முழுக்கப்படுவதில்லை. மரபுரிதியறி சாயத் துறையான கறுவா, சிட்ரனெல்லா, மிளகு போன்றவற்றிற்கு புதிய தாண்டுதல் அளிக்கப்போதாக அறிவிக்கப்பட்டிருப்பி னும் அது தொடர்பான விவரங்கள் இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை.

500 சதுர அடி வரைக்குமான சிறிய வீட்டு நிர்மாணம், விற்பனை என்பவற்றிலிருந்து கிடைக்கின்ற இலாபத்திற்கும், 2000 சதுர அடிக்குக் குறைவான வீடுகளிலிருந்து கிடைக்கின்ற இலாபங்களில் அரைப்பங்குக்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கும் திட்டம் மீண்டும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

சென்ற காலங்களில் பெருமளவிற்கு இதனையாத்த தாண்டுதல்களுடன், விவசாயம், வீட்டு நிர்மாணம், மீண்டும் ஆகிய துறைகளுக்கு வரிச்சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இவை எதிர்பார்த்த பயணைத்தராததுடன் சில முறை முழுதாக நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. இது தொடர்பாக அணுக்கமான ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை, வரித் தாண்டுதல்களை விட, நாணயரீதியான மாணியமே இத்துறையை

இயக்கச் செய்யக் கூடியவழியாகத்
தென்படுகின்றது.

சொத்து வரிக்கான

முன்மொழிவுகள்

மூலதன வருமானம்

இறப்பின் மூலம் அல்லது பரிசாக
கூட கிடைக்கும் மூலதன இலாப
முடைய சொத்து பணவரு
மானத்தை அளிக்காமையால், இது
தொடர்பான வரிவிதிப்பு பிரச்சினை
யாக அமைந்துள்ளது. கொடைவரி,
ஆதனவரி என்பவற்றிற்கு மேலாக,
மூலதன வரி செலுத்தல் நடை
முறையில் திரவப் பிரச்சினையை
எற்படுத்தலாம். 1975ம் ஆண்டு
வரவு செலவுத் திட்டத்தில் திதனை
யோத்த முன்மொழிவுகள் செய்யப்
பட்ட பொழுதிலும் அவை அமுல்
படுத்தப்படவில்லை.

சொத்துரிமை அமைப்பு முறையில் செய்யப்பட்ட மின்தொருமாற்றம் கொடைவரி, ஆதனவரி போன்றவற்றின் ஜக்கியப்படுத்தப்பட்ட விகிதங்களாகும்.

செல்வவரி

கணக்கிடக் கூடிய வருமானத்தி
விருந்து 80 சத வீதத்தினை,
மொத்த செல்வ, வருமான வரிகளாக அறங்க வேண்டுமென்ற பிரேரணை, செல்வம், சொத்து தொடர்பான வரியறவிடலில் மிக முக்கியமான ஒரு மாற்றமாகும். செல்வ வரியின் நோக்கங்களுள் ஒன்று தேங்கிக்கூட்கும் மூலதனங்களை திறமைவாய்ந்த துறைகளின்பால் செலுத்துவதாகும். செல்வ வரியற விடுவதனால் முதலீட்டாளர் காலத்து வருமான வரியைச் செலுத்தியதன் பின்னர் செல்வ வரியைச் செலுத்தக் கூடிய வகையில், கூடிய பல்லாதக்கூடிய துறைகளின்பால் தமது கவனத்தைத் திருப்புவர் என் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பெறுமானம் கணிக்கக்கூடிய வருமான வரி 80 சதவீதமாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டன மூலம். தற்போதைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் முன்மொழியப்படுவதை போன்ற தேவையற்ற சமைகளைக் குறைக்கக் கூடிய வசதியளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மீன் மதிப்பிடுத் தாலகட்டத்தை மூன்று வருடங்களாகக் குறைத்தன் மூலமும், 1976ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அமிழுகப்படுத்தப்பட்ட சிக்கலர்கள் வரி ஊக்குவிப்புக்களை இல்லாமலாக்கியதன் மூலமும், சொத்து வரியில் வரித் திரவத்தனமை அளித்தன் மூலமும் முழு வரியமைப்பும் அளித்தக்கப்பட்டுள்ளது.

வரவு செலவுத்திட்டமும் செலாவணி வீதங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும்

ஸ்ரீ. எஸ். கோலம்பகே

(சிரேஷ்ட பொருளியலாளர், இலங்கை மத்திய வங்கி, அதிதி விரிவுரையாளர், முநிலங்காப் பல்கலைக்கழகம்)

நாட்டின் வெளிநாட்டு வர்த்தகம், வெளிநாட்டுக் கொடுப்பனவு அமைப்பு என்பவற்றில் சில சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வருமுகமாக அண்மைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் புதிய யோசனைகள் பல தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இச் சீர்திருத்தங்களின் நோக்கங்களை:

(அ) வெளிநாட்டு நாணயங்களின் பெறுமதிக்கேற்ப உள்ளூர் நாணயத்தின் பெறுமதியை, வெளிநாட்டுச் செலாவணி சந்தையின் கேள்வி நிரம்பல் நிலைமைகளால் நிர்ணயிக்கப்பட விடல்

(ஆ) செலாவணி மாற்று வீதத்தை ஒருமுகப்படுத்தல்

(இ) இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளை நீக்கி அவற்றைத் தாராளமயமாக்கல்.

இம்மாற்றங்களின் கீழ் வெளிநாட்டுச் செலாவணி உரிமைச் சான்றிதழ் (பிக்ஸ்) திட்டமும், மாற்றத்தக்க ரூபாய்க் கணக்குத் திட்டமும் (சி. ஆர். ஏ.) ரத்துச் செய்யப்பட்டதுடன், இலங்கை ரூபாவின் செலாவணி வீதம் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டது அத்துடன், நாணயம் தொடர்பான உயர் அதிகாரிகளது மேற்பார்வையின் கீழ், இலங்கை ரூபா மிதக்க விடப்பட்டுள்ளது. இறக்குமதி மற்றும் செலாவணிக்கட்டுப்பாட்டு விதிகளைத் தளர்த்தியமை இதன் இன்னேர் அம்சமாகும்.

ஒரு நாட்டின் சென்மதி நிலைமைகளில், செலாவணி மாற்று வீத மாற்றங்கள் பெறும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வல்லன. 1960 ஜூத் தொடர்ந்த காலப் பகுதிகளில் இலங்கையின் சென்மதி நிலைவை நிலைமைகள் குறிப்பிடத்தக்கவகையில் நவீவடைந்து சென்றுள்ளன. எமது ஏற்றுமதி வருமானத்தை விட, இறக்கு

மதிகளுக்கான கொடுப்பனவுகள் வேகமாக அதிகரித்துச் சென்ற மையே இதற்குப் பிச்தான் காரணமாகும். சென்மதி நிலைமையின் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றுக்குறை, 1970-ல் 31 கோடி 50 இலட்சம் ரூபாவிலிருந்து 1975-ல் 142 கோடி 10 இலட்சம் ரூபாவாக அதிகரித்தது. 1974-ல் ஏற்பட்ட எண்ணெய் விலை அதிகரிப்பைத் தொடர்ந்து நிலைமை படுமோசமாகியது. இவ்வண்டின் வர்த்தகப் பற்றுக்குறையானது, அதற்கு முந்திய ஆண்டை விட நான்கு மட்டங்காக அதிகரித்தது. உண்மையில், 1970க்கும் 73க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் வர்த்தகப் பற்றுக்குறை (இடை வெளி) நிலைமைகள் குறுக்கொண்டே வந்தன; இது 1970-ல் 31 கோடி 50 இலட்சம் ரூபாவிலிருந்து 1973-ல் 29 கோடி 90 இலட்சம் ரூபாவாகக் குறைந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. 1974-75-ல் ஏற்றுமதி வருமானத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்புக் காணப்பட்ட போதிலும், இறக்குமதிச் செலவினங்கள், அதையும் விடவேகமாக அதிகரித்து, நாட்டின் வர்த்தக நிலைமைகளில் பெரும்பாதிப்பை ஏற்படுத்தின. 1976-ல் நடைமுறைக் கணக்குத் தாலகட்டபான சென்மதி நிலைவை நிலைமைகள் அபிவிருத்தியடைந்தன; இறக்குமதியான பொருட்களின் விலைகளில் காணப்பட்ட வீழ்ச்சியும், ஏற்றுமதிகளில் ஏற்பட்ட விலை அதிகரிப்பும் இதற்குப் பிச்தான் காரணமாகும். வர்த்தகப் பற்றுக்குறையானது 1975-ல் 142 கோடி 10 இலட்சம் ரூபாவிலிருந்து 1976-ல் 70 கோடி 10 இலட்சம் ரூபாவாக மேலும் கருங்கியது: இது 50 சத வீதக் குறைவு என்பது வலனிக்கத்தக்கது. 1976-ல்

பொருளியல் நோக்கு, தவம்./டிசம். 1977

காணப்பட்ட 5 கோடி ரூபா நடை முறைக் கணக்குப் பற்றுக்குறையானது, 1974-ன் 90 கோடி 70 இலட்சம் ரூபா 1975-ன் 77 கோடி 20 இலட்சம் ரூபா ஆகிய தொகைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் கணிசமான அளவு குறைவாகவே தோன்றுகிறது.

ரூபாவை மிதக்க விடல்:

நூபாவை மிதக்க விட்டமையானது செலாவனி மாற்று வீத அனைப்பில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியதெனக் குறிப்பிட எடுத்து ஒரு நாணயம், இன்னெரு நாணயத்துடன் அல்லது ஒரு தொகுதி நாணயங்களுடன் எவ்வகையிலும் இனைக்கப்பட்டில்லாத காணப்படுகையில் அந் நாணயம் மிதக்கவிடப்பட்டுள்ளது எனக் குறிக்கலாம். 1977 நவம்பர் வரை, எமது நாணயம் வேலெரு நாணயத்துடன் அல்லது ஒரு தொகுதி நாணயங்களுடன் இனைக்கப்பட்டு காணப்பட்டது. 1977 வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கீழ், இத் தொடர்பானது துண்டிக்கப்பட்டு, இப்போது நாணயம் மிதக்கவிடப்பட்டுள்ளது. இதன்படி, ரூபா நாணயத்திற்கான செலாவனி வீதம், தினமும் மத்திய வங்கியில் நடைபெறும் மத்தியவங்கி உயர் அதிகாரிகள், வர்த்தக வங்கிகளின் பிரதிநிதிகள் ஆகியோரதங்கிய கூட்டமொன்றில் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. வெளிநாட்டுச் செலாவனிச் சந்தையில் நிலவும் கேள்வி — நிரம்பல் நிலைமைகளை அனுசரித்தே இந் நாளாந்த வீதங்கள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. வெளிநாட்டுச் செலாவனிக்கான கேள்வி நிரம்பல் பற்றிய மதிப்பீடுகள், இறக்குமதியாளர்கள் ஏற்று மதியாளர்கள் ஆகியோரால் வர்த்தக வங்கிகளுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படும் கொள்வனவு, விற்பனங்குக் கட்டணைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. உதாரணமாக, குறித்த ஒரு நாளில் நிலவும் வெளிநாட்டுச் செலாவனிக்கான கேள்வியை விட, நிரம்பல் அதிகமாகக் காணப்பட்டன, ரூபாவின் பெறுமானம் குறைவடைந்து காணப்படும்; இதே போன்று, நிரம்பல் குறைந்து காணப்பட்டன ரூபாவின் பெறுமானம் கூடிக் காணப்படும். இவ்வாறு, நாளாந்த நாணய வீதங்கள், வெளிநாட்டுச் செலாவனிச் சந்தையின் கேள்வி—நிரம்பல் நிலைமைகளைப் பிரதிவிக்கும். இச்செய்முறையில், நாணய மாற்று வீதங்களில் பாரிய

எற்றத் தாழ்வுகள் ஏற்படாதவாறு மத்திய வங்கி கண் காணித்து வரும். அமெரிக்க டொலர், ஸ்டேர் விள் பவுண், ஜெர்மனிய மார்க், பிரெஞ்சு பிராங்க், ஐப்பானிய யென், இந்திய ரூபா ஆகியனவற்றுக்கான ஆகக் கூடிய விற்பனை வீதமும், ஆகக் குறைந்த கொள்வனவு வீதமும் தினமும் மத்திய வங்கியால் உத்தியோகபூர்வமாக வெளியிடப்படும். எனை நாணயங்களைப் பொறுத்தளவில், அவற்றின் சர்வதேசப் பெறுமதிகளையொட்டி, வர்க்கக வங்கிகள் மாற்று வீக்களை நிர்ணயித்துக்கொள்கின்றன. இப்புதிய திட்டம், நாட்டில் வர்த்தக ரீதியான ஒரு செலாவனிச் சந்தையை உருவாக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இப் புதிய திட்டத்தின் கீழ், முதல் செலாவனி மாற்று வீதம், 1977 நவம்பர் 16ம் திகதியன்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 100 அமெரிக்கடொலருக்கு 1600 ரூபா ஒரு நடுத்தர வீதமாக அன்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அத்துடன், டொலரின் கொள்வனவு வீதம் 1597 ரூபாவாகவும், விற்பனை வீதம் 1603 ரூபாவாகவும் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. இவ் அமெரிக்க டொலரது விகிதாசாரத்துக்கேற்ப எனை நாணயங்களுக்கான ரூபாப் பெறுமதி நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

செப்டம்பர் நடுப் பகுதி யிலிருந்து, ஜெர்மன் மார்க், ஸ்டேர் விள் பவுண், கவில் பிராங்க், ஐப்பானிய யென் ஆகிய நாணயங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் டொலர் நவீவடைந்து சென்றுள்ள வீதக்கான வீதம் கூடிக்கூட கொண்டு எழும் ஊகங்களை இவ்வீழ்ச்சிக்கான முக்கிய காரணிகளாகும். டிசம்பர் முதல் வாரத்தில் டொலரானது 2.20 ஜெர்மன் மார்க் மட்டத்தை விடவும் குறைந்தது. யுத்தத்துக்குப் பின்னனை ஜெர்மனிய வலாற்றில் இத்தகைய சம்பவம் நடைபெற்றுள்ளது இதோலே முதன் முறையாகும். ஐப்பான் மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளது மத்திய வங்கிகள் பெரும் ஆதாரவையும் உதவியையும் அளித்த போதிலும் கூட, நவம்பர் பிறப்புதியிலும், டிசம்பர் தொடக்கப்பகுதியிலும் டொலர் தொடர்ந்தும் வீழ்ச்சியடைந்து சென்றது. வண்டன், பிராங்பார்ட் குரிச் நகரங்களின் பணச் சந்தைகளில்

டொலர் மீதான அமுக்கம் வெசுபாரதாரமானதாகக் காணப்பட்டது.

புதிய திட்டத்தின் ஆம்ப காலத்தில் இலங்கை ரூபாவின் நாளாந்தசெலாவனி மாற்று வீதம் ஒரு சிறு ஏற்றத்தாழ்வைக் காட்டியது. நவம்பர் இறுதியளவில், ரூபாய்—டொலர் மத்திய பெறுமதி படிப்படியாக வீழ்ச்சியற்று, 100 டொலருக்கு 1580 ரூபா என்ற மட்டத்தை அடைந்தது. நவம்பர் நடுப் பகுதியில் (அதாவது திட்டத்தின் ஆரம்ப காலத்தில்) இது 1600 ரூபாவாகக் காணப்பட்ட தென்பது குறிப்படத்தக்கது: இது 1.25 சதவீத வீழ்ச்சியைக்காட்டுகிறது. டிசம்பர் ஆரம்பத்தில் இவ் வீதமானது 100 டொலருக்கு 1595 ரூபா என்ற விகிதத்தில் அதிகரித்துச் சென்ற தென்னிமும், பின்னர் அது வீழ்ச்சியற்ற தொடங்கிற்று. இதேவேளை, ஸ்டேர்விள் பவுணின் பெறுமதி அதிகரித்தது; நவம்பர் நடுப்பகுதியில் 100 ஸ்டேர்விள் பவுணுக்கு 2909 ரூபாவாகக் காணப்பட்ட இவ்வீதம் டிசம்பர் நடுப்பகுதியில் 3950 ரூபாவாக அதிகரித்தது. ஜெர்மனிய மார்க் நாணயத்துக்கான ரூபாய் பெறுமதியும் கூடியது. நவம்பர் தடுப்புகுதியில், 100 மார்க்குக்கு ரூபா 712—62 ஆகக் காணப்பட்ட இப் பெறுமதி, டிசம்பர் ஆரம்பத்தில் ரூபா 734.50 ஆக அதிகரித்தது: இவ்விதிகரிப்பு 3.07 சதவீதமென்பது கவனிக்கத்தக்கது. நவம்பர் நடுப்பகுதி தொட்டு, பிரெஞ்சு பிராங்க் நாணயத்துக்கான ரூபாய்ப் பெறுமதியில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் எவ்வளவும் நிகழவில்லையென்றும், ஐப்பானியென் நாணயம் சிறிதளவு உயர்ச்சியைக் காட்டியது. இக் காலப்பகுதியில் இந்திய ரூபா இலங்கை ரூபாவுடன் ஒப்பிடுகையில் சிறிது வீழ்ச்சியைக் காட்டிய தென்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

நெகிழ்ச்சியுள்ள செலாவனி வீதங்களின் வரலாற்றை ஆரம்பகையில், 1950 ஐயும் 1960 ஐயும் தொடர்ந்த குறிப்பட்ட சில காலப்பகுதிகளில், மிகச் சில நாடுகள் உலகில், இம் மிதக்கும் செலாவனி வீத முறைகளைப் பின்பற்றி யுள்ளதைக் காணலாம். 1971 டிசம்பர் 18-ம் திகதிய ஸ்மித்லோனியன் உடன்படிக்கையின்படி, நாணயப் பெறுமான வீதங்கள் மீண்டும் நிர்ணயிக்கப்படும் வரை, 1971-ம் ஆண்டில் சில மாதங்களுக்கு பல பெரிய

நாடுகளும் தங்களது நாணயங்களை மிதக்கவிட்டன. 1971-ன் ஆரம்ப காலத்தில் முக்கிய கைத்தொழில் நாடுகள் மிதக்கும் சௌலாவணி வீத முறைகளைப் பின்பற்றத் தொடங்கியதை அடுத்து மேலும் பல நாடுகள் இம்முறையைக் கடைப்பிடிக்க ஆரம்பித்தன. அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ஐப்பான், ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், கனடா, நெஜீரியா, சலுகி அரேபியா, சிலி, டிரேஸில், பிலிப்பைன்ஸ், கொலம்பியா ஆகியன இத்தகைய நாடுகளுட் சிலவாரும்.

நாட்டின் சென்மதி நிலுவைச் சமநிலையின்மையைச் சௌலாவணி மாற்று வீதங்களைச் சீர் செய்வதன் மூலம், சரி செய்துகொள்ளலாமென்ற அடிப்படையிலேயே நாணயத்தை மிதக்க விடும் இக்கொள்கை பின்பற்றப்படுகிறது. எனவே சென்மதி நிலுவையை சமநிலைப்படுத்தும் ஓர் ஆயுதமாக, நாணயத்தை மிதக்கவிடும் செய் முறையை நாம் கொள்ளலாம். அத்துடன், நெகிழிச்சியடிப்படையில் இத்தகைய மாற்றங்களைத் தினமும் செய்து கொள்வதானது, நீண்டகாலத்தில் சௌலாவணி மாற்று வீதத்தில் பாரிய மாற்றங்களைச்செய்யத் தேவையான பெருஞ் சௌலாக்கோடும் நடைமுறைகளைடும் தவிர்க்கும் எனவும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது; அத்துடன், குறுகிய கால வேளைகளில் நாணய நிலைமைகளை இங்ஙனம் சரிசெய்து கொள்வதானது அதனை உறுதியாக வைத்துக் கொள்ளவும் உதவும். மேலும் இத்தகைய நெகிழிச்சியுள்ள முறையொன்றைப் பற்றி சென்மதி நிலுவையில் சமநிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அனுசரணையாகக் கூறப்படும் இன்னென்றாக காரணமும் உண்டு: செயற்கையாகச் சௌலாவணி மாற்றங்களை உயர்த்தல், தாழ்த்தல், போன்ற நடவடிக்கைகளின் விளைவாக அல்லது நாட்டிற்குள் வரும் முதலீடுகள், வர்த்தகம் என்பனவற்றில் நேரடிக் கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்தவின் விளைவாக ஏற்படக்கூடிய பர்துராமான தாக்கங்களைத் தவிர்க்காம் என்பதே அதுவாரும். அத்துடன் சௌலாவணி மாற்று வீதம் மூலமாகவே மிதக்கும் நாணய வீதங்கள் சரிசெய்யப்படுவதால் வெளிநாட்டுச் சௌலாவணிக் கையிருப்புக்களை வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதும் கோட்பாட்டு ரீதியாக வலியுறுத்தப்படும் ஒன்று. அத்துடன், கள்ளக்கடத்தல்கள்,

எற்றுமதி இறக்குமதிக் தில்லு முல்லுகள் போன்ற சட்டவிரோத வெளிநாட்டுச் சௌலாவணி நடவடிக்கைகளை ஒழிக்கவும் இம் மிதக்கும் நாணயத் திட்டம் உதவும் எனச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

நெகிழிச்சியான மாற்று வீதங்கள் தொடர்பான விஷயங்கள் பல வேறு அம்சங்களிலும் நிறைவுபெற்றனவாக இருக்க வேண்டும் என்பதை அன்மைய சௌலாவணி அறிக்கைகள் பல காட்டுகின்றன. நெகிழிச்சியுள்ள சௌலாவணி மாற்றுவீதங்களின் தடையற்ற செயற்பாட்டிற்கு, ஒழுங்காக இயங்கும் ஒரு வெளிநாட்டுச் சௌலாவணிச் சந்தை தேவை என்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய சந்தை வளர்முக நாடுகள் பலவற்றில் காணப்படுவதில்லை. அத்துடன், சென்மதி நிலுவையில் சமநிலையை ஏற்படுத்தும் ஒரு கருவியாக சௌலாவணி மாற்றுவீதம் எவ்வளவு தூரம் வெற்றிகரமாக செயற்படுகின்றது என்பது, சௌலாவணி மாற்று வீதங்களில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கேற்ப இறக்குமதி, ஏற்றுமதி நடவடிக்கைகளில் எவ்வளவு தூரம் மாற்றம் ஏற்படுகிறது என்பதைப் பொறுத்தே அமைகின்றது. எனினும் இதற்கு வேறு பல காரணிகளும் உள்ளன. சௌலாவணி மாற்று வீதங்களை

ஒரு முகப்படுத்தல்

சௌலாவணி மாற்று வீத நிர்ணயத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்கள் தவிர, வரவு செலவு திட்டத்தில் சௌலாவணி வீதம் ஒரு முகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன்கீழ், வெளிநாட்டுச் சௌலாவணி உரிமைச் சான்றிதழ் (பீக்ஸ்) திட்டம், நவம்பர் நடுப்பகுதியிலிருந்து செயலிமுகக்க் செய்யப்பட்டது. தற்போது எல்லா வெளிநாட்டு கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கும் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட சௌலாவணி மாற்று வீதமே பின்பற்றப்படுகின்ற நடவடிக்கைகளைத் தொடர்பாட்டுக்கூடுதலாக வெளிநாட்டு மேம்பார்ட் பாரம்பரிய ஏற்றுமதி பொருட்களுக்கு 'பீக்ஸ்' கொடுப்பனவுகள் வழங்கப்பட்டன. இத் திட்டம் அகற்றப்பட்டதிலிருந்து ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட சௌலாவணி திட்டத்தின்கீழேயே நாட்டில் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் நிகழ்கின்றன. முன்னைய சௌலாவணி மாற்று வீத நடைமுறைகள்

இருந்தன. பாரம்பரிய மாற்றப்பாருட்களை ஏற்றுமதி செய்து பெறப்படும் வெளிநாட்டுச் சௌலாவணி வீக்கும் வேறு சட்டபூர்வ வழிகளில் நாட்டுக்குள் வரக்கூடிய வெளிநாட்டுச் சௌலாவணிகளுக்கு கும் இந்த 'பீக்ஸ்' கட்டடனம் மேலதிகங்கக்கூடும் கொடுப்பனவாக வழங்கப்பட்டது. இதே வேளை, சிலவகைப்பொருட்களை இறக்குமதி செய்வோரும், அனுமதிக்கப்பட்ட வேறு தேவைகட்டு வெளிநாடுகளுக்கு உள்ளரிலிருந்து சௌலாவணியை அனுப்புவோரும் இக் கட்டடனத்தை அரசுக்குச் சொலுத்த வேண்டியிருந்தது. இவ்வகையில் இந்தப் பிக்ஸ் கட்டடனத் திட்டம் அத்தியாவசியமற்ற இறக்குமதிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் ஓர் ஆயுதமாகவும் காணப்பட்டது. எனவே, ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு இருவகைச் சௌலாவணிக் கொடுக்கல்வாங்கல்கள் நாட்டில் இயங்கின. முதலாவது வகையின் கீழ் நாணயங்களின் நிர்ணயிக்கப்பட்ட சமீபமானத்துக் கேற்பக் கொடுக்கல்வாங்கல்கள் நாட்டில் இயங்கின. இரண்டாவது பிரிவு சௌலாவணிக் கொடுக்கல்வாங்கல்கள் கீழ், மேற்படி நாணயப் பெறுமானத்துடன் செய்த சத வீத பீக்ஸ் கட்டடனம் மேலதிகாக வழங்கப்பட்டது. பொதுவாக அத்தியாவசிய பாவணைப் பொருட்கள் இப் 'பீக்ஸ்' திட்டத்திலிருந்தும் விதி விலக்களிக்கப்பட்டிருந்தன. இதே வேளை பாரம்பரிய ஏற்றுமதி பொருட்களுக்கு 'பீக்ஸ்' கொடுப்பனவுகள் வழங்கப்பட்டன. இத் திட்டம் அகற்றப்பட்டதிலிருந்து ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட சௌலாவணி திட்டத்தின்கீழேயே நாட்டில் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் நிகழ்கின்றன. முன்னைய சௌலாவணி மாற்று வீத நடைமுறைகளைத் தொடர்பாட்டுக்கூடுதலாக வெளிநாட்டு மேம்பார்ட் பாரம்பரிய ஏற்றுமதி பொருட்களுக்கு 'பீக்ஸ்' கொடுப்பனவுகள் வழங்கப்பட்டன. இத் திட்டம் அகற்றப்பட்டதிலிருந்து ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட சௌலாவணி திட்டத்தின்கீழேயே நாட்டில் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் நிகழ்கின்றன.

1977ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் சௌலாவணி மாற்றங்கள் அறிமுகம் செய்யப்படும் முன்னர் இலங்கையில் காலாகாலம் பல்வேறு சௌலாவணி வீதத் திட்டங்கள் அமூலில் இருந்துவந்தன. 1949முதல் 1971 நவம்பர் மாதம் வரை சர்வதேச நாணய நிதி விதிகளுக்குமைந்த ஒரு நிலையன் நாணய பெறுமான வீதம் இலங்கையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. இவ் விதிகளின் கீழ், சர்வதேச நாணய நிதியில் அங்கம் வகைக்கும் ஒவ்வொரு நாடும் தனது நாணயத்தின் சமீபமானதையை தங்கத்தில் அல்லது

அமெரிக்க பொலரில் வெளியிட வேண்டுமென்றிருந்தது. அத்துடன் இப்பெறுமானத்தில் ஒரு நாடு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களைச் செய்ய விரும்பின் அது மேற்படி நிதியைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டியுமிருந்தது.

1949-ன் பின்னர், செலாவணி மாற்று வீதத்தில் முதல் மாற்றம் 1967 நவம்பரில் இடம்பெற்ற இலங்கை ரூபாவின் 10 சத வீத நாணய மதிப்பிறக்கத் துட்டன் நிதிந்தது: ஸ்டேர்லிங் பவுணின் பெறுமதி 14 சத வீதம் குறைக்கப் பட்டதைத் தொடர்ந்து எமது ரூபாவின் நாணய மதிப்பிறக்கம் நிதிந்தது. ஏற்றுமதிகளை ஊக்கு வித்து, இரக்குமதிகளைக் கட்டுப் படுத்துவதன் மூலம், சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினைகளைக் குறைக்க இம் மதிப்பிறக்கல் நடவடிக்கை உதவுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. 1968 மே மாதத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட 'பீக்ஸ்' திட்டத் துடன், முன் சொன்ன இரு முகச் செலாவணி வீத அமுலுக்கு வந்தது. இதன்படி, உத்தியோகபூர்வ செலாவணி வீதத்தில் மாற்றங்கள் எதுவுமின்றி இருக்க, பீக்ஸ் வீதம் ஒரு தேய்மான வீதமாகக் காணப்பட்டது.

1971 முதல் 1977 வரை ரூபா வின் செலாவணி மாற்று வீதம் இன்னொரு நாணயத்துடன் இனைக்கப்பட்டதன் மூலம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது; இவ்வகையில், 1971 முதல் 1976 வரை முக்கிய ஒரு வெளி நாட்டு நாணயத்துடன் ஒது இனைக்கப்பட்டுக் காணப்பட்டது; பின்பு 1976 முதல் 77 வரை அது பல நாணயங்களுடன் இனைக்கப்பட்டிருந்தது. 1971 நவம்பரில் ரூபாவுக்கான செலாவணி வீதத்தைக் கணிக்க சம பெறுமான முறையைப் (PAR VALUE) பின் பற்றுவது கைவிடப்பட்டு, ரூபாவை அமெரிக்க பொலருடன் இனைப்பெறன்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அமெரிக்கா தனது பொலரை மிதக்க விடுவதை 1971 ஆகஸ்டில் எடுத்த தீர்மானத்தைத்தொடர்ந்தே இங்கும் இம்முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

1972 ஜூன் மாதம் ஸ்டேர்லிங் பவுண் நாணயம் மிதக்கவிடப்பட்டதன் காரணமாக, தனது ரூபாவை அந் நாணயத்துடன் இனைக்காத பட்சத்தில், ஸ்டேர்லிங் நாடுகளுடன் தனது வர்த்தகத்தை மேற்

கொள்ளல் இலங்கைக்குப் பிரச்சி ஜையாயிற்று. எனவே 1977 ஜூலை மாதத்தில் அமெரிக்க பொலருடன் ரூபாவின் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டு, ஸ்டேர்லிங் பவுணுடன் அது இனைக்கப்பட்டது. ரூபா 15-60 1 ஸ்டேர்லிங் பவுண் என்ற விகிதத்தில் இது இனைக்கப்பட்டது. இவ் விணைப்பு 1976 மே மாதம் வரை நீடித்தது. இக் காலப் பகுதியில், ஸ்டேர்லிங் பவுணின் பெறுமதியானது சர்வதேச நாணயச் சந்தையில் நலவிடைந்து சென்றது; ஏனைய நாணயங்களைப் பொறுத்தளவில், ரூபாவின் பெறுமதியானது ஸ்டேர்லிங் பவுணின் மூலமே நிர்ணயிக்கப்பட்டு ரூபா 8-75 படியால், ஏனைய நாணயங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், ரூபாவின் பெறுமதி மும் தேய்ந்து சென்றது. உதாரணமாக, ரூபாவுடன் ஒப்பிடுகையில், அமெரிக்க பொலரின் பெறுமதி 1972 ஜூன் மாதத்தின் ரூபா 5.95 இலிருந்து, 1976 முசம்பரின் ரூபா 7.71 ஆக அதிகரித்துச் சென்றது. 1976-ம் ஆண்டின் முதல் அரைப் பகுதியில் இந்திலை வெகு மேராக்கா பொலரிக் கொலாலின் பெறுமதி

ஸ்டேர்லிங் பவுணின் பெறுமதி இங்ஙனம் வீழ்ச்சியுற்றுக் கெல்லவே, இதனுடனை ரூபாவின் தொடர்பைத் துண்டித்து, 1976-ம் ஆண்டு மே மாதத்தில் ஒரு தொகுதி நாணயங்களுடன் அதனை இனைப்பெறன்ற தீர்மானிக்கப்பட்டது. பவுண் ஸ்டேர்லிங், அமெரிக்க பொலர், சுவிஸ் பிராங்க, ஜெர்மன் மார்க், கனேடிய பொலா என்பன உட்பட 16 நாணயங்கள் இத்தொகுதியில் அடங்கியிருந்தன. ரூபா நாணயம் இங்கு நாணயத்துடன் ஒரு தொகுதி நாணயங்களுடன் இனைக்கப்பட்டதன் கோட்பாட்டு தீயான நன்மையென்ன வெளில், நாணய மாற்று வீதத்தில் ஏற்படக்கூடிய பாரிய ஏற்றத் தாழ் வீதை அது இல்லாமலாக்கும் என்பதாகும். ஒரு குறித்த நாணயத்துடன் ரூபா இனைக்கப்பட்டிருப்பின்; அந்நாணயத்தில் ஏற்படும் ஏற்றத் தாழ்வைகளுக்கேற்ப, ரூபா நாணயத்திலும் ஏற்றத்தாழ்வைகள் ஏற்படும். இத் தொகுதி நாணய அடிப்படையின் கீழ், 1976 மே மாதத்துக்கும், 1977 மார்ச் மாதத்துக்குமிடையே ஸ்டேர்லிங் பவுணுடன் ஒப்பிடுகையில், ரூபாவின் பெறுமதி ஓரளவு உயர்ந்து சென்றுள்ளதுடன், அமெரிக்க பொல

ருக்கான பெறுமதி மாற்றமின்றி உறுதியாகவே இருந்தது.

1976 முதல் நாட்டின் ஏற்றுமதி மூலமான வருமானம் குறிப்பிடத் தக்க அளவில் அதிகரித்தது; தேவிலை, றப்பர் என்பன மூலமான வருமானம் அதிகரித்தமையே இதற்குப் பிரதான காரணமாகும். 1976-ல் தேமிலை, றப்பர் விலைகள் முறையே 16, 60 சதவீதங்களால் அதிகரித்தன. இக் கூடிய ஏற்றுமதியானது சர்வதேச நாணயச் சந்தையில் நலவிடைந்து சென்றது; ஏனைய நாணயங்களைப் பொறுத்தளவில், ரூபாவின் பெறுமதியானது ஸ்டேர்லிங் பவுணின் மூலமே நிர்ணயிக்கப்பட்டு ரூபா 7-75 இலிருந்து ரூபா 7-28 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது; இதே போன்று ஸ்டேர்லிங் பவுணுக்கான பெறுமதியும் ரூபா 14-97 இலிருந்து ரூபா 12-51 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது.

மார்ச் மாதத்தில் ரூபாவின் பெறுமதி (மதிப்பு) உயர்த்தப்பட்ட மின் ஆகஸ்ட் நடுப்பகுதி வரை செலாவணி மாற்று வீதத்தில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. 1977 ஆகஸ்ட், நவம்பர் மாதங்களுக்கிடையே பெறுமான வீதங்கள்

(Parity rates) பல முறை மாற்றப்பட்டன. கவனமாக மேற் கொள்ளப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கையின் கீழ், ரூபாவின் பெறுமதி ஏனைய நாணயங்களுடன் ஒப்பிடுகீட்டுக் குறைக்கப்பட்டது.

(depreciated) இங்ஙனம் செலாவணி மாற்று வீதம் அடிக்கடி சரி செய்யப்படும் சந்தர்ப்ப த்தில், கூடிய ரூபாய்ப் பெறுமதியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் என்ன தூடன், சில வர்த்தகர்கள் தங்கள் ஏற்றுமதிகளைக் காலந்தாழ் த்தில் அனுப்ப முயன்றன. இதேபோன்று சில இரக்குமதியாளர்கள், தங்களுது இரக்குமதிப் பொருட்களுக்கான கொடுப்பனவுகளை நேரத்தோடு கொடுத்துவிட முயன்றனர்.

அட்டவணை — காட்டு வது போன்று 1950 தொட்டு ரூபாவின் செலாவணி மாற்று வீதம், விசேடமில்லைப்பெறும் உரிமைகளுடன்

(Special drawing rights—SDR) ஒப்பிடுகையில், வேறுபட்டுச் சென்றுள்ளது. 1970-க்கு முன்னைய காலத்துக்கு 1 SDR — 1 பொலர் என்றகற்பன ரீதியான வீதம் இங்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது. 1950 முதல் 1967 வரை காணப்பட்ட ரூபா 4-76 — 1 SDR என்ற விகிதத்திலிருந்து ரூபாவின்

பெறுமதியானது, 1976-ன் ரூபா
9—73 — 1 SDR வரை தொடர்ந்து
விழுச்சியுற்றுச் சென்றது.

செலாவணி மாற்று வீதம் (இங்கு அலகு SDRக்கான ரூபா)	காலம்	ரூபா
1950—67	—	4-76
1968—70	—	5-95
1971	—	6-15
1972	—	6-70
1973	—	7-59
1974	—	8-00
1975	—	8-44
1976	—	9-73
(மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி)		
சீ. ஆர். ஏ. திட்டம்		
ஓழிக்கப்பட்டமை		

வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து மாற்றத்தக்க ரூபாய்க் கணக்குத் திட்டமும் (சீ.ஆர்.ஏ.) நவம்பர் மாதக் கடைசிப் பகுதி தொட்டு நீக்கப்பட்டது. இது 1972 ஜூலை மாதம் அறிமுகம் செய்யப் பட்டது. பாரம்பரியமற்ற ஏற்றுமதி களை ஊக்குவித்தல், வெளிநாட்டுச் செலாவணிக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் அனைத்தையும் உத்தியோக பூர்வ வழிவகைகளில் மேற்கொள்ள வழி செய்தல் என்ற இரு விஷயங்களில் இத்திட்டம், பீக்ஸ் திட்டத் துக்கு உதவும் ஒன்றுக் கும் வெளிநாட்டு வெளிநாட்டுச் செலாவணி நோக்கியைப் பொருளாதார அமைப்பினை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் முறையைப் பரிசீலனை செய்தல் அதனை விடவும் முக்கியமானதாகும். சென்ற காலங்களில் ஸ்ரீ லங்கா பொருளாதார அபிவிருத்தி தொடர்பாக “உள் நோக்கியை” அனுகூ முறையைப் பின்பற்றி வந்தது. உள்நாட்டு விவசாய கைத்தொழில் துறைகளைப் பொறுத்து பாதுகாப்புக் கொள்கையினைக் கடைப்பிடிப்பதே இதன் பிரதான நோக்கமாகும். சென்ற காலப் போக்குள், ஏற்றுமதி விவசாயம், பொருளாதாரத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினைக் குறைக்கும் வகையில், அதாவது ஏற்றுமதிச் சந்தையில் தேயிலை, தென்னை, இறப்பர் என்பவற்றின் விலைத் தளம்பிள்ள பாதிப்பினைக் குறைக்கும் வகையில் அமைந்திருந்தது.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ள (அ) ஐக்கிய நானைய மாற்று (ஆ) இரக்குமதிகளைத் தளர்த்தல் (இ) நானைய மாற்றுக் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தல் (ஈ) சுதந்திர வர்த்தக வலயத்திற்கான செலவு ஒதுக்கீடு போன்றன கடந்த கால பொருளாதார நடவடிக்கைகளிலிருந்து முற்றிலும் மாற்றப்படனவாகும். இந் நடவடிக்கைகளை “வெளி நோக்கியை” பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான, முன்னைத் தங்களாகக் கொள்ளலாம். 1971ம் ஆண்டு, உலக வங்கிப் பொருளியலாளரான பேலா பெல்லாஸ்லா, “தாய்வானிலும், கொரியா வி லு ம் கைத்தொழில் கொள்கைகள்” கட்டுரையில் இவ்வெண்ணக் கருதொடர்பாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

தாய்வானும், கொரியாவும் அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் மேற்கொண்ட “வெளி நோக்கியை” பொரு

வரவு செலவுத் திட்டம் 1978

வளர்ச்சி குறித்த புதிய உத்திகளை நோக்கி.....

- ரேள்டன் உ அல்லிஸ்

சமுதாயத்தின் பல்வேறு மட்டுக்களிலும் வரவு-செலவுத் திட்டம் ஏற்படுத்தும் உடனடிப் பாதிப்பு பற்றிய பகுப்பாய்வு முக்கியமான தாகும். ஆயினும் சுதந்திரத்தின் பின்னர் தொடர்ந்து ஒரே தடயத் தில் சமுன்று வந்த ஸ்ரீ லங்காவின் பொருளாதார அமைப்பினை மாறுபட்ட வழியில் திசை திருப்பிவிட இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் மேற்கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளைப் பரிசீலனை செய்தல் அதனை விடவும் முக்கியமானதாகும். சென்ற காலங்களில் ஸ்ரீ லங்கா பொருளாதார அபிவிருத்தி தொடர்பாக “உள் நோக்கியை” அனுகூ முறையைப் பின்பற்றி வந்தது. உள்நாட்டு விவசாய கைத்தொழில் துறைகளைப் பொறுத்து பாதுகாப்புக் கொள்கையினைக் கடைப்பிடிப்பதே இதன் பிரதான நோக்கமாகும். சென்ற காலப் போக்குள், ஏற்றுமதி விவசாயம், பொருளாதாரத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினைக் குறைக்கும் வகையில், அதாவது ஏற்றுமதிச் சந்தையில் தேயிலை, தென்னை, இறப்பர் என்பவற்றின் விலைத் தளம்பிள்ள பாதிப்பினைக் குறைக்கும் வகையில் அமைந்திருந்தது.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ள (அ) ஐக்கிய நானைய மாற்று (ஆ) இரக்குமதிகளைத் தளர்த்தல் (இ) நானைய மாற்றுக் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தல் (ஈ) சுதந்திர வர்த்தக வலயத்திற்கான செலவு ஒதுக்கீடு போன்றன கடந்த கால பொருளாதார நடவடிக்கைகளிலிருந்து முற்றிலும் மாற்றப்படனவாகும். இந் நடவடிக்கைகளை “வெளி நோக்கியை” பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான, முன்னைத் தங்களாகக் கொள்ளலாம். 1971ம் ஆண்டு, உலக வங்கிப் பொருளியலாளரான பேலா பெல்லாஸ்லா, “தாய்வானிலும், கொரியா வி லு ம் கைத்தொழில் கொள்கைகள்” கட்டுரையில் இவ்வெண்ணக் கருதொடர்பாக ஆராய்ந்துள்ளார். தாய்வானும், கொரியாவும் அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் மேற்கொண்ட “வெளி நோக்கியை” பொரு

பொருளியல் நோக்கு, நவம்/டிசம், 1977

ஸாதார ஒத்துழைப்பு, அமிலிருத் தித் தாபனம் என்பன ஏற்படுத்தப் பட்டமைக்கு ஏதுவான காரணி களையும், ஜப்பான், ஐக்கிய அமெரிக்கா என்பன மிக அண்மைக் காலங்களில் மேற்கொண்ட பாதுகாப்புக் கொள்கைகளையும் நோக்கு மிடத்து இத்தகைய “உள்நோக்கிய” அனுங்கு முறைகள் தென்படுகின்றன. அமிலிருத்தியடைந்து வருகின்ற உலகினைப் பொறுத்த வரையில், உந்டாடினையொத்த தாபனத் தின் தேவையும், உள்நாட்டு இறக்கு மதிப் பிரதியீட்டுக் கொள்கைகள் போன்றனவும் முக்கியம் பெறுகின்றன. ஒபைக் தாபனத்தின் தோற்றும், எண்ணெய் ஏற்றுமதி தடை, அணிசேரா இயக்கத்தின் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு என்பன வளர்முக உலகு பெறும் நியாய மற்ற வர்த்தக மாற்றிற்கு எதிராக, எழுச்சியுற்று வரும் சக்தியின் குறிசிடுகளாகத் தென்படுகின்றன.

மிக அண்மைக் காலங்களில் சர்வதேச வர்த்தகப் போக்கினை நிற்ன மிப்பதில் இச் சம்பவங்கள் முக்கிய காரணிகளாக அமைந்துள்ளன. கடந்த தசாப்தத்தில் ஒரு சில அமிலிருத்தியடைந்த நாடுகள் பொருளாதாரச் செயற்பாடு திருப்பிகரானதாக இல்லை. உதராணமாக கடந்த தசாப்த ஆரம்பத்தி விருந்தே ஐக்கிய அமெரிக்கா சென்மதிநிலுவைப் பிரச்சினையையும், தேக்க நிலையையும் எதிர்நோக்கியது. ஜூம்ஸன் மார்க் நாணயத்துடன் உப்பிடுமிடத்து, முன்னெருபொழுதுமில்லாத வகையில் டொலரின் பெறுமானம் குறைந்துள்ளது என்பதிலிருந்து, இன்றும் கூட ஐக்கிய அமெரிக்காவின் டொலர் நாணயம் சர்வதேச நாணய வட்டாரத்தின் நன்மைக்கையைப் பெறவில்லை என்பது தெரிகின்றது.

இத்தகைய நிலையில் சர்வதேச பொருளாதார அரங்கில் சுதந்திரசந்தைச் சக்திகள் இயங்கும் வகையில் பாதுகாப்புக் கொள்கையை நீக்கிவிடுமாறு ஆலோசனை வழங்க வேண்டிய நிலையில் நாணய, கடன் கொடுப்பனவு முகவர் நிலையங்கள் உள்ளன. இந் நவீன தலையிடாக்கொள்கை, சர்வதேச நாணய நிதியின், நாணயத்தை மிதக்கவிடல், இறக்குமதித் தளர்வு, நாணயக்கொள்கையின் மூலம் அரசாங்கத் தின் அமிலிருத்திக் கெலவில் ஏற்படுகின்ற பாதிப்பினைக் குறைத்தல் என்ற கொள்கைகளின் பிரதிபலிப்பாகும். 1976ல் நோபல் பரிசு

பெற்ற கலாநிதி பிரைட்மனின் தலையையிலான சிகாகோ பொருளியலர்களின் நாணயக் கொள்கை பெற்றுவரும் முக்கியத்துவமும், பாதுகாப்பு வாதம், அரசாங்க தலையிடு என்பவற்றிலிருந்து பொருளாதாரங்கள் விடுவிக்கப்படல் வேண்டுமென்பதற்கான குறிகாட்டியாக உள்ளது.

இன்றைய உலகப் பொருளாதாரத்து.

நிலைமையில், நாட்டின் அமிலிருத்தி மின் பொருட்டு சர்வதேச ஒத்துழைப்பினை வேண்டி நிற்கின்ற, அமிலிருத்தியடைந்து வருகின்ற நாடுகள் “வெளி நோக்கிய” வளர்ச்சிப் பொருளாதாரச் சிந்தனையைப் பின்பற்ற வேண்டியுள்ளன. பொருளாதார வளர்ச்சிக் குறிகாட்டிகளான ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் அளவு, பெறுமானம் என்பனவும், மொத்த தேசிய உற்பத்தியும் அதி கரித்தமைக்கு சிறந்த உதாரணங்களாக கொரியாவும், தாய்வானும் விளங்குகின்றன. அதே வேளை இந்நாடுகள் இப்பொருளாதார அமைப்புடன் இனைந்த சர்வதேச வர்த்தகச் சுழலில் தங்கியிருத்தல், அதி கரித்த இறக்குமதித் தேவை போன்ற பிரச்சினைகளையும் எதிர்நோக்கியுள்ளன.

தாய்வானில் 1953—1960 காலக்கட்டத்தில் 3.6 சத லீதமாக இருந்த மொத்த ஏற்றுமதி 1960—1969 காலகட்டத்தில் 23.1 சதவீதமாக அதி கரித்த அதேவேளை, இக்காலகட்டங்களில் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களின் இறக்குமதி முறையே 6.7 சதவீதத்திலிருந்து, 19.2 சதவீதமாக அதிகரித்தது. இதேபோன்று இவ்விரு காலகட்டங்களிலும் தென்கொரியாவின் ஏற்றுமதி 2.8 சதவீதத்திலிருந்து, 38.9 சதவீதமாக அதிகரித்ததோடு, அதன் தயாரிக்கப்பட்ட பொருள் இறக்குமதி 6.6 சதவீதத்திலிருந்து, 26.0 சதவீதமாக அதிகரித்தது. தாய்வான், தென் கொரியா தவிர்ந்த அமிலிருத்தியடைந்து வருகின்ற நாடுகளின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதிப் பெறுமானம் ஒரு சிறு மாற்றத்தையே காட்டி நிற்கின்றது.

| ஸ்ரீ ஸங்காவின் நிலைமையும் இது போன்றதே. 1956ல் 81 ஆகவிருந்த ஏற்றுமதிச் சுட்டெண் 1965ல் மிகக் கூடியானவிற்கு 105 ஆக அதிகரித்தது. 1976ல் அது 97 ஆகவிருந்தது. இதேவேளை இறக்குமதிச் சுட்டெண் 1959ம் ஆண்டிலிருந்து வீழ்ச்சிப் போக்கினைக் காட்டி நிற-

கின்றது. 1959ம் ஆண்டு 133 ஆகவிருந்த இறக்குமதிச் சுட்டெண் 1976ல் 75 ஆகக் குறைந்தது. தாய்வான், கொரியா ஆகிய நாடுகளின் மரபு ஸ்தியான பொருளாதாரவளர்ச்சிக் குறிகாட்டி, (மொத்ததேசிய உற்பத்தி) வருடமான் நிற்கு 9 இலிருந்து 10 ஆக உள்ளது. தர்ம்பான், கொரியா தவிர்ந்த அபிலிருத்தியடைந்து வருகின்ற நாடுகளின் வளர்ச்சிக் கிக்கதம் கடந்த இரு தசாப்தங்களில் 4.5 அளவில் விருந்தது. மத்திய வங்கிப் புள்ளி விவரங்களின் பிரகாரம், இக்காலகட்டத்திற்குள் ஸ்ரீ ஸங்காவின் பொருளாதார வளர்ச்சி 3—3.5 சதவீதமாகும். மொத்ததேசிய உற்பத்திப் பொருளாதார வளர்ச்சிக் குறிகாட்டியாக பாவிக்கப்பட்ட பொழுதிலும், அது ஒரு நாடுதனது மக்களின் அபிலிருத்திக்காக மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளை அளவிடுவதில்லை என்பதைச் சிறந்துவிட முடியாது.

1977 மார்ச்சில் வெளிநாட்டு அமிலிருத்திக் கவுன்சில் பிரசரித்து “ஜக்கிய அமெரிக்காவினதும், உலகினதும் அபிலிருத்தி நிகழ்ச்சி நிரல் 1977” என்ற நாலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “மரபு ஸ்தியான தேசிய பொருளாதார அமிலிருத்தி அளவீடான மொத்ததேசிய உற்பத்தியும், அதன் உட்சேர்க்கைகளும், எந்தளவிற்கு தனிமனித தேவைகள் நிறைவெச்யப்பட்டுள்ளன எனத் திருப்பிகரமான முறையில் அளவிட முடியாது. அது அவ்வாறு செய்தல் வேண்டுமென எதிர்பார்க்க வும் கூடாது.” இம்மரபு ஸ்தியானதும், குறைபாடானதுமான அளவிட்டு முறைக்குப் பதிலாக ஏற்படுத்தப்பட்ட குறிகாட்டி வாழ்க்கைச் சுட்டெண்ணின் பருப் பொருள்சார்ந்த கரத்தினைக் காட்டி நிற்கின்றது. தனிப்பட்ட மனிதனின் தேவையும், ஆசையும் இதன் பிரதான எடுகோளாகும். மிகக் கூடிய வாழ்வெல்லை, குறைந்த நோய், கூடியவாய்ப்பு என்பன தனி மனிதத் தேவைகள் களாகும். மிகக் கூடிய வாழ்வெல்லை, குறைந்த நோய், கூடியவாய்ப்பு என்பன தனி மனிதத் தேவைகள் களாகும். சிறந்த போஷாக்கு, கூடிய வைத்திய வசதி, சிறந்த வருமானப் பகுவு, அதிகரித்தப்பட்ட கல்வி நிலைமை, கூடிய தொழில்வாய்ப்பு என்பன மூலம் இக்குறிக்கோள்களையடையாம். ஸ்ரீ ஸங்கா 180 டெலர் மொத்ததேசிய உற்பத்தியுடன் அதன் பருப்பொருள் தரக்குறிகாட்டி 82 ஆகவுள்ளது; முன்

பிட்டு ரீதியில் கூடியளவான 480 பெராலர் தலை தேசிய உற்பத்தியை அனுபவிக்கும் கொரியாவின் பருப் பொருள் தரக் குறிகாட்டி 80 ஆக வள்ளது. மறுபுறம் தாய்வானின் மிகக் கூடிய 810 பெராலர் தலை தேசிய உற்பத்தியுடன் குறிகாட்டி 80 ஆக இருக்கின்றது.

ஸ்ரீ லங்காவின் மிகக் கூடிய பருப்பொருள் தரக் குறிகாட்டி, சுகாதாரம், கல்வி, உணவு ஆகிய துறைகள் தொடர்பான அரசாங்க செலவினதும், பொது முதலீட்டின் சமூகநலன் பேணும் தன்மையினாலும், வெளிநோக்கிய கொள்கை களின் கீழான மீள் வருமானப் பகுதிகளினதும் விளைவாகும். முழியின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மூலவளமும், முத்தத்திற்குப் பிற்பட்ட காலங்களில் பொருளாதார வளர்ச்சி கருதிய அவற்றின் அதிகரித்த பாரிப்பு, அதன் தாக்கம் என்பன பொருளியலாளர்களை சமூக செலவின் வளர்ச்சி தொடர்பாக சிந்திக்க வேத்தது. அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளினதும், அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்ற நாடுகளினதும் பல அபிவிருத்திப் பொருளியலாளர்கள் வளர்ச்சி என்பது இத்தகைய பெறுமான அமைப்பின் பாற்பட்டதாகவிருத்தல் வேண்டுமென்பதனை வலியுறுத்துகின்றனர்.

(14-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள்

தளர்த்தப்பட்டமை

வெளி நாட்டுச் சந்தையில் நிலவும் கேள்வி—நிரம்பல் நிலைமைகளுக்கேற்ப, சௌலாவணி மாற்றுவீத்தித் திரண்யம் செய்யவென, வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இறக்குமதி மற்றும் சௌலாவணிக் கட்டுப்பாடுகள் யாவும் தளர்த்தப்பட்டன. இத்திட்டத்தின் கீழ் சௌலாவணிக் கட்டுப்பாட்டாளராது அனுமதியின்றி விசேட ஒரு இறக்குமதி அனுமதிச் சீட்டின் (லைசென்ஸ்) கீழ் சில பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. நெல், அரிசி, குழந்தைப் பால்மா, பெற்றேரிய எண்ணெய், இரசாயனங்கள், வெடி மருந்துகள், கையாற் செய்யப்பட்ட நார்கள், சீத்தை துணிகள், மோட்டார் கார்கள் என்பன இந்த விசேட அனுமதிச் சீட்டின் கீழ் இறக்குமதி செய்யப்பட முடியாத பொருட்களுட் லைசென்ஸ். இங்ஙனம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டவை தவிர, ஏனையவை வர்த்தக வங்கியொன்றில்

முகாமை

அரசாங்கத்துறையும் தனியார்துறையும் கட்டுக்கருத்துகளும் முகாமையும்

“முகாமை” எனப்படுவது மனித அமைப்புக்களாகும். தொழி மீண்டும் முயற்சிகள் தங்களுடைய இலக்குகளைச் சாதிப்பதற்கு உதவிசெய்வதற்காகப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வளர்ந்துவர்ந்துள்ள ஏற்பாடுகளும் செய்முறைகளும் தான் இவை. ஆகலால், முகாமையும் “வெற்றிகரமான” முகாமை ஏற்பாடுகளும், அவை செயற்படும் நாடுகளிலுள்ள மனித ஏற்பாடுகளுக்கும், அமைப்பு முறைகளுக்கு மேற்ப மாறுபடுகின்றன. இவ்விதமாக, அமெரிக்க முகாமை முறைகள் சோவியத் முகாமை முறைகளினின்றும், மிரிட்டிஷ் முகாமை முறைகள் மேற்கு. ஜூர்மன் முகாமை முறைகளினின்றும் எவ்வாறு மாறுபடுகின்றனவோ அவ்வாறே ஜூபானியத் தொழில் முயற்சிகளின் முகாமை முறை

கஞ்சம் சின முகாமை முறைகளினின்றும் மாறுபடுகின்றன. ஜூபானில் உள்ள பாரிய ஸெய்புட்டஸ் அமைப்பிலே நிலமானிய முறைக்காலத்திலிருந்துவந்துள்ள ஆயுட்கால வேலைமுறை — குறிப்பாக ஐயாபுன் — கோடுன் உறவுமுறை— அமெரிக்கத் தொழில் முயற்சிகளில் வழக்கமாகக் காணப்படும் வேலைக்கமர்த்துவதும் வேலைதீக்கம் செய்வதுமான முறையைவிட ஒரு வித்தியாசமான முகாமைத் தன்மையைக்காட்டுகின்றது. இதேபோல, சோவியத் முறையிலுள்ள கட்சியினதும் அனியினதும் செங்குத்தான் இரட்டைக் கட்டுப்பாடு, மேற்கு ஜூர்மனியிலுள்ள சரிமட்டமான சாடுகுக்குக் கட்டுப்பாட்டு முறை களிலிருந்து மாறுபட்டதாயுள்ளது.

(மிகுதி அடித்த இதழில்)

‘லெட்டர்ஸ் ஓப் கிராட்ட’ (L. C.) களைத் திறப்பதன் மூலம் நேரடியாக இறக்குமதி செய்யப்படலாம். இப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்கான வெளிநாட்டுச் செலாவணி வர்த்தக வங்கிகளால் தனியார்க்கு விற்கப்படுகின்றது. இறக்குமதிகளிற் காணப்படும் பொதுத் துறை ஏகபோகத்தைக் குறைத்து, வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் தனியார் துறையின் பங்குடைமையை ஊக்குவிப்பதெனவும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடு கள் தளர்த்தப்பட்டது மட்டுமன்றி வேறு சில கட்டுப்புகளுக்காக கொடுப்பனவுகளுக்கான கட்டுப்பாடுகளும் வரவு செலவு திட்டத்தில் தளர்த்தப்படும் களுள்ளன. வைத்திய சிகிச்சை, அலுவலகப்பணி போன்ற விடயங்களுக்காக வெளிநாட்டுப் பயணங்கள் மேற்கொள்ள சௌலாவணி யைப் பெற்றுக் கொள்ள அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக வங்காள தேசம், பர்மா, இந்தியா, மாலைத்தீவுகள், நேபாளம், பாகிஸ்தான், தர்மலாந்து போன்ற நாடுகளுக்குச் செல்லும் வளர்ந்தோர், என்பதிலேயே தங்கியுள்ளது.

2000 ரூபாவை அடிப்படைத் தேவைகளுக்கான அலவான்சாகப் பெறலாம். எனைய நாடுகளுக்கு இத் தொகை 500 டாலராக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

கூடியவு பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய வழிவகுப்பதன் மூலம், இந்த இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளை தளர்த்தும் கொள்கையானது நாட்டில் பணவீக்க நிலைமைகளைப் பெறி தும் குறைக்கும் என எதிர்பாக கப்படுகிறது. ஏனைய பல வளர்முதாடுகளைப் போன்று விலைகளில் ஏற்படும் விரைவான உயர்ச்சி எமது முக்கிய பொருளாதாரப் பிரச்சினையாகக் காணப்படுகின்றது. நாட்டின் பொது விலை மட்டம் கட்டத் 10 ஆண்டு காலப் பகுதியில் வருடம் 8.4 வீதம் என்ற வீதத்தில் அதிகரித்துச் சென்றுள்ளது. இறக்குமதி தாராளமயக் கொள்கையானது இவ் வீதத்தை எவ்வளவு தாரமுறைக்குமென்பது சௌலாவணி மாற்றுவீதம், இறக்குமதிகளின் விலைகள், என்ன வகைப் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன என்பதிலேயே தங்கியுள்ளது.

‘கைமர்று’ - கடன் வழங்களில் ஒரு புதிய கோட்டு

நாட்டின் வேலைவாய்ப்பின்மை வீதத்தில் காணப்படும் உயர்ச்சிப் போக்கும் அதனையடியொற்றிய பொருளாதார, சமூகப் பிரச்சினைகளும் பொருளியல் போக்கின் ஜூலை இதழில் கட்டிக் காட்டப்பட்டிருந்தன. 1975ல் மத்திய வங்கியினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பிட்டின் பிரகாரம் வேலையற்றேரின் மொத்தத் தொகை 984,000 ஆகும். மேலும் 1974-75ல் நடத்தப்பட்ட காணி, தொழிற்பயன் பாட்டு மதிப்பீடு தொழில் பெற்றேருடன் தொழில் பெறுதோரின் விகிதாசாரம் 37.26% எனத் தெரிவிக்கின்றது.

தொடர்ந்தும் அதிகரித்துவரும் வேலையின்மை விகிதம் வங்கிக்கு துறையை உள்ளடக்கிய நாட்டின் பல்வேறு அதிகார பிடங்களினுடைய நனுக்கமான அவதானத்தை ஈர்த்துள்ளது. வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்த்பந்தத்தையும் இது ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதிக ஆற்றல் திறனுள்ள ஒரு துறை பாரம்பரியமற்ற துறையாகும். நகரங்களில் இத்துறை சமைக்கப்படாத உணவுப் பொருட்கள், சிறு விவசாய உற்பத்திப் பொருள்கள் போன்றவற்றை விற்பனை செய்வோரையும், பதனிடப்பட்ட உணவு வகைகளையும் சமைத்த உணவு வகைகளையும் விற்பனை செய்வோரையும் எந்திரவியற்பழுது பார்த்தல் போன்ற பயிற்சித் திறன் பெற்ற சேவைகளை வழங்குவோரையும், கையற்கலை, சப்பாத்துத் தூத் தைத்தல் போன்ற ஓரளவு பயிற்சித் திறனுள்ள சேவைகளை வழங்குவோரையும், பயிற்சித் திறன் ஏற்ற தொழில் வழங்குவோரையும், நுண் தொழிற் சேவைகளையும் சில்லறை வர்த்தக தனியார் உதவிச் சேவைகளை வழங்குவோரை யும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

இந் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ள அனேகர் தமது மூலதனத்திற்கு தனியார் கடன் கொடுப்போவில் தங்கியிருந்ததோடு இதன்காரணமாக பல கஸ்டங்களுக்கும் ஆளாகியிருந்தனர். இத்தகைய குறுகியகால சிறு கடன்களுக்கு இத்தனியார் கடன் கொடுப்போர் 180%

முதல் 360% வரையான வட்டி வீதங்களை அறவிட்டுள்ளனர் என பதை மக்கள் வங்கி நடத்திய ஆய் வொன்று எடுத்துக் காட்டுகிறது. சில கட்டங்களில் நாளாந்தம் ரூபா 100 கடன் கொடுத்து வட்டி யோடு அன்றன்றே திருப்பிப் பெறு வோர் வருடமொன்றுக்கு ரூபா 3000 வரை இந்த ரூபா 100ல் சம்பாத்தியம் பெற்றுள்ளனர். இவர்கள் நடைமுறைப்படி ஒரு மீன் வியாபாரி ரூபா 100ஐ காலையில் கடனுக் முதலாளியிடமிருந்து பெறுவாயில் அவன் அப்பணத்தைக் கொண்டு மீன் கொள்ளவூடு செய்து விற்றுவிட்டு அன்று மாலையே தான் பெற்ற முதலோடு ரூபா 10 அல்லது 15/- வட்டியும் சேர்த்துச் செலுத்துவான். அதுத்தடுத்த நாள்களிலும் இதே முறைதான். இம் மீன் வியாபாரி நாளாந்தம் பெறும் உழைப்பு தனது நாளாந்த குடும்பச் செலவை ஏடு செய்யவே போதாததாக இருப்பதால் அவன் ஒருபோதுமே தன்னைத் தானே தாழித்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. மரக்கறி வியாபாரிகளின் நிலையும் இது போன்றதே அவனைப் பொறுத்த மட்டிலும் அவன் தனது வியாபாரத்திற்குத் தேவையான கைவண்டியையோ வேறு தேவையான தளபாடங்களோயோ நாளாந்தம் ரூபா 15ஐ பொடகையாகச் செலுத்திப் பெறவேண்டியவாகின் ரென்.

வர்த்தக வங்கிகள் பொதுவாக இவர்களை நாணயமான கடன்காரராகக் கருதுவதில்லை, மக்கள் வங்கி அதன் அபிவிருத்தி வழிப்பட்ட வங்கிப்படுத்தற் குறிக் கோ ரூ க்கிணங்க அண்மையில் வலுத்த மூல்லை பகுதியில் ஆய்வொன்றை மேற் கொண்டது. ஒழுங்கமைக்கப் படாத துறைகளில் உள்ள மக்கள் எவ்வளவு கஸ்தப்படுகிறார்கள் என்பது பற்றிய பல சம்பவங்களை இம் மதிப்பிடு வெளிச்சத்திற் குக்க கொண்டு வந்துள்ளது. ஒரு தாபனரிதியான மூலத்திலிருந்து இத்தகைய மீன், மரக்கறி வியாபாரி கள் போன்றேருக்கு கடன்கள் வழங்கப்பட்டால் அவர்கள் பெரிதும்

தும் நன்மையடைவார்கள் என
மதிப்பீட்டிலிருந்து தெளிய
வந்தது.

மக்கள் வங்கி நாளாந்த கடன்
வழிக்கும் திட்டமொன்றை முன்
வின்று ஏற்பாடு செய்யலாயிற்று.
ஆரம்பத்தில் எச்சரிக்கையுடன்
நடந்துகொள்ள நேரிட்டா மூலம்
கடன் மீளாச் செலுத்தல் உற்சாக
மளிப்பதாகவே இருந்தது. ரூபா
ஆயிரத்துக்குக் கூடாத இக்கடன்
திட்டத்தில் மக்கள் வங்கி வழிமை
யான வங்கிப்படுத்தற் பினைகளை
வழிக்கும்படி கேட்பதில்லை. அநேக
மான கடன் பெறுவோர் தமது
வாழ்க்கைத் துணையையோ நெருங்
கிய உறவினரையோ உத்தரவாத
மாக வைத்தே கடன் பெறுகின்த
னர்.

மக்கள் வங்கியினால் அளிக்கப்பட்ட
மற்றெலூரு அனுகூலம் கடன் விண்ண
ணப்பக்காரருக்கு அவர்கள் து
கடன் விண்ணப்பப்பட்டதிரங்களை
நிரப்புதற்கு உதவுவதும் வங்கிப்
படுத்தல் நடைமுறைச் சிக்கல்களில்
அவர்களை வழிப்படுத்துவதுமாகும்.
அநேகமானவர்களுக்கு அவர்களு
டைய கையெழுத்தை இடவே தெரி
யாது. கடன் விண்ணப்பங்கள்
விரைவாகப் பரிசீலிக்கப் பட்டு
இரண்டு நாட்களிலே, இம்முறை
யின் கீழ், கடன் பெறுவோருக்கு
கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. கீழ்
வரும் அட்டவணை, இத்திட்டம்
நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட ஆறு
மாத காலத்தில் வழங்கப்பட்ட
கடன் வழங்கல்களையும், திருப்பிச்
செலுத்தல்களையும் காட்டு இன்
நிதி.

30-9-77 வரை கடன்
வழங்கப்பட்ட பெறுமதி
கடன்கள்

8793 ரூ. 5,232,546-00
கடன் பெறுவோரில் பெரும்
பான்மையினர் சேமிப்புக் கணக்கு
கள் ஆரம்பிப்பதற்கான உற்துதலைப்
பெற்றனர். அவர்களில் பலர் இப்
பொழுது வங்கிச் சேமிப்புப் புத்த
கங்களை வைத்திருப்பதில் பெருமை
யடைவதுடன் தாம் உழைக்கும்
மேல்திக பணத்தை வைப்பிலிட்டும்
வந்துள்ளனர்

பேராசிரியர் ரால்ப் பிரிசின் இடு நூல்கள்

“ஒரு பேராசிரியர் தன் வாழ்க்கையை ஓட்டப் போதிய வருமானம், தன் பதவியால் வருவதனால் அப் பதவியைப் பெற்றதே மாபெருஞ் செயல் என்றெண்ணி; தான் வகிக்கும் பதவி கல்வித் துறையில் என்பதனை மறந்து ஆராய்ச்சி வேலைகளை அலட்சியப் படுத்தி, எதிர்வாதத்தை மங்கள் செய்யின் அவர் பிறரது சிருஷ்டி களை விற்பனை செய்யும் ஓர் அங்காடி வியாபாரியைப் போன்ற வரேயாவர்.”

மகாகவி காளிதாசனின் இந்த மேற்கொஞ்சன் பேராசிரியர் ரெல்ப் பிரிசின் “ஆசிய அபிவிருத்தி மாதிரிகள்” என்ற நால் ஆரம்பமாகி றது. முன்னர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சமூக வியற் துறைப் பேராசிரியராகிறுந்து திரு. ரெல்ப் பிரிசின் “சிங்கள சமுதாய அமைப்பு” (1956), “அபிவிருத்தி பற்றிய சமூகவியல் ஆராய்ச்சி” (1969) ஆகிய இரு நால்களை ஏற்கனவே வெளியிட்டுள்ளார்.” இங்கு ஆய்வுக்கெடுத்துக்கொள்ளப்படும் இரு புத்தகங்களில் முதலாவது புத்தகம் இருப்பது வருட காலங்களுக்குள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் அவர் எழுதிய 30 கட்டுரைகளைக் கொண்டதாகும். இரண்டாவது புத்தகம் ஆசியாவில் பின்பற்றப்படுகின்ற பல்வேறு அபிவிருத்தி மாதிரிகளை ஆராயும் ஒரு சிறு தனிக்கட்டுரை நாலாகும்.

ஐம்பதுக்களின் ஆரம்பத்தி வேலை சமூக வியல் நம் நாட்டில் பிரதான பாடமொன்றுக் கும்கியத் துவம் பெறத் தொடங்கியது. 18ம், 19ம் நாற்றுண்டு கால ஜோப்பா வில் நடைபெற்ற சமூக — பொருளாதார மாற்றங்கள் குறித்து கொம்பே, பரடோ, வெபர், மார்க்ஸ் ஆகியோரின் ஆழந்த சிந்தனைகளைக் கொண்ட எழுத்துக்களின் இடமாற்றமாக அது அமைந்தது. ஜோப்பாவிற்கு அப்பால் ஸ்ரீலங்காவிற்கும் ஏனைய நாடுகளிற்கும் இடமாற்றம் செய்யப்பட்ட “சமூகவியல்” அதன் பிறிதொரு சிந்தனைத் துறையான மானிடவியலுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தது. மேலும், மானிட இனம் புராதன சமூக அமைப்பிலிருந்து நவீன அமைப்புகளுக்கு பரிமூல வளர்ச்சி பெற்று வரும் (இதுவே மானிட

வியல் பாடத்தின் பிரதான அம்ச மாயிருக்கின்றது) வரலாற்றினையும், 1950க்களிலும் 1960க்க விரி லும் எழுச்சியுற்ற நவீன கண்டு பிடிப் புக்களையும் பிரதான அங்கங்களைக் கூக்காண்டு ஸ்ரீலங்காவில் சமூக வியல் வளர்ச்சி பெற்றது.

ஸ்ரீலங்காவில் சமூகவியலின் வளர்ச்சி தொடர்பான வெற்றியும், தோல்வியும் அதனை அளவிடக் கையாளப்படும் பல்வேறு அளவு கோள்களிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. வேலை வாய்ப்பு வசதிகளை அத் தகைய அளவுகோள்களில் ஒன்றுக் கூடுத்து நோக்குவோமேயாயின், கடந்த இருப்பதைத்து வருட காலத்தில் சமூகவியல் பட்டதாரிகள் நாட்டின் பல்வேறு துறைகளில் உயர் பதவிகளையும், நிர்வாக சேவை அந்தஸ்துகளையும் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். சமூக அறி வியல், மானிடவியல் துறைப்பட்ட தாரிகளை விடவும் ஒப்பிட்டால்வில் இவர்கள் கூடிய சலுகைகளைப் பெற்றுள்ளனர். ஆரம்ப காலங்களில் சமூகவியலைக் கற்கும் வாய்ப்பு மிகச் சிறிய தொகையினருக்கு அளிக்கப்பட்டமை இதற்குக் காரணமாகவிருக்கலாம். ‘வெற்றியின்’ இன்னைரு அளவுகோல் எமது சமூகவியலார் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில் பெறும் விரிவுரையாளர் பதவிகளாகும். இவர்களுட் பெரும்பாலானே மேலைத்தேய பல்கலைக் கழகங்களில் சமூக வியல் விரிவுரையாளர் (அல்லது அத்தோடு தொடர்பான மானிடவியல் போன்ற துறைகளில்) பதவிகளைப் பெற்றுள்ளனர். உண்மையில் ஸ்ரீலங்கா பல்கலைக்கழக வளாங்களில் போதிக்கப்படுகின்ற விஞ்ஞானம், சமூக விஞ்ஞானம், மக்கடபண்யைல் போன்ற துறைகளை விடவும் ஒப்பிட்டு ரீதியில் மூலோசாவிகளின் வெளியேற்றம் தித்துறையிலேயே கூடியவிற்கு இடம் பெற்றுள்ளது. ஸ்ரீலங்காவின் சமூகவியலாளர்கள் அமெரிக்கா, அவஸ்திரேலியா, கனடா, பெரிய பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளில் ஸ்ரீலங்காவின் சமூக அமைப்பினைப் பற்றி (சில சமயங்களில் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளையும் உதவுமிகுஷங்களும் (உழைக்கும் சூழங்களும், பூரணமற்றதும்,

பதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளனர். இவ்விடையம் பற்றிய உண்மையானதும், அடிப்படையானது மாற்றான (நாம் உள்ளாகிக் கொண்டிருக்கும் சமூக மாற்றச் செயற் பாடுகளின் ஒழுங்கமைப்பு, ஆழந்த நோக்கம் என்பவற்றை மேலைத்தேய பழம் சமூகவியலாளர்களான கொம்பே, மார்க்ஸ், வெபர் ஆகியோர் தமது சமுதாயங்களைப் பற்றி அளித்த விளக்கம் போல்) பங்கினை அளிப்பதில் எமது நாட்டை விட்டுச் சென்ற சமூகவியலாளர்கள் தோல்வி கண்டுள்ளனர். மேலும் இச்சமூகவியலாளர்களின் ஆய்வுப் பொருளும், ஆய்வு கூடமும் ஸ்ரீலங்காவாக உள்ள அதே வேளை, அவர்களது பார்வையாளர்கள் வேறெந்கோ இருக்கின்றார்கள். இது சிறந்த கல்வித்தகைமை, தொழிற் தகைமை என்பவற்றுடன் ஆய்வு கூடம், மூலப் பொருள் என்பவைற்றைக் கருத்திற்கொண்டு செல்வத்தை நாடுகளிற்குக் குடிபெயரும் மூலப்பட்ட தொண்டுகும்.

கல்வித் துறையில் தொழில் வாய்ப்பினைப் பெற்று மேல்நாடுகளிற்குச் செல்லாது ஆசியப் பிராந்தியத்தில் தொடர்ந்து தங்கி நிற்கும் ஸ்ரீலங்காவின் சிரேஷ்ட சமூகவியலாளராக பேராசிரியர் பிரிசின் விளங்குகின்றார். அதே வேளை இப்பிராந்தியத்தில் உருமாற்றம் பெற்றுவரும் சமூக, பொருள்தார் செயற்பாடுகளை விஞ்ஞானித்தியாக ஆராயும் முயற்சியில் அவர் ஆவ்வத்துடன் பங்கெடுத்துள்ளார்.

பேராசிரியர் ரெல்ப் பிரிசின் கட்டுரைத் தொகுப்பு சமூகவியலின் வளர்ச்சிபெற்றிய ஒரு விரிவுரையாக அமைந்துள்ளது. திரு. பிரிசின் குறிப்பாக ஸ்ரீலங்காவிலும் ஆசியப் பிராந்தியத்திலும் இன்று நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற சமூகாய உருமாற்றப் படிமுறையை இனக்காணும் முன்னணி அறிஞராக விளங்குகின்றார். அவரது பார்வை விசாலமானதாகும்; அவரது சடுபாடு அறிவுத்துறை விளக்க ஆராய்விலிருந்து இருப்புவாதம் வரைக்கும் பழைய மேலைத்தேய கால சமுதாய அமைப்பிலிருந்து எதிர்கால ஆசியா வரைக்கும் விரிந்து செல்கின்றது. (சில அத்தியாயங்களின் மாதிரித் தலைப்புகள்: ‘முதலாளித்துவ வேலந்துவின் சிக்கல்கள்’, ‘அபிவிருத்தி பூரணமானதும், பூரணமற்றதும்’,

'ஆசிய அபிவிருத்தி கலவி உள்ளட்டாரும் வெளிநாட்டாரும்', 'ஆசியாவில் சமூகவியலின் இடமாற்றம்', 'ஆசிய அபிவிருத்தி மாதிரிகள் பற்றிய ஒரு குறிப்பு', 'உடைமைப் போரிலிருந்து விடுதலைக்கு', 'மாற்று எதிர்காலத்திற்கான தேட்டம்'.

ஆசியாவில் சமூகவியலின் இடமாற்றம் பற்றி அவர் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார். "காலனித்துவ யுகத்தில் இடம்பெற்ற மாற்றங்கள் அந்திய அரசு காரணமாக வெளிநாட்டியல்புகளைப் பெற்றி குந்ததோடு, இங்கு புகுத்தப்பட்ட சமூகவியற் சிந்தனைகள் குடியேற்றகால அறிஞர் குழுவின் கவனத்தை மேலைத்தேய கைத்தொழிற் சமுதாயத்தின் பால் ஈர்த்தது. காலனித்துவ எஜுமான்கள் தாம் ஆன்கள் நின்ற மக்கள் பற்றி உண்ணிப்பாக ஆராய்ந்தார்கள். குடியேற்ற நாட்டில் அந்திய மக்களைத் தாம் ஆன வேண்டியிருந்தமையே அந் நாட்டு சமுதாயம் பற்றி அறிய அவர்களைத் தாண்டியது. இத்தகைய புலைச்சான்ற அறிவிலக்கியங்கள் துணை விளைகளாக வந்து அதே வேளை சுதேச புத்திலீவன்கள் மீது அழிக்க முடியாத தாக்கத் தினையேற்படுத்தியது." புதிய அறி வியற்றுறையான மானிடவியலின் கீழ் மனிதசமுதாயம் பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. "ஒரு புறம் மத்தியகாலப் பிரிவன் "கிறிஸ்தவர்கள்", "கிறிஸ்தவர்கள்" எனவும் "அபிவிருத்தி யை டாந் தோர்", "அபிவிருத்தி குன்றி யோர்", என்றும் சமுதாயம் கூறுகளாகக்கப்பட்டது. மேலும் மானிட இயல்புகளை இழந்த இந்த சமூகவியல், பொருளியல் துறைகள் (ஆசியச் சூழ்நிலைகளுக்கு ப் பொருத்தமற்றவையாக இருப்பதும்) குடியேற்ற நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் நிலைபெற்ற தொடங்கியதுடன், சுதந்திரத்தையுடே அதை வந்த இருப்பது வருதங்களில் இத்தகைய அறிவு ரீதியான தங்கியிருத்தல் நிடிக்கலாயிற்று. உள்நாட்டுப் புத்திலீவிகள் சர்வதேச அங்கீகாரத்தையும், அந்தஸ்தினையும் பெற்ற கொள்கைகள் என்ற எண்ணாத்தில் இத்துறையை இருந்தவாறே தழுவிக்கொண்டனர்.

வெளிநாட்டு ஆய்வாளரின் (அல்லது அவர்களின் உள்ளூர் 'ஆட்சியார்களின்') எழுத்துக்களை காண்முடியாத கச்சிதம், ஆழம் போன்றவற்றை இக்கட்டுரைகளில்

கைத்தொழில்

தனியார்துறைக் கைத்தொழில்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு

ஸ்ரீ வங்காவின் தனியார் துறைக் கைத்தொழில்கள் குறிப்பிட்ட சில நபர்களிடமும், குறிப்பிட்ட சில இடங்களிலும் குவிந்து காணப்படுவதாக சமீபத்தில் நடத்தப்பெற்ற உத்தியோகபூர்வமான ஆய்வொன்று கூட்டிக் காட்டியது. 1974ம் ஆண்டளவில் நாட்டின் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளின் பெரும் பங்கினை பாரிய அளவிலான சிறு தொகை

நிறுவனங்களே பெற்றிருந்தன. எட்டு சத லீதமான நிறுவனங்கள் மொத்த உற்பத்தியில் 55 சதவீத மான பங்கினை வகிப்பது ஆய்விலிருந்து தெரிய வந்துள்ளது. கைத்தொழில் விஞ்ஞான அலுவலகங் அமைச்சர் 1975/76ம் ஆண்டில் ஸ்ரீ வங்காவின் உற்பத்தி கைத்தொழில்கள் பற்றி நடாத்திய வெளிக்கள் ஆய்வின் பிரதான கண்டுபிடிப்புக்களில் இதுவரை ஒரும், தனியார் துறைக் கைத்தொழில்களின் அமைப்பு, உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் என்பன பற்றிய அடிப்படையான தகவல் களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்குடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்வில், உணவு, குடிபானங்கள், புகையிலை உற்பத்தி போன்றன பதிவு செய்யப்பட்ட முழு தனியார் துறைக் கைத்தொழில்களின் மூன்றி லொரு பகுதியைப் பெற்றிருப்பது தெரிய வந்தது. இத்துறை 1952ம் ஆண்டில் உற்பத்தித் துறையில் 17.5 சதவீதத்தையும் 1966ம் ஆண்டில் 28.4 சதவீதத்தைப் பெற்றிருந்தது.

ஐவுளிகள், தயாரித்த ஆடைகள், தோல் உற்பத்திகள் போன்றனவும் கணிசமான அளவு அதிகரித்துள்ளன. இப்பிரிவ 1952ம் ஆண்டின் கைத்தொழில் உற்பத்தியில் 6.2 சதவீதத்தையும், 1966-ம் ஆண்டில் 20.9 சதவீதத்தையும், 1974ம் ஆண்டில் 23.8 சதவீதத்தையும் பெற்றிருந்தது. இயந்திரங்கள், கருவிகள் தவிர்ந்த பொருத்தப்பட்ட உலோக உற்பத்திகளும் மொத்த உற்பத்தியில் ஐந்தில் ஒரு பகுதியை வகித்தன.

இரசாயனப் பொருள் உற்பத்தி, பெற்றேரியம், கரி, நப்பர், பினாஸ்டிக் போன்றவற்றின் உற்பத்தி கடந்த சில வருடங்களில் முக்கியத்துவம் குறைந்து வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாய்வள்ளது. இத்துறை 1952ம் ஆண்டில் தனியார் துறையினரின் மொத்த கைத்தொழிலில் உற்பத்தியில் அரைவாசிப் பங்கினை வகித்து வந்தது; மின்னர் 1966ல் 20.2 சதவீதமாகவும் 1974ல் 16.6 சதவீதமாகவும் தொடர்ந்து வீழ்ச்சியற்று வந்துள்ளது. 1952ம், 1966ம், 1974ம்

- காச்நார் குணைவை

ஆண்டுகளுக்கான சகல உற்பத்தி நடவடிக்கைகளினாலும் பிரதான ஒன்பது பிரிவுகளின் உற்பத்தி.

கைத்தொழில் துறையின் சகல உற்பத்தி நடவடிக்கைகளினாலும் பிரதான ஒன்பது பிரிவுகளின் உற்பத்தி விகிதம்

	1952.	1966.	1974.
1. உணவு, குடிபான புகையிலை உற்பத்தி—	17.5	28.4	33.2
2. ஜவுளி, தயாரித்த ஆடை, தோல் கைத்தொழில்—	6.2	20.9	23.8
3. மரம் மர உற்பத்திகள்—	1.1	0.4	0.4
4. காகிதம், காகித உற்பத்தி, அச் சடித்தல், பிரசரம்—	6.0	4.0	3.0
5. இரசாயனம், பெற்றேரியம், கரி, நம்பர், மிளாஸ்டிக் உற்பத்திகள்—	47.3	20.2	16.6
6. பெற்றேரிய உற்பத்தி தவிர்ந்த உலோகமற்ற கனிப்பொருள் உற்பத்திகள்—	3.2	5.6	2.1
7. அடிப்படை உலோக கைத்தொழில்கள்—	—	0.5	1.3
8. இயந்திரம், கருவிகள் தவிர்ந்த பொருத்தப்பட்ட உலோக உற்பத்திகள்—	15.7	18.6	18.8
9. ஏனைய உற்பத்திக் கைத்தொழில்கள்—	3.0	1.4	0.8

1974ம் ஆண்டாவில் கைத்தொழில் அமைச்சிடம் 3,283 கைத்தொழில் அலுகுள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. முதல் தடவையாக இந்தப் பிரிவுகள் யாவும் விரிவான முறையில் வெளிக்களத்தில் விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டன. ஆய்வு முடிவில், சமார் 500 பிரிவுகள் அல்லது பதிவு செய்யப்பட்ட மொத்த கைத்தொழில்களில் 14.5 சதவீதமானவை உற்பத்தியிலிருந்து ஒதுங்கி அல்லது தொழிற்சாலைகளை மூடிவிட்டிருப்பது தெரிய வந்தது. மேலும் 5.6 சதவீதமான கைத்தொழில்களைத் தேடிக்கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை; வெளிநாட்டுச் செலாவனினி நலன்களைப் பெறும் நோக்கில் பொய்யான விவரங்களை வழங்கிப் பலர் பதிவு பெற்றிருந்ததே இதற்குக் காரணமாகும். பதிவு செய்யப்பட்ட மொத்தக் கைத்தொழில்களில் 3.2 சதவீதமானவை இதுவரை உற்பத்தியை ஆரம்பிக்கவில்லை; 4 சதவீதமானவை எவ்வித தகவல்களையும் வழங்கவில்லை. எனவே மொத்த மாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட 3328 அலுகுளில் 2368 அலுகுளே (72%) உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருப்பதாகத் தெரிய வந்தது.

உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள 2,368 பிரிவுகளில் சமார் 1000 பிரிவுகள் ஜவுளி, தயாரித்த ஆடைகள், தோல் உற்பத்திகளில் ஈடுபட்டுள்ள

விகிதம் பற்றிய அட்டவணை கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

யன உற்பத்திகள் 18 சதவீதத்தையும் வகிக்கின்றன.

கொழும்பு நகரப் பகுதிகளை விருந்து கைத்தொழில்களை அப்பால் நகர்த்துவதற்கு அண்மைக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் எதிர்பார்த்த பலனைத்தரவில்லை என்று ஆய்வு சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. சமார் 70 சதவீதமான பதிவு செய்யப்பட்ட கைத்தொழில் நிறுவனங்கள் கொழும்பி இம் அதனைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும் அமைந்துள்ளன. இவை கைத்தொழில் வெளியீட்டு மொத்தப் பெறுமதியில் 90 சதவீதமான பங்கினை வகித்தன; மொத்த வேதனைச் செலவில் 90.3 சதவீதத்தையும், இயந்திரம் இயந்திர சாதனமூலதன சொத்துப் பெறுமதியில் 80.3 சதவீதத்தையும், தனியார் உற்பத்திக் கைத்தொழிலில் மொத்த வேலை வாய்ப்பில் 81.7 சதவீதத்தையும் வகிப்பது குறிப்பீடத்தக்கது.

கொழும்பு மாவட்டத்திற்கு வெளியே அமைவிடத்தைப் பெற்ற கைத்தொழில்களிலிருந்து மொத்த வெளியீட்டில் 9.9 சதவீதமே பெறப்பட்டது. மொத்தமாக பதிவு செய்யப்பட்ட கைத்தொழில்களின் வேதனைச் செலவில் இந்நிறுவனங்கள் 9.7 சதவீதத்தையே செலவு செய்தன. மேலும் 18.3 சதவீதமான தொழிலாளர்களே கொழும்பு நகரத்திற்கு அப்பால் உள்ள பதிவு செய்யப்பட்ட கைத்தொழில்களின் கடமையாற்றினார்கள். உற்பத்தியில் ஈடுபடும் 2,368 பதிவு செய்யப்பட்ட கைத்தொழில்களில் 1719 உற்பத்தி முயற்சிகள் கொழும்பு மாவட்டத்தில் காணப்பட்டன. கண்டி மாவட்டத்தில் 103, மாத்தறை மாவட்டத்தில் 101, கருத்துறை மாவட்டத்தில் 95, யாழ்ப்பாணத்தில் 59, குருநாகல் மாவட்டத்தில் 55, காலி மாவட்டத்தில் 48, கேகாலை மாவட்டத்தில் 32, புத்தளம் மாவட்டத்தில் 30, மாத்தளை மாவட்டத்தில் 22 தொழில் முயற்சிகளும் காணப்பட்டன. ஏனை 11 மாவட்டங்களில் இதற்கும் குறைவான தொழில் முயற்சிகளே காணப்பட்டன. மொத்தமாக 88 முயற்சிகள் இந்த 11 மாவட்டங்களிலும் காணப்பட்டன.

பொருளியல் நோக்கு, நவம்./டிசம். 1977

சிறப்புக்கட்டுரைகள்

மின்வலு, மின்சக்தி தேவை குறித்து இலங்கை மின்சாரச் சபையின் அறிக்கை

குறிப்பிட்ட சில நீர் மின்வலுத் திட்டங்கள் கூடிய சீக்கிரத் தில் நிறைவேற்றப்படாதபட்சத்தில் 1980/82 காலப் பிரிவில் நாடு பாரிய வலு நெருக்கடியொன்றை எதிர்நோக்கும் அபாயம் நிலைகளின்றிடையே எமது கடந்த மாத இதழில் வெளியான கட்டுரையொன்றில் எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட்டிருந்தது. அரசாங்கம், எற்கனவே இப்பிரச்சினை குறித்துக் கவனஞ்செலுத்தியிருப்ப துடன், ஸ்ரீலங்காவின் தற்போதைய வலு நிலைமை, எதிர்காலத் தேவைகள், வலு நெருக்கடிக்கான பரிசாரங்கள் போன்றன குறித்து துறைக்கமாக ஆராய்ந்து பரிந்துரை வழங்குவதற்காக நீர்ப்பாசன, மின்சக்தி, நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சர் நிபுணர்களைக் கொண்ட குழுவென்றை நியமனம் செய்தார். இக்குழுவின் அறிக்கையிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட கீழ்வரும் குறிப்புக்கள் நிலைமையைத் தெளிவாக விளக்குகின்றன.

இலங்கை மின்சார சபையின் எதிர்கால மின்வலு, மின்சக்தித் தேவையை ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கவேண, நீர்ப்பாசன மின்சக்தி பெருந் தெருக்கள் அமைச்சர் உத்தியோகபூர்வமான குழு ஒன்றை நியமித்திருந்தார். அந்தக் குழு தயாரித்துள்ள கணிப்பொன்றில், 1977ஆம் ஆண்டு முதல் 1984-ஆம் ஆண்டு வரையான காலப் பகுதியில் மின்வலு, மின்சக்தியின் வருடாந்த சராசரித் தேவை 10.4 சதவீதமாக வளர்ந்து செல்லும் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்தக் கணிப்பின் பிரகாரம், 1977 முதல் 1984 வரையில் காலத்தில், வருடாந்த ஸ்தியாக ஆகக் கூடியபடி தேவையான, மின்வலு, மின்சக்தி என்பவற்றின் விவரம் (இது 11ஆவது பதில் முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது) வருமாறு—

வருடம்
ஆகக் கூடியபடி தேவையான
மின்வலு (மெகவாட்டில்)

மின்சக்தித் தேவை
(Gwhஇல்)
மற்றமுழுதன மின்சக்தி வளர்ச்சி விகிதம்: 10.4%

1977 முதல் 1984ஆம் ஆண்டு வரையில் காலப் பகுதியில் தேவைப்படும் என எதிர்பார்க்கக் கூடிய மின்சக்தித் தேவை 11வது பதில் முறையில் காட்டப்பட்டு வரை இருக்கும் எனக் குழு

கருதுகிறது. இந்த மதிப்பீட்டுக் கணிப்பை, காலத்துக்குக் காலம், குறைந்தது இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு முறையாவது, புதிதாகத் தோற்றுவிக்கப்படும் பெருங்கைத்தொழில் திட்டங்கள் பற்றிய தரவுகளைப் பெற்று, மீளாய்வு செய்வதும் புதுப்பிப்பதும் அவசியமாகும்.

குழுவினர், மின்சக்தித் தேவையைக் கணிக்கும்பொது, கிராமிய மின்சாரத் திட்டத்தின் வழமையான விஸ்தரிப்பையும், வீடுகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொள்வதற்கு வங்கிகள் கடன் வழங்கி வரும் திட்டத்தையும், அதன் காரணமாக வழமையைவிட மின்சாரம் பாலிக்கக்கூடிய மேலதிக குடியிருப்பாளர்களையும் கருத்திற்கொண்டே தமது மதிப்பீட்டைச் செய்துள்ளனர். மின்சார விதியோகத்தையும், மின்சாரதேவையையும் நன்கு ஆராய்ந்த

	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984
ஆகக் கூடியபடி தேவையான மின்வலு (மெகவாட்டில்)	260	278	305	335	364	396	430	473
மின்சக்தித் தேவை (Gwhஇல்)	1,223	1,352	1,490	1,686	1,818	1,996	2,185	2,417
மற்றமுழுதன மின்சக்தி வளர்ச்சி விகிதம்: 10.4%								

குழுவினர், 1984ஆம் ஆண்டு வரைக்கும், கிராமப் புறங்களில் உற்பத்தித்துறைத் தேவைகளுக்கு மட்டும் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தவும், கிராமிய மின்சாரத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தும்

போது கிராமிய அமிலிருத்தியை கருத்திற்கொண்டு மட்டுமே அழுவாக்கும் முயற்சி செய்யவேண்டும் எனச் சிபாரச் செய்துள்ளனர்.

1979 முதல் 1984 வரை, ஆகக் கூடியபடி தேவையான மின்வலு, நிரியல் மின்சக்தி என்பவற்றில் ஏற்படக் கூடிய பற்றுக் குறையை, கீழே கணப்படும் அறிக்கையின் 7ஆவது பந்தியில் கூறப்பட்டவாறு நிவர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டும். நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்கு ஆகப் பிந்தியது 1979ஆம் ஆண்டனவிலாவது நாட்டில் உள்ள மசல் மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் தடங்கவின்றி இயங்கக் கூடிய விதத்தில் ஆவற்றைச் சரியான நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். கனவிதிலை மின் உற்பத்தி நிலையத்தில் உள்ள இயந்திரத்தை, மழை வீழ்ச்சியைப் பொறுத்தே இயக்க வைக்கவேண்டியதாக இருக்கும். எனவே அந்த மின் உற்பத்தி நிலையத்தை பூரணமாகப் பழுதுபார்த்து, அது எந்தேரும் கோளாறு எதுவுமின்றி இயங்கக் கூடிய விதத்தில் 1980 ஆண்டனவிலாவது தயார் நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

போவத்தனை, கான்யோன் மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் இப்போது திட்டமிட்டுள்ளவாறே உரிய நேரத்தில் இயங்கக் கூடிய விதத்தில், அவற்றை நிர்மாணித்தல், அங்கு இயந்திர சாதனங்களைப் பொருத்துதல் ஆகிய வேலைகளைத் துரிதமாகச் செய்து முடிக்கவேண்டும். அதாவது போவத்தனையில், மின் உற்பத்தி இயந்திரங்கள் 1979ஆம் ஆண்டு இறுதியளவில் பொருத்தப்படவும், கான்யோன் மின் உற்பத்தி நிலையத்தில் இயந்திரங்கள் 1980 ஆம் ஆண்டு இறுதியளவில் பொருத்தப்பட்டவும் ஏற்ற விதத்தில் வேலைகள் துரிதப்படுத்தப்படல்

வேண்டும். இது இரு மின்வற்பத்தி நிலையங்களினும் நிர்மாண வேலைகள் தாழ்த்த எதுவுமின்றி நடைபெறும் வண்ணம் கவனத்தோடு கண்காணித்துக் கொள்வது மிக அவசியம்.

சமனவெவும் மின்சக்தி நிலையத்தில், 1982ஆம் ஆண்டாவில் குறைந்தபட்சம் ஒரு மின் உற்பத்தி இயந்திரத் தையாவது பொருத்தக்கூடிய விதத்தில், அந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்க ஏற்கனவே நிர்ணயிக்கப்பட்ட கால எல்லைக்கு முன்னதாகவே நிர்மாண வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். அரசாங்கக் கொள்கை வசூகும் உயர் மட்டத்தில் அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

மொரஹகந்த நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தை, 15 முதல் 20 கோடி மின்சக்தி அலுகுகளை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய 40 மெகாவாட் திறனுடனான நீர் மின்சக்தித் திட்டமாகவே முதலில் ஆரம்பிப்பது குறித்துத் தீவிரமாக ஆலோசிக்கப்பட வேண்டும்; அதனை மிக அவசரமான ஒரு காரியமாகப் பரிசீலனை செய்தல் அவசியம்.

நீர்மின்சக்தி உற்பத்தி வழிமுறைகளிலிருந்து, இப்போது பெறுவதை விட அதிக அளவு மின்சக்தியைப் பெறுவதற்கான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதும் அவசியமானதாகும். இது தொடர்பாக காசல்றி, மவசக்கெல்லை நீர்த்தேக்கங்களின் கொள்ளலாக்களை அதிகரிப்பதற்கு முற்சலுகை வழங்கப்பட வேண்டும். பிரஸ்தாப நீர்த்தேக்கங்களின் அணைக்கட்டு உயரங்களை, மடிக்கக்கூடிய பல்கை முறையாலோ அல்லது வேறு முறையாலோ உயர்த்துவதற்கான திட்ட ஆலோசனைகளை வகுக்கு மாறு இலவசம் மின்சக்தியை அல்லது நீர்த்தேக்கங்களின் கொள்ளலாக்களை அதிகரிப்பதற்கு முற்சலுகை வழங்கப்பட வேண்டும். பிரஸ்தாப நீர்த்தேக்கங்களின் அணைக்கட்டு உயரங்களை, மடிக்கக்கூடிய பல்கை முறையாலோ அல்லது வேறு முறையாலோ உயர்த்துவதற்கான திட்ட ஆலோசனைகளை வகுக்கு மாறு இலவசம் மின்சார சபையை அல்லது நீர்ப்பாசனத் தினைக்களத்தைக் கேட்க வேண்டும். திட்ட ஆலோசனைகள் கிடைத்ததும், அவற்றைத் தாமதம் எதுவுமின்றிச் செயற்படுத்த வேண்டும்.

புதிய மின் உற்பத்தி நிலையங்களை, அநேகமாக வருடத்தோறும் நிர்மாணிக்க வேண்டிய அவசியத்தை ஏற்படுத்தும் விதத்தில், 1981ஆம் ஆண்டிலிருந்து மின்சக்தித் தைவை மிக உயர்ந்து செல்லும். அதன் காரணமாகவும், எதிர்பாராத சூழ்நிலைகளால் 1982ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னரும் சமனவெவத் திட்டத்தில் மின் உற்பத்தி இயந்திரங்களைப் பொருத்த முடியாமற் போகுமிடத்து நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காகவும், இயன்றளவில் நீர் மின்சக்தித் திட்டங்களை முற்சலுகை அடிப்படையில் ஆரம்பிப்பது பற்றி விரிவாக ஆராய

வேண்டும். இதன் பொருட்டு, இப்போது இலங்கை மின்சார சபை நீர்ப்பாசனத் தினைக்கள் த் தி ஸ் உதவியுடன் நடத்திவரும் ஆய்வு வேலையை, அது 1980ஆம் ஆண்டு இறுதியளவில் விவரமான முறையில் பூர்த்தியாகும் வண்ணம் முற்சலுகை அடிப்படையில் துறிதப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மின்சக்தி, மின்வலு ஆகிய வற்றுக்கு ஏற்படக்கூடிய பற்றக்குறையைச் சமாளிப்பதற்கான சிபார்சுகள்.

மேற்கண்ட கணிப்புக்கு ஏற்ப, குறிப்பிட்ட காலப் பகுதியில், 1979ஆம் ஆண்டில் (ஆகக் கூடிய அளவு தேவையான) மின்வலு வகுக்கு மட்டுமே பற்றக்குறை ஏற்படும்; எனைய காலங்களில், மின்சக்தி, மின்வலு இரண்டிலுமே பற்றக்குறை காணப்படும். இந்த இக்கட்டான நிலையைச் சமாளிப்பதற்குக் கைக்கொள்ளக் கூடிய சாத்தியமான வழிவகைகளைக் குழு மிகக் கவனமாக ஆராய்ந்தது. மின்சார உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்தப்படும் அதிக விலையுள்ள இறக்குமதி செய்யவேண்டிய எரிபொருள்களின் பாவளையை இயன்றளவு குறைத்து, முழுக்கவும் நீர்மின்சார முறை மூலமே நிலைமையைச் சமாளிப்பதில் குழு தனது கவனத்தைச் செலுத்தியது. நீர் மின்சார உற்பத்தித் துறைக்குப் பாவிக்கக் கூடிய உற்பத்தி இயந்திரங்களின் தொழில் நுட்பத் திறனையும் குழு வினர் மிக உன்னிப்பான முறையிற் கவனத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டனர். குழுவினர் சிபார்சு செய்துள்ள வழி முறைகள் வருமாறு:-

1979—

இந்த வருடத்தில் ஆகக் கூடிய படி தேவையான மின்வலுவில் 24 மெகாவாட் பற்றக்குறை ஏற்படலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பொல்பிட்டிய, விமல் சுரேந்திரா மின் உற்பத்தி நிலையங்களில் உள்ள இயந்திரங்கள் அதிகப்படி உற்பத்தித் திறனுடையவையாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளதால் அவற்றிலிருந்து இப்போது கிடைப்பதை விட மேலதிகமாகக் கிடைக்கக் கூடிய மின்சக்தியைக் கொண்டு பற்றக்குறையில் ஒரு பகுதியை நிவர்த்தி செய்யலாம். அத்தோடு புறக்கோட்டையில் உள்ள 5 மெகாவாட் மசல் இயந்திரத்தையும், சன்னகத்தில் உள்ள 9 மெகாவாட் மசல் இயந்தி

ரத்தையும் குறுகிய கால அறிவித்தலுடன் இயக்கக்கூடிய நிலையில் சீர்படுத்தி வைக்கவேண்டும். பற்றக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய அவற்றையும் பயன்படுத்தலாம்.

1980—

இந்த வருடத்தில் மின்வலுப் பற்றக்குறை 14 மெகாவாட்டாகவும், மின்சக்திப் பற்றக்குறை சமார் 50,000 மெகாவாட் ஆகவும் இருக்கும். இந்த வருடத்தில் சராசாரி அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மழை வீழ்ச்சி இருக்குமானால், துணை நீர் மின்ஹ்தப்பத்தி மூலம் மின்சக்திப் பற்றக்குறையை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். மின்வலுப் பற்றக்குறை ஏற்படும்போதெல்லாம் பொல்பிட்டியா, விமல் சுரேந்திரா மின் உற்பத்தி நிலையங்களில் உள்ள இயந்திரங்களினால் கிடைக்கக் கூடிய மேலதிகத் திறனை அவ்வப்போது பயன்படுத்தி நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியும். தேவைப்படுமாயின் சன்னகத்திலும் புறக்கோட்டையிலும் உள்ள மசல் இயந்திரங்களைப் பாவித்தும் பற்றக்குறையை நிவர்த்தி செய்யலாம். எனினும், இந்த வருடத்தில் சராசரி மழைவீழ்ச்சி சரிந்து போகுமாயின் களனி தில்லவிலிருந்து திட்டமிட்டு மின்வலு உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் மின்வலு, மின்சக்தி ஆகிய இரண்டுக்குமே ஏற்படக் கூடிய பற்றக்குறையையும் சமாளிக்க முடியும்.

1981—

1980ஆம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் கான்யொன் திட்டத்தில் மின் உற்பத்தி வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு விடுமாயினும், 1981ஆம் ஆண்டில் 13 மெகாவாட் மின்வலுப் பற்றக்குறையும், 67000 மெகாவாட் மின்சக்திப் பற்றக்குறையும் ஏற்படும். இந்தப் பற்றக்குறையைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு 1980ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்படும் வழிமுறைகளையே கால நிலைக்கேற்பக்கயாவைவேண்டும்.

1982—

கான்யொன் திட்டம் இயங்க ஆரம்பித்துவிடுமானாலும், இந்த வருடத்தில் 45 மெகாவாட் மின்வலுப் பற்றக்குறையும், 244000 மெகாவாட் மின்சக்திப் பற்றக்குறையும் ஏற்படும். இந்த வருடத்தில், களனிதில்லவைப் பயிற்சி செய்யப் படும் (25-ம் பக்கம் பார்க்க)

விழிப்புற்று வரும் மூன்றுவது உலகம்

—கிரஹாம் ஹன்கோக்

வங்காள தேசத்தில் தொடங்கும் ஒரு பஞ்சம் உக்ளாவிய வேர்களைக் கொண்டதாயிருக்கும். சோவியத் ரூபியாவில் ஏற்படும் பயிர்நாசம் வாழிங்டனிலும் தென்கிழக்காசியாவிலும் எதிரொலி கும். பிரித்தானியாவின் கிழக்குக் கரைக் கைத்தொழில் பேட்டைகளிலிருந்து வட கடலுக்குத்தள்ளப்படும் கழிவுப் பொருட்கள் ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கப்பாலிருக்கும் மீன்களுக்கு நன்கூட்டும். மேற்கு ஜேர்மனி யிலிருந்து ஜப்பான் வரையிருக்கும் அனுக்கழிவுகள் உலகெங்கனும் வாழும் குழந்தைகளின் எதிர்காலத்தைப் பாதிக்கும். எல்லைத் தகராறு காரணமாக இரு ஆயிரிக் காடுகள் இரத்தம் சிந்திக்கொள்ளும்; ஆனால் இதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் இயந்திரத் துப்பாக்கிகள், பிரங்கிகள், போர் விமானங்கள் யாவும் எங்கெங்கிருந்தோ அனுப்பப்பட்டவையா யிருக்கும்.

எனவே, உலகம் ஒன்றுகவும், தலைத்தனித் தேசங்களின் தலைவிதி முழு மனித குலத்தின் தலை விதியாயும் இருந்து வருகின்றபோதிலும் தொடர்ந்தும் மனித குலத்தைப் பிரித்து வேறுபடுத்தும் தடைச் சவர்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. நாம் வாழும் உலகு, பொருளாதாரம், இராணுவம், தொழில் நுட்பம் ஆகிய சுகல துறைகளிலும் வெவ்வேறு மன்றங்களாகப் பிரிந்தே இயங்கி வருகின்றது.

முதலாவது உக்ளின் பலம் அங்கிரிக்கப்பட்ட ஓர் உண்மையாயிருக்கின்றது. இதனுலேயே மூன்றும் உக்ளின் பலம் அவசியமானதாயும், தவிர்க்க முடியாததாயுமிருக்கின்றது. செல்வந்த நாடுகளுக்கும் வறிய நாடுகளுக்குமிடையிலான தொடர்பு ஏஜமானனுக்கும் அடிமைக்கும் இடையிலான தொடர்பு போல இருப்பது கூடாது. இத்தகையதொரு பிரிவினையின் போது காணப்படும் மூன்றுவது உக்ளின் குறைவிருத்தித் தன்மை, மனுக்குலத்தின் பெரும்பான்மையோரின் குறைவிருத்தித்தன்மையே கூட்டும். மூன்றுவது உக்ளம் தன் பூரண ஆற்றல்களையும், வளங்களையும் இனக்கண்டு கொள்ளத் தவறியமையினுலேயே இத்தகைய தொரு நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

என்னைய் விலையிதிகரிப்பின் மூலம் ஒபெக் நாடுகள் முன் வைத்த போராட்டம், மலர்ச்சி பெற்று வரும் மூன்றுவது உக்ளக்கங்கிதியின் ஒரு குறியிடு மட்டுமேயாகும். கோப்பியை ஓர் ஆயுதமாகக்கொள்ளு கொலம் பியா அப்போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றது. இவையெல்லாம் உக்ளைகளும் புதிய பொருளாதார ஒழுங்கொள்ளு எழுச்சியற்று வருவதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன.

வடக்காக 30 பாகைக்கும், 60 பாகைக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி யிலேயே மொத்த சர்வதேச வலு துகர்வில் ஏறக்குறைய 86% நுகரப்படுகின்றது. 1959—1968 தசாப்தத்தில் ஐக்கிய அமெரிக்க மக்களால் நுகரப்பட்ட மூலவளங்கள், இதுவரை கால வரலாற்றில் உக்ளக்களுக்குத் தேவையாயிருந்த வளங்களை விடக் கூடியவையாகும்.

மேற்குலகைப் பொறுத்த வரையில் அறுபதுக்கள் வாழும், செழிப்பும் மிக்க டாம்பிக் வாழ்வு வாழ்ந்த காலமாகும். ஆனால் எவ்வித மாற்றமுமின்றி மூன்றும் உலகம் எமக்காக நிலத்து நின்றது;

பொருளியல் நோக்கு, நவம்/டிசம். 1977.

செங்கற்களினால் கட்டியெழுப்பப்பட்ட மாடமாவிகைகளின் சுவர்களுக்கு மத்தியிலும் கைத்தொழில் களத்தினதும், இராணுவ பலத்தினதும் எடுத்துக்காட்டான இயந்திரங்களுக்கு மத்தியிலும், வறுமையப்பட்டு, பட்டினியால் வாடுகின்ற பல இலட்சக்கணக்கான மக்கள் தொடர்பான எமது நோக்கு, பிரான்சிய புரட்சிக்கு சிறிது முன்னர், “அவர்கள் கேக் சாப்பிட்டும்” என்று கூறிய பிரான்சிய ஆஸும் வர்க்கத்தவரது நோக்கினை ஒத்ததாயிருந்தது.

இவர்கள் எல்லோருக்குமாக வருகின்ற மாபெரும் மாற்றம் தொடர்ச்

தாம் நாம் கூடிய கவனமெடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டோம். எமது இடாம்பீக வாழ்வை இயக்கிய வலு என்னையிலிருந்து கிடைத்தது; சுத்திகரிக்கப்படாத ஒரு பிப்பாய் என்னைய் அதன் மரபு சீதியான விலையான 1.80 டெலரிலிருந்து 1972ன் முதற் பகுதியில் 2.59 டெலராக திடீரென உயர்ந்தது. 1973 ஒக்டோபரில் 5.11 டெலராக விருந்த அதன் விலை 11.65 டெலராக அதிகரித்தது. இது வழமையான விலையை விடவும் 6 மட்டுக்கு அதிகமானதாகும். பெற்றேவிய ஏற்றுமதி நாடுகள் தமது ஒருங்கிணைப்பின் மூலம் தகர்க்க முடியாத எமது பாதுகாப்பு அணியை தகர்த்து இயந்திர சாதனங்களை செயல் ந்தாக்கிவிட்டன; இப்பொருளாதார மாற்றம் எமது நல்வரிமைக்கு அப்பாறபட்டதல்ல; இப்பிரச்சினை இராணுவ தலைவர்களினால் மிக இலகுவாக தீர்க்கக்கூடிய ஒன்றல்ல. ஆரம்பத்திலிருந்தே, இது ஒரு பொதுப் பிரச்சினையாகும். வாயு நிலையங்கள் மூலமும் எமது மின்சார கட்டணச் சீட்டுக்களின் மூலமும் மிகத் தாக்கமான மாற்றமொன்று நடந்திருப்பதை நாம் உணர்ந்துகொண்டோம். ஈற்றில், மூன்றும் உக்ளம் பெற்றிருக்கும் மாபெரும் சக்தி சர்வதேச அங்கீகாரம் பெறலாயிற்று.

உடனடியாகவே சர்வதேசப் பிரமுகர்கள் தமது மனக்குறையை வெளிப்படுத்தலாயினர். பொருளாதார விவகாரங்களில் சலிப்புக் கொண்டவர் என்ற வகையில் பெயர் பெற்றிருந்த ஹென்றி கிஸ்லிங்கர், எதிர்கால என்னைய் விலையிதிகரிப்பு கைத்தொழிலில் நாடுகளின் கழுத்தை நெரிக்கும் வகையில் அமைந்திருப்பின் அமெரிக்கா இராணுவ நடவடிக்கையிலீடுபட லாம் என மறைமுகமாகக் குறிப்பிட்டார். இந் நடைமுறை நிலைமையை இராணுவ பலத்தால் பழைய நிலைமைக்கு மாற்றிவிட இயலாதென்பதனை, ஏனையோர் தெளிவாக உணர்ந்தனர். எழுபதுக்களின் மாற்றப்பட்ட உணர்வோட்டங்களை இனக்கண்டு அவற்றுக்கணங்க பேரம் பேசுவதே செல்வந்த நாடுகளுக்கிருந்த மாற்று வழியாகும். இப்பிரச்சி ஜீயையதார்த்த சீதியாக அனுகிய ரொபட் எஸ். மெக்னமரா, 1972ல் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார். “சிறுதொகையினர் செல்வும் படைத்தோராகவும், பெரும்பான்மையினர் வாய்ராயுமினர்:

இவர்களுக்கு

கிடையிலான இடங்களில் சுருங்கு வதற்குப் பதிலாக மேலும் அக்கண்ணு செல்கின்றது. ஆகவே நாம் அரசியல் சீர்திருத்தத்திற்கும், அரசியல் புரட்சிக்கும் இடையில் ஒரு தீர்க்க மான முடிவினையெடுக்க வேண்டிய வர்களாயுள்ளோம்."

இன்றைய சர்வதேச ஒழுங்கில் பாரிய சீர்திருத்தத்துக்கள் மேற்கொள்ளப்படாதபட்சத்தில், மூன்றாவது உலகம் இல்லை முங்கிணத் தகர்த் தெறிந்து கிளர்ச்சியின் மூலமோ, புரட்சியின் மூலமோ புதிய ஒழுங்கு களை உருவாக்கிவிட வல்லது என்பதை மறந்துவிட முடியாது. அபி விருத்தியடைந்து வருகின்ற நாடுகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் செல்வந்த தாடுகள் என்னின் வாழ்க்கையைப்பினை முற்று கமாற்றியமைக்கும் திறனையும், ஆர்வத்தையும் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை ஒபக் காடுகளின் எடுத்தியமியது. ஒபைக் நாடுகள் விதிவிலக்கணவை என்ற இறுமாப்பான நம்பிக்கை நிலவு கின்ற பொழுதிலும், ஒபைக் காடுகள் என்னையினை ஆயுதமாகக் கொண்டு சாதித்தவற்றை எனைய வளர்முட நாடுகள் தம் உற்பத்திப் பொருட்கள் மூலம் சாதிக்கவல்லன என்ற உண்மை அங்கீகாரம் பெற்று வருகின்றது.

இயற்கை மூலவளங்களை உதாரணமாகக் கொள்வோம். கைத் தொழிலுக்குத் தேவையான பெரும் பாலான விவசாய மூலப் பொருட்கள் சூழ, கனிப் பொருட்களும் மூன்றும் உலகால் உற்பத்தி செய்யப் படுகின்றன; அல்லது அவற்றின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளன, குறிப்பாக இவை காலனித்துவ சுரண்டல் அமைப்பு முறையின் மூலம் அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்ற நாடுகளிலிருந்து, அபி விருத்தியடைந்த நாடுகளி னால் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. பின்னர் மலிவான என்னைய் கிடைக்கப் பெற்றமையால் அபிவிருத்தியைப் படிக்க வேண்டும் பதிலாக செயற்கைப் பொருட்களை பிரதியீடு செய்த அதேவேளை, கைத்தொழிலியக்கத் திற்குத் தேவைப்பட்ட மூலவளங்களுக்கு என்னையைப் பாரித்தன. இதன் காரணமாக மேற்கு நாடுகள் பெருமளவு என்னையில் தங்கியிருக்க வேண்டி நேரிட்டது. இத் தங்கியிருத்தவின் காரணமாக, திடீரென என்னைய் விலைகள் அதிகரிக்கப்பட்டபோது அந்தாடுகள் பெரும் பாதிப்புக்குஞ்சாயினா.

என்னைய், உற்பத்தியாளர்களின் கூட்டுப் படுத்தக் கூடியதும், துகர்வோர்களில் நெகிழுச்சியற்றதும், கூடிய காலக்கெடுவும், செலவும் கொண்ட பிரதியீட்டை உடைய துமான பொருள் என்பது உண்மையாகும்.

(1) தலா வருமான அதிகரிப்புக் காரணமாக செல்வந்த நாட்டுதுக்கவர் எதிர்காலத்தில் என்றுமில்லாதவாறு இயற்கை மூலவளங்களில் தங்கியிருக்க வேண்டியுள்ளனர். எரிபொருளுக்காக என்னையில் தங்கியிருக்கும் நிலை தொடர்த்தும் அதிகரித்து வருவதற்கு கூடிய விலை கொடுத்தேனும் அதை வாங்குவதைத் தவிர வேறு மாற்று வழியில்லை. எனவே இனவிரும் எதிர்காலம் மூலப்பொருள் உற்பத்தியாளக்ஞருக்குச் சொந்தமானதேயோழி, தொழில் நுட்பங்களைக் கண்டுமீடிப்போருக்கு உரித்தானதல்ல.

(2) வளர்முக உலகின் பெரும்பாலான மூலப் பொருட்கள் (தேயில், கோப்பி, கொக்கோ, றப்பர் என்பன) அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளைப் பொறுத்தளவில் கூடிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையில். ஆனால் செல்வந்த நாடுகள் நீண்டகாலமாக பதனிடல், கப்பல்போக்கு வரத்து, விளம்பரம், விநியோகம் என்பன மூலம் இப் பொருட்களிலிருந்து பெருந்தொகையான பணத்தை (வருடாந்தம் 150 கோடி டெலர் வரை) சேமித்து வருகின்றன. எனவே ஒபைக் முன்மாதிரியை அடியொற்றி விலை அதிகரிப்பு ஏற்றும் பொருத்து, தமது இரவுப்பாணங்களிலிருந்து தவிர்த்துக் கொள்ளுமாறு, நுகர்வோரை மேலைத்தேய அரசாங்கங்கள் நிர்ப்பந்திப்பின் அது அரசியல் வெடிமருந்தாக அமைவதோடு பொருளியல் ரீதியாகவும் பெரும் பாதிப்புகளையேற்படுத்தும்.

ஒபைக் வர்த்தகக் கூட்டுமைப் பிற்கு சான்று பகரக்கூடிய வகையிலான ஒரு அமைப்பினை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை மூன்றும் உலக நாடுகள் இதுவரை உணரவில்லை. உண்மையில் இது காலத்தாற் பதில் சொல்லப்பட வேண்டிய தொன்றுக்கும், குறிப்பாக இன்னும் ஒரு சில தசாப்தங்களில் மூன்றும் உலக நாடுகள் ஐக்கியப்படுத்தப்பட்ட செய்கையில் ஒன்றினைந்ததன் பின்னர், இதனைக் காணலாம். ஐ. நா. பொதுச் சபையில் வறிய நாடுகளின் குரல் ஒங்கி வருவ

துடன், ஒபைக் தாடுகள் தொடர்த்தும் வறிய உலகுக்காக வாதாடுவருகின்றன. இவையில்லாம் எதிர்வரும் வருடங்களில் நிதழிருப்பதனைச் சூக்கமாகக் காட்டுகின்றன. நிதழிச்சி நிரலில் வறிய நாடுகளின் மூலப்பொருட்கள் சேர்க்கப்படாவிடும், என்னைய் உற்பத்தியாளர்கள் செல்வந்த நாடுகளுடன் ஒப்பந்தங்கள் மேற்கொள்ள மறுக்கின்றனர். ஐ. நா. பொதுச் சபை ஒரு புதிய சர்வதேச பொருளாதார ஒழுங்கு பற்றி விவரத்திக்க வேண்டுமென அவர்கள் வேண்டுகோள்வித்தனர். மேலும் தமது மொத்தத்தேசிய உற்பத்தியில் 5% உதவியாக அளிக்கின்றார்கள்; விகிதாசார ரீதியில் இத்தொகை மேல் நாடுகளின் தொகையைவிட 15 மடங்கு அதிகமானதாகும்.

ஒபைக் நாடுகளின் இத் தாராளமாப்பான்மை மேலும் மேலும் விரிந்துசெல்ல முடியாதிருக்கின்றது. இந்நாடுகள் உலக மொத்தச் சனத்தொகையில் 7% மாதும்; மிகச் சமீபத்தில் கூடிய செலவும் திரண்டிருப்பினும் குறைவிருத்திப் பொருளாதாரங்களைக் கொண்டனவாகவே இந்நாடுகளிலிருக்கின்றன. மேலும் பாதுகாப்பு அமைப்பு பல வீணமானதாகும். பழைய செல்வந்த நாடுகளின் திஹர்த் தாங்குதல்களுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத தமது பலவீனத்தை அவர்கள் உணர்ந்துள்ளனராதவின், மூன்றும் உலகின் அரசியல் ஒத்துழைப்பைத் தொடர்ந்தும் நாடி வருகின்றனர். 1980கள் வரைக்கும் என்னைய வருமான மிகையை அனுபவிக்கக் கூடிய நாடுகளான சலுதி அரேபியா, குவைத், ஐக்கிய அரேபிய எமிரோட்கூள், லிபியா ஆகிய நாடுகளின் மொத்த சனத்தொகை 'கோடுக்கும்' குறைவானதாகும்; அதாவது மொத்த உலக சனத்தொகையில் 0.21 ஆகும். மேலும் ஒபைக் நிறுவனத்தில் முக்கியப்பங்கு வகிக்கும் அரபு நாடுகள், இஸ்ரைவூட்டன் பகைமை பூண்டிருப்பதனால் மூன்றும் உலக நாடுகளினையீடு இஸ்ரைவேலிற்கு எதிரான அணியை வளர்ப்பதில் ஆர்வம் காட்டுகின்றன. மேலும் பெரும்பாலான ஒபைக் அங்கத்துவ நாடுகள், அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளை விடவும், மூன்றும் உலக நாடுகளுடன் இனம், சமயம், மொழி, கலாசாரம் என்ற வகையில் ஒத்த தன்மை கொண்டு விளங்குகின்றன.

உலக இயற்கை வளங்களில்
அபிவிருத்தியடைந்து வரும்
நாடுகளின் பங்கு

கொக்கோ	— 100.0%
இறப்பர்	— 99.9%
கோப்பி	— 99.8%
நார்	— 98.5%
சனல்	— 88.7%
தகரம்	— 75.5%
தேவிலை	— 68.8%
அரிசி	— 56.0%
அலுமினியத்தாது	— 48.1%
பருத்தி	— 44.6%
செம்பு	— 37.6%

ஆதாரம்: மற்றுப் பல ஹக்
—“வறுமைத் திரை.”

ஒபெக் நாடுகள், எதிர்கால உலகில் தாம் வகிக்கவிருக்கும் பங்கினை வளர்முக நாடுகளுடன் தொடர்புடெட்டியே சிந்தித்து வருகின்றன. ஒபெக் அங்கத்துவ நாடுகள் தமது பெருந்தொகையான நாணய உழைப்பில், 90%த்தை கைத்தொழில்மய நாடுகள் விட மிருந்து பெறுகின்றன. (தற்போதைய விலையின்படி 1975ல் இத் தொகை 100 கோடி டொலராகும்; 1980 அளவில் இத்தொகை வருடாந்தம் 200 கோடி டொலராயிருக்கும்). கணிப்பீடுகள் வேறுபட்ட போதிலும் இன்னும் ஒரு தசாப்த காலத்தில் ஒபெக் நாடுகளின் வெளி நாட்டுச் செலாவணி ஒதுக்கிடு மொத்த உலக ஒதுக்கீட்டில் கூடிய விகிதத்தினைப் பெறும். ஒபெக் அங்கத்தொர்கள் தொடர்ந்தும் சர்வதேச பொருளாதார அமைப்புக்குத் தொல்லை கொடுப்பின், பழைய செல் வந்த நாடுகள் சாதாரண நிலைமையைப் பேணும் வகையில் சில சலுகைகளை வழங்க முன்வரலாம். மூன்றும் உலக நாடுகள் கைத்தொழில் நாடுகளுடன் போராடுவதற்கு தம் மிடையே வர்த்தகக் கூட்டுறவுகளை அமைக்கத் தேவையில்லை.

ஆகவே மூன்றும் உலகு முதலாம் உலகுடன் சரிநிகர் சமான மாக நிற்கக் கூடிய புதிய சர்வதேச பொருளாதார ஒழுங்கொள்று எழுச்சியறக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் தென்படுகின்றன. ஆனால் இது போதுமானதா? வளர்முக நாடுகளின் இன்றைய அமைப்பில், இதற்கான பதில் ‘இல்லை’ என்பதாகும். ஒப்பந்தங்களின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட நலன்கள் ஏழைகளை என்றுமே சென்றைவதில்லை. இது மேட்டுக் குடியினரின் (elite) சக்தியாகும்; அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளினதும், அபிவிருத்தியடையாத நாடுகளினதும் மேட்டுக்குடியினர் தமது அந்நியோன்ய நலவரி

பொருளியல் நோக்கு, நவம்./டிசம். 1977.

கையைக் கருத்திற்கொண்டு காரிய மாற்றுகின்றன. இன்று சர்வதேச அரங்கில் நிகழ்ந்துவரும் துரித மாற்றங்கள், நாடுகளுக்குள்ளும் மாற்றங்கள் ஏற்படாத பட்சத்தில் பயனற்றவை என்பது கவலைக்குரிய ஓர் அம்சமாகும்.

சில குறிப்பிடத்தக்க விதி விலக்குகள் தவிர, வளர்முக நாடுகளின் சமூக, பொருளாதார அமைப்பு செல்வந்த நாடுகளின் டாம் பிரத்தை மையமாகக் கொண்டு இயங்கி வருகின்றது. பொருளாதார வளர்ச்சியிலும், செழிப்பான வாழ்க்கையைமூடினாலும் இதே வசீகரத் தன்மையிருக்கின்றது. ஒரேயொரு வித்தியாசம் என்னவெனில் மூன்றும் உலகு இன்னே அல்லது எதிர்காலத்திலோ இதனைத் தாங்க முடியாதிருப்பதாகும். சிறு தொகையினரான தனவந்தர்களும், சலுகை படைத்த வகுப்பினரும் “மெர்சிடஸ், கடிலக்” கார்களில் பிரயாணம் செய்கின்ற அதேவேளை மக்கள் தொகையில் பெரும்பான்மையானால் தூக்படிந்த பாதையோரங்களில் வாழ்வதோடு கொடிய வறுமையில் உழலுகின்றனர். அவர்களுக்கான உடனடி எதிர்காலம் இருள் குழ்ந்தையிருக்கின்றது. கடந்த இருபுது வருட கால அனுபவம், பொருளாதார வளர்ச்சி ஏழைகளைத் தாங்கச் சென்றைவதில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றது. வறியோர் மேலும் வறியோராக மாற, செலவந்தர்கள் மென்மேலும் செல்வந்தர்களாகின்றனர்.

இந்தாடுகளில் வறுமையில் வாடும் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் ஆட்சியாளர்களிடம் விடுக்கும் விண்ணப்பம் தம் அடிப்படைத் தேவைகள் குறித்தாகும். உணவு, உடை, உறையுள் மற்றும் கல்வி வசதிகள் தேவையானாரச் சென்றையாதபட்சத்தில் மாற்றங்களினால் எந்தப் பயனுமில்லை.

இனிவரும் எதிர்காலத்திலுள்ள பிரதான பிரச்சினை மூன்றுவது உலகு சர்வதேச பொருளாதாரத்தில் சம பங்கினைப் பெற்றுக்கொள்ளுமா என்பதல்ல. இப்பொன் அறுவடையில் நியாயமான பங்கு வறியோரைச் சென்றையுமா? அல்லது தூக்ம் துகளும்தான் அவர்களுக்கு சேருமா என்பதே பிரச்சினையாகும். இப்பிரச்சினையில் நெம்புகோவின் ஆதாரத்திலேயே மானுட இனத்தின் எதிர்காலம் தங்கியுள்ளது. மிகக் கூடிய தாநோக்குடன் கீவிக்கர் பின்வருமாறு குறிப்பிட

பார்: “கூடிய முறைக்கும், ஆக்கத் திறனிற்கும் இடையில் அல்லது அமைதியின்மைக்கும், அவங்மிகிக்கைக்கும் இடையில் இன்றைய உலகு ஊசலாடுகின்றது.”

ஆதாரம்:
நீல் இன்டர் நசனலிஸ்ட்.

(22-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
பத்தி இயந்திரத்தை இயக்கி, திட்டமிட்ட வெப்பமின் வலுவைப் பெற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். பிரஸ்தாப வெப்பம் மின் உற்பத்தி இயந்திரத்தை எந்த மட்டத்தில் இயக்கவேண்டும் என்பது, வருடத்தின் மழை வீழ்ச்சியையும், அதன் விளைவாகக் கிடைக்கக் கூடிய துணை நீர்மின்சக்தியையும் பொறுத்திருக்கும். எவ்வாரூபியனும் களனி தில்லை மின்உற்பத்தி நிலையத்தில் 45 மொகாவாட் திறனுள்ள வெப்பமின்சக்தியை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் பற்றுக்குறை முழுவதையும் நிவர்த்தி செய்யலாம்.

1983—

இந்த வருடத்தில் ஏற்படக்கூடிய 79 மொகாவாட் மின்வலுப் பற்றுக்குறையில், வெப்பம் மின் உற்பத்தி நிலையங்களை (நீர்வி, மசல்) முழு அளவில் இயங்கச் செய்வதன் மூலம், பொலிபிடிய, விமல சேரேந்திர நீர்மின் உற்பத்தி நிலையங்களின் மேலதிகத் திறன்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும் 76.5 மொகாவாட் வரையுமே மின்வலுவைப் பெற முடியும். அவ்வாரூக இருப்பினும், வெப்பமின்முறையின் மின்வலு உற்பத்தித் திறன் 270 ஆகவும், நீர்மின்சக்திப் பற்றுக்குறை 433 அலகுகளாகவும் இருக்கும் என்பதால் நிலையம் திருப்தியற்றாகவே இருக்கும். சம்பந்தப்பட்ட வருடத்தில் மழை வீழ்ச்சி குறைவாக இருந்துள்ள நீர் மின்சக்தி முறையிலான துணை மின்சக்தியைப் பெற முடியும். அப்போது, மின்சக்திப் பற்றுக்குறை தவிர்க்கப்பட்டதாகவிடும்.

1984—

இந்த வருடத்தின் ஆரம்பத்தில் சமனவெல்லாம் திட்டம் நீர்மாணிக்கப்பட்டு முடிந்து, மின் உற்பத்தி வேலை ஆரம்கிக்கப்படுமாயின், மின்வலுப் பற்றுக்குறை 14 மொகாவாட்டாக வும், மின்சக்திப் பற்றுக்குறை 66000 மொகாவாட் ஆகவும் இருக்கும். அதனை நிவர்த்தி செய்வதற்கு, 1980ஆம் ஆண்டுக்கெனக் குறிப்பிடப்பட்ட வழிமுறைகளை நடைபூரிப்பதற்கு வேண்டும்.

இந்திய நிலப்பிரச்சினையும் கூட்டுறவும்

- ஓ. ஆர். கிருஷ்ணகுவாமி

கல்வி வாசனையற்றேராயும், "தாழ்ந்த சாதி"களைச் சேர்ந்தோராயுமிருக்கும் இந்தியாவின் விவசாயிக் கலீத் தொழிலாளரிடையே கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் அவர்களுது பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க முடியுமென இக்கட்டுரையில் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கட்டுரையாளர் பெங்களுஞர் பல்கலைக்கழகத்தின் வர்த்தகப் பிடத்தின் அதிபதியும், பேராசிரியருமாவார்.

இம்மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் தொடர்ந்து படிப்படியாகச் சீர்குலீந்து வந்துள்ளதை அறியக் கூடியதாயிருக்கின்றது. ஆயினும் இதற்கான காரணங்கள் ஆராயப்படவில்லை. இவ்விடைவெளியை நீக்கும் பொருட்டு, 1971—73 விவசாய அமைப்பு மாற்றங்களின் அடிப்படையில் பொருளாதார நிலைமைகளைப் பாதிக்கும் காரணிகள் பற்றிய பிரயோக ஆய்வாளரு இக்கட்டுரையாளரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

விவசாயத் தொழிலாளர் கல்வி வாசனையற்றேராகவும், நிலமற்றேராகவும், தாழ்ந்த சாதிகளைச் சேர்ந்தோராகவும் இருப்பது இவ்வாய்விலிருந்து புலனுகியது. வேலையின்மை, குறைந்த சம்பள விகிதம், குறைந்த வருமானம், கடன் தொல்லை, இயக்க ரீதியில் ஒன்றினையாமை போன்ற இன்னேரன்ன பல சமூக, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளால் அவர்கள் அவதிப்படுகின்றனர். ஒரு வருடத்தில் 183 நாட்கள் அவர்கள் வேலையற்றேராயிருக்கின்றனர்; அவர்களுது சராசரி வருட வருமானம் ரூ. 327 ஆகும். தம் வருமானத்தில் 80 சதவீதத்துக்கும் அதிகமான பங்களை உணவுக்காகவே அவர்கள் செலவிடுகின்றனர்; இதுவே அவர்களின் குறைந்த வாழ்க்கைத்தரத்தை பிரதிபலிக்கின்றது. அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தம், நல்லையமாக்கப்பட்ட விவசாயம், விசேஷ கிராமியத் தொழில் திட்டங்கள் போன்ற நடவடிக்கைகள் வெற்றியளித்தாகத் தெரியவில்லை.

சுகல வழிகளிலும் பலவீனமான வர்களாகக் கருதப்படும் இம்மக்கள் பிரச்சினைகள் நாட்டின் பொதுவான பொருளாதார அபிவிருத்தியினால் மட்டும் தீர்ந்து விடப் போவதில்லை என்பதை இவ்வாய்வு வலியுறுத்தியது. இத்தொழிலாளரின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை கிடைப்பான முறையில் உருவாக்கப்பட்ட நனுக்கமான திட்டங்களில் மட்டுமே விருத்தியுறச் செய்ய முடியும். இத்திட்டங்கள், அவர்களுது பேரம் பேசும் சக்தியைப் பலப்படுத்துவதாகவும், பெருமாளில் தொழில் வாய்ப்புக்களை வழங்கி

அவர்களது உற்பத்தியையும், வருமானத்தையும் அதிகரிக்கச் செய்யக் கூடியவாகவும் இருத்தல் அவசியம். சரண்டலையும், அசமத்துவத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதார அமைப்பொன்றில் மிகக் கொடிய வறுமையால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கும் வர்க்கமொன்றின் நலன்களைப் பேணும் பொருட்டு இத்திட்டங்கள் புனருத்தாரன அடிப்படையில் செயற்படுத்தப்படுவதில் வேண்டும். மேலும் இயக்க ரீதியில் ஒன்றினையும் ஆர்வத்தை அளிக்கக் கூடியவையாகவும், சுயதேவைப் பூர்த்தியின் பொருட்டு கூட்டுறவு மனப்போக்குக்கு உந்துதல் அளிப்பனவாகவும் அவை அமைதல் வேண்டும்.

விவசாயக் கலீத்தொழிலாளர் பண்ணையாளர்களிடமிருந்து நேரடியாகத் தொழில்களைப் பெறுகின்றனர். சில வரையறுக்கப்படாத தொழில்களை மாத்திரமே வழங்குவதில் இது சாத்தியமாகின்றது. பொருத்தமான விஞ்ஞான நுட்பங்கள் இன்றியிருப்பதால் குறுக்கியால் அறிவித்தவில் பெருந்தொகையான தொழிலாளர்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில் விவசாயிகள் பல சஷ்டங்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். தொழிலாளரைப் பொறுத்தவில் ஒப்பந்தகாரர்களினதும் சந்தர்ப்பவாதிகளினதும் சரண்டலிலிருந்து அவர்களை இம்முறை பாதுகாக்கின்றது. ஆயினும் ஒரு குறிப்பிட்டதினத்தில் ஒரு கிராமத்தில் கிடைக்கும் வேலையைப்பைப் பற்றி ஒரு தனி மனிதனுல் தெரிந்துகொள்வது அவனது சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருப்பதால் பல தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பின்றி இருக்கின்றனர். இந்நிலையைச் சிரபடுத்தும் பொருட்டு விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் பரஸ்பரம் தொடர்புகொள்ளும் ஓர் அமைப்பை உருவாக்குதல் அவசியமாகும். விவசாயக் கலீத் தொழிலாளர்களிடையே புனருத்தாரன அடிப்படையை தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உருவாக்குவது பொருத்தமானதாக இருக்கும். இச்சங்கங்களினுடாக விவசாயிகள் தொழிலாளர்களின் உழைப்பினைப் பெற முடியும்.

வேலையின்றி இருக்கும் காலங்களில் பொதுமாத்து வேலைகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதன் மூலம் இச்சங்கங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு உதவக் கூடியதாக இருக்கும். வேலையின்மை பற்றிய ஆய்வுருளியல் நோக்கு, நவம்./டிசம். 1977

இந்திய இன்று எதிர்நோக்கும் மிகப் பெரிய சவால்களிலொன்று வறுமையாகும். மொத்தச் சனத் தொகையில் ஏற்றத்தாழ அரசொரகிப்பேர் வறுமையினால் மிகப்பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். கிராமங்களில் துன்புற்ற வறியவர்கள் நகரங்களை நோக்கிப் படையெடுக்கத் தொடங்கியதால் நகரங்களில் வறியோர் தொகை பெருகியது. எனவே இது ஒரு கிராமியம் மட்டத்திலான பிரச்சினையாகும். கிராமங்களில் வாழும் வறியோரில் பெரும்பான்மையினர் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளராகும்.

இந்தியக் கிராமச்சங்கம் அமைப்பைப் பொறுத்த வரையில் இக்கலீத் தொழிலாளர் மிக முக்கியமான வர்க்கமொன்றுக் குறுவைகுத்துவன்னர். 1971ன் சனத்தொகைக் கணிப்பீட்டின்படி மொத்த உழைப்பாளர் தொகையில் இவர்கள் 4.7 கோடி (அல்லது 25.76%) ஆக இருந்தனர். குடும்ப உறுப்பினர்களையும் கணக்கிலெடுத்துப் பார்க்கும் போது இந்தியாவின் மொத்தச் சனத் தொகையில் இவர்கள் மூன்றிலைரு பங்கினையிடுகிறது.

விவசாயக் கலீத்தொழிலாளரின் மிகப் புறக்கைக்கப்பட்ட வர்க்கமொன்றுக்கும்; மேலும் இவர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் எந்த உத்தரவாதமும் மில்லை. அரசாங்கத்திலிருந்தும், பொதுநல் நிறுவனங்களிலிருந்தும் தமக்குக் கணக்கை வேண்டிய பங்களை அவர்கள் இது வரை பெற முக்கொள்ளவுமில்லை.

இந்திய அரசின் தொழில் அமைச்சினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலாவது இரண்டாவது விவசாயத் தொழிலாளர் விசாரணைகளிலிருந்தும், தனியார் சிலரினால் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளிலிருந்தும் அவர்கள் இது வரை பெற முடியும்.

வொன்றின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தனித்தனி சங்கங்களை அமைக்கலாம். இச்சங்கங்கள் அரசாங்கத்திலிருந்து அபோதியளவு தொழில் நுட்ப நிதி உதவிகளைப் பெற வேண்டும். பஞ்சாய்த்து அதிகாரிகள் தொடர்ந்தும் ஆய்வுகளை நடத்துவதுடன் திட்டமிட்டு அவற்றை நிறைவேற்ற வும் வேண்டும். தொழிலாளர், அவர்களது சூடுமிப்ப மின்னணி, வேலையின் இயல்பு, மணி த்தியாலும், கூவி கொடுப்பவாவுள், மாத்தில் வேலை வழங்கப்பட்டநாட்கள், உருவாக்கப்பட்ட மொத்த மனித நாட்கள், ஒவ்வொரு திட்டத்துக்கும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கால அளவு, ஏதிர்கால வேலைத் திட்டங்கள் போன்றவை பற்றிய பதிவுகளை வைத்திருப்பது இன்றியமையாததாகும்.

மேலும் இத் தொழிலாளர்கூட்டுறவுச் சங்கங்களானவை கூவித் தொழிலாளர்களின் பேரம் பேசும் சக்தியைப் பலப்படுத்துவதிலும், அவர்களது தொழில் நிலைமைகளை அபிவிருத்தி செய்வதிலும், சம்பளவிகிதம் வேலை நேரம் போன்றவற்றில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதிலும் துணைபுரிய வேண்டும். அத்துடன் நிலமற்ற தாழ் குலத்தவர்களான 'தொழிலாளர்' தம் அந்தனது' பற்றி உளவியல் ரீதியில் கொண்டிருக்கும் சிக்கல் கூடார்போக்குதல் அவசியம். சிறு நிலத்துண்டுகளைப் பகுந்தவிப்பதன் மூலம் இதனைச் சாதிக்க இயலும். காணிகளின் அளவு எவ்வளவுதான் சிறியதாக இருப்பினும்

சொத்துரிமை சமூக அந்தஸ்தினையும் புதிய நம்பிக்கைகளையும் வழங்குவதுடன் சிறிதளவு சுதந்திரமான வருமானத்துக்கான வழியையும் வகுப்பதனால் இத்திட்டத்துக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்க வேண்டும்.

தொழிலாளர்கள் கூடுதலாக வாழும் பிரதேசங்களில் பகுர்ந்தவிக்கக்கூடிய நிலப்பரப்பு மிகக்குறைவாகவே இருப்பினும் சனத்தொடை சிறிது குறைந்த பிரதேசங்களில் முடிக்குரிய காணி நிலங்கள் கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றன. அங்காணிகளில் குடியிருப்புக்களை மேற்கொண்டு அவற்றை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக துரித நடவடிக்கை எடுக்கப்படுதல் வேண்டும். இக்குடியிருப்புத் திட்டங்களில் கிராமங்களில் வாழும் மிகைத் தொழிலாளரக் குடியமர்த்தலாக இருப்பதும் இதை விவசாயத்தில் தங்கியிருக்கும் பெரும்பான்மை மக்களின் குறிப்பாகக் கல்த தொழிலாளின் மெய்வருமானங்கள் மிகக்குறைந்தனவிலேயே இருக்கின்றன. ஏக்கருக்கான விலைச்சல் குறைவாக இருப்பதுடன் உச்சமட்ட தொழில் பயன்பாடு இன்றி இருப்பதும் இதற்கு காரணமாகும்.

இவ்வாரை திட்டங்களில் காணி அபிவிருத்திக்கும் ஏனைய அத்தியாவசியமான வசதிகளுக்கும் பெருமளவு முதலீடு தேவைப்படுகின்றது என்பதை முறையிட முதலீடு தேவைப்படுகின்றது என்பதை மழுத்துவிட முடியாது. இத்திட்டங்களானவை கிராமங்களில் செறிந்து காணப்படும் மிகைத் தொழிலாளின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக் கூடியனவாய் மத்திய அரசு முன் வந்து போதிய நிதி உதவிகளையும் ஏனைய ஊக்குவிப்புக்களையும் வழங்க வேண்டும். இக்குடியிருப்புக்களில் விவசாயக்கூட்டுறவுச் சங்கங்களையோ அல்லது சேவைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களையோ உருவாக்குவது விரும்பத்தக்காகும். இச்சங்கங்கள் சுய

தங்கியிருத்தல் நிலையை அடையும் வரை மத்திய அரசு ஆரம்ப மூலதனத்தையும் தொழில் நுட்ப சேவைகளையும் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தத்தின் கீழ் கிடைக்கும் மேலதிகக் காணிகளை நிலமற்ற தொழிலாளர்களிடையே பகுர்ந்தவிப்பதற்கு இக்கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அவசியமாகின்றன.

இனி வரும் சில வருடங்களில் கிராமத்தவர்களுக்கு தொழில் வழங்கும் பிரதான வருவாய் மூன்மாக விவசாயமே தொடர்ந்து இருக்கும். ஆய்விலும் பல வளர்முகநாடுகளில் போலவே இந்திய விவசாயமும் பெருமளவு நிலப்பரப்பினைக் கொண்டதாயும், கூடியமனித நில விகிதத்தினை உள்ளடக்கியதாவும் இருக்கின்றது. இயல்பாகவே விவசாயத்தில் தங்கியிருக்கும் பெரும்பான்மை மக்களின் குறிப்பாகக் கல்த தொழிலாளின் மெய்வருமானங்கள் மிகக்குறைந்தனவிலேயே இருக்கின்றன. ஏக்கருக்கான விலைச்சல் குறைவாக இருப்பதுடன் உச்சமட்ட தொழில் பயன்பாடு இன்றி இருப்பதும் இதற்கு காரணமாகும்.

செறிவான பயிர்ச் செய்கையின் மூலமும் பயிர்களைப் பன்முகப்படுத்துவதன் மூலமும் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதால் இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும். மேலும் இதனைச் சாத்தியமாக குத்தற்பொருட்டு நீர்ப்பாசன வசதிகளை செய்து கொடுக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் அவசியம். அத்தகைய ஓர் அபிவிருத்தி உற்பத்தியை அதிகரிப்பதுடன் வருடம் முழுவதிலும் தொழில் வழங்கக்கூடியதாயுமிருக்கும். விருத்தியான தொழில் நுட்பங்களின் மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் செறிவான பயிர்ச் செய்கை அமோக விலைச்சலைத் தருவதுடன் அறுவடைக் காலங்களில் பெருந்தொகையானேருக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்கக்கூடியதாயும் இருக்கும். விதைத்தல், நாற்றுநடல், களை பிடுங்குதல் போன்ற வேலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கான கிராக்கியை அதிகரிக்கும். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிர்மாணித்தல், பேணிப் பாதுகாத்தல் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான பல்வேறுபட்ட முயற்சிகள் போன்றவை உழைப்பின் கேள்வியை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்யும். எவ்வாறு இருப்பினும் கூடிய உற்பத்து

கூட்டுறவுக் கோழிப் பண்ணைகள் - இலாபந்தரும் ஒரு தொழில்.

பொருளியல் நோக்கு, நவம்./டி சம். 1977

யின் நன்மைகளை நிலமற்ற கூலித் தொழிலாளர் பெற வேண்டுமாயின் நாம் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் அவர்களது பேரம் பேசும் சக்தியை பலப்படுத்த வேண்டும்.

இறுதித் தீர்வு

விவசாய அபிவிருத் தி யி ஸ் தொடர்த்து செய்யப்பட்டு வந்த தவறு யாதெனில் தெரிவி செய்யப்பட்ட சில பிரதேசங்களில் நல்லை முறைகளைப் புகுத்தி வந்தாரும். இம்முறையானது கிராமப் பிரதேசங்களில் சமன்ற வளர்ச்சி மிகையும், வருமான இடைவெளி மையும் அதிகரிக்கச் செய்தது, சமூக நீதி என்ற தேசிய இலட்சி யத்திற்கு மாருகவே இது செயற் பட்டுள்ளது. எனவே நல்லை செயல் திட்டங்களை சகல பிரதேசங்களில் மூலம் அமலாக்குவதுடன், வரட்சி நிலவும் பிரதேசங்களில் மாறுபட்ட தொழில் நுட்பங்களின் உதவியுடன் பயிர்ச்செய்கையினை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கிராம மக்களுக்குப் பூரண வேலை வாய்ப்புக்களையும், கூடிய வருமான வசதிகளையும் விவசாயத் திணுல் மட்டுமே செய்து கொடுக்க முடியாது. கால்நடை வளர்ப்பு கோழிப் பண்ணைகள் போன்றவற்றுக்கான கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து மேலதிக வருமானத்திற்கான வழிவகைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

கிராமங்களில் நிலவும் வேலையின்மை, கீழுழைப்பு போன்ற பிரச்சினைகளுக்கான இறுதித் தீர்வு கைத்தொழில் மயமாக்கலே. கைத் தொழில் மயமாக்கவின் வளர்ச்சிப் போக்கினத் துறிதப்படுத்தவேண்டுமாயின் கொள்கை மாற்றமொன்று அவசியமாகும். இந்தியா வைப் போன்ற விவசாயம் பொருளாதார அமைப்பு ஒன்றைக் கொண்ட நாடொன்றின் கைத் தொழி ஸ் வளர்ச்சிக்கு விவசாய அபிவிருத்தி முன் நிபந்தனையாக இருப்பதாலும் கைத்தொழில் மயமாக்கலை விவசாய அபிவிருத்தியுடன் ஒன்றீணக்கவேண்டும். விவசாயத் துக்கு உறுத்தொழியாக இருக்கும் கைத்தொழில்களான விவசாயக் கருவிகள் உற்பத்தி, உருபத்தி, இரசாயனப் பொருட்கள் உற்பத்தி போன்ற தொழில்களை சிறிய அளவில் கிராம மட்டத்தில் பரவலாக்க வேண்டும்.

மூலதனச் செறிவு மிக்கதும் தொழிற் செறிவு அற்றதுமான மேலித் தேய தொழில் நுட்பத்தை கண்முடித்தனமாகப் பின் பற்று வது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இந்தியாவில் மூலதனம் குறைவாக இருப்பதுடன் உழைக்கக் கூடிய மக்கள் அதிகமாக இருக்கின்றனர். ஆகவே சிறிய அளவிலான கைத் தொழில்களைப் பொறுத்தவளில் மேலித்தேய தொழில்நுட்பம் பொருத்தமற்றதாகும். இந்தியக் கைத்தொழில்கள் பயண்படுத்த வேண்டிய தொழிற் செறிவு மிக்க நடுத்தர தொழில் நுட்பமொன்றை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மூன்றுவதாக ஓர் உற்பத்திப் பொருளின் சகல பாகங்களையும் மத்திய தொழிற்சாலையோன் றி ஸ் உற்பத்தி செய்யும் முறை முடிய மான வரையில் தவிர்க்கப்படவேண்டும். மோட்டார் வாகனம், துவிச் சக்கர வண்டி, ரேடியோ, கைக்கடி காரம் போன்ற பொருட்களைப் பொறுத்தவளில் அவற்றுக் குத்தேவையான பல்வேறு பாகங்களையும் பல இடங்களிலுமிருக்கும் சில அலகுகளில் உற்பத்தி செய்து ஒழுங்கினைத்தல் நன்று. இவ்வகுக்கான கிராமப் பிரதேசங்களில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

கைத்தொழில் அலகுகளை இவ்வாறு பரவலாக்குவதன் மூலம் கைத்தொழில்கள் ஒரிடத் தி ஸ் குவித்திருப்பதைக் குறைப்பதுடன் கிராம மக்களுக்கு — அவர்களை நகரங்களுக்கு குடிபெயர்க்காமலேயே—போதியவு தொழி ஸ் வாய்ப்புகளை வழங்க முடியும். தொழிலாளரின் நலன் களைப் பேணும் பொருட்டு சகல விதமான இக் கைத்தொழில்களும் கூட்டுறவு அடிப்படையில் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும்.

பொருத்தமான விலைக் கொள்கை களிலும், விநியோக ஒழுங்குகளிலும் அத்தியாவசிய நுகர்வுப் பொருட்களான உணவுத் தானியங்கள், நுகர்வு என்னைய, துணி மணிகள் போன்றவற்றின் விலைகளை நிலையாக வைத்திராத பட்சத்தில் கூடிய வேலை வாய்ப்புக்களின் நன்மைகளை விவசாயிகள் பெற முடியாது. இத்துறையில் நுகர்வுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் முக்கிய மானவையாகும். இடைத் தரசுக்கும்,

வியாபாரிகளும் நுகர்வோரைச் சுரண்டுவதை இத்தகைய சங்கங்களே தடுக்க முடியும். எனவே கிராமப் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் நுகர்வுப் பொருட்களை விநியோகம் செய்யும் ஒழுங்குகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். தேவையான இடத்து விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர உள்ளடக்கிய சகல கிராமிய நுகர்வோருக்கும் பணி புரியும் பொருட்டு சுதந்திரமான கிராம நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

இத்தகைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைப்பதனால் மட்டும் வெற்றி பெற்றுவிட முடியாது; அவற்றின் வெற்றிக்குத் தேவையான நிபந்தனைகளை உருவாக்க வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பணி இரு வகையானதாகும்; ஒன்று பொருளாதார ரீதியானதாகும்; மற்றையது சமூக ரீதியானதாகும். பொருளாதார அமைப்புக்கள் என்ற வகையில் அவை இலாபம் தரக்கூடிய திறமையாக நிர்வகிக்கப்பட அலகு களைக் கொண்டவையாக உருவாக்கப்பட வேண்டும். சமூக நிறுவனம் என்ற முறையில் அதன் உறுப்பினர்களினால் சனநாயக ரீதியில் கட்டுப்படுத்தப்படும் ஓர் அமைப்பாக அது இருக்க வேண்டும். உறுப்பினர்தமக்குத் தேவையான சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுதற்கும் கூட்டுறவு வின் அடிப்படைக் குறிக்கோளை அடைவதற்கும் இத்தகைய சனநாயகக் கட்டுப்பாட்டை உறுதி செய்வதன் பொருட்டு கூட்டுறவுக் கல்வியை வளர்ச்சி அடையச் செய்ய வேண்டும். உறுப்பினர்களின் ஆதரவையும் ஆர்வத்தினையும் கூட்டுறவு ஈடுபாட்டினையும் கூடுதலாக வளர்ச்சி வேண்டும். சனநாயகக் கட்டுப்பாடொன்று கல்வியைப் பற்றி மேலும் வலியுறுத்த அவசியமில்லை.

— நன்றி: ‘CERES’

உணவு விவசாய தாபன பருவ இதழ்.

பொருளியல் நோக்கு, நவம்/டிசம், 1977.

பணித்துறையாட்சியே பாகிஸ்தானின் பொருளாதார நெருக்கடிக்ருக் காரணம்!

பொருளாதார நெருக்கடிச் சபையொன்று நிறுவப்பட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றிய ஒரு பரிந்துரை.

-ஸ்ரீ. ர. ஜிலைஸன் மாலிக்

பொருளாதாரத் தீர்மானங்களை எடுப்பதில் பணித்துறையாட்சி அதிகாரிகள் பெற்றிருந்த செல்வாக்கே இன்றைய பாகிஸ்தானின் பொருளாதார நெருக்கடிக்குப் பிரதான காரணமென ஹாஸைன் மாலிக் கருதுகின்றார். மூன்றுவது உலகின் அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகள் குறித்து எழுதி ஏற்கனவே பொருளியல் நோக்கின் வாசகர்களுக்கு அறிமுகமாகியிருக்கும் கலாநிதி தீர்மாலிக் இல்லாமாபாத் காயிதே ஆஸ்ம பல்கலைக் கழகத்தின் பொருளியல் துறைப் பேராசிரியராவார். இறைமை மும்ப் கூதநிதிரமும் கொண்ட பொருளாதார அபிவிருத்திச் சபைகளை நிறுவுவதன் மூலம் இப்பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் காண முடியுமென அவர் சிபார்ஸ் செய்கின்றார்.

கடந்த மூன்று தசாப்த காலப் பாகிஸ்தானின் பொருளாதார அபிவிருத்தி பல விசனிக்கத்தக்க அம்சங்களைக் கொண்டதாயிருக்கின்றது. பொருளாதார வளர்ச்சியில் நாடு போதியாவு முன்னேற்றம் காணுதது மட்டுமென்றி, சமூக நீதி, தேசிய ஒருங்கிணைப்பு போன்ற இலட்சியங்களை எய்துவதிலும் அது படிதோல்வி கண்டுள்ளது. கடந்த முப்பது வருட காலமாக பொருளாதார நெருக்கடியுட் சிக்கித்தவிக்கும் நாம், உயிரைக் கையிற் பிடித்துக் கொண்டு தலைதப்பினாற் போதுமென தவிக்கின்றோம்; ஆனால் பிரச்சினைகள் தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகின்றன. அதிகாரிகள் மென்னிட்டு வருமானம் மூலம் பொருளாதார நெருக்கடிக்குப் பிரதான காரணமாக மினிரும் விவர்கள், இங்ஙனம் பேராலில் வெளியேறுவதன் விளைவாக அண்மைய ஆண்டுகளில், பொதுத்துறையில் முதலீடு செய்வதை (ஊக்குவித்து) அதிகரிக்க வேண்டிய கட்டாய நிலைக்கு அரசாங்கம் தள்ளப்பட்டுள்ளது. பொதுத்துறையைப் பலப்படுத்த மட்டுமென்றி, நாட்டில் முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் உள்வெனக் காட்டவும் இது அவசியமாயிற்று.

சட்டம் ஒழுங்கு என்பனவற் றிலிருந்து அபிவிருத்தித் திட்டமிடலுக்கு

அரசியற் தித்தாந்தம், நிறுவன ரீதியான நெருக்கடிகள் மற்றும் வரலாற்று, தத்துவ ரீதியான அம்சங்கள் முதலியவற்றிலிருந்து தோன்றிய நேரடியானதும் மறை முகமானதுமான செல்வாக்கின் விளைவாகவே மேற்கூறிய நிலை தற்போது தோன்றியுள்ளது. இம் மோசமான நிலைமைக்கு பாகிஸ்தானில் பின்பற்றப்படும் பொருளாதாரத் திட்டமிடலின் (பொருளாதார நடவடிக்கைகள் தொடர்பான தீர்மானங்கள் மேற் கொள்ளவின்) இயல்பு, மாதிரி என்பனவே பிரதான காரணங்களாகவுள்ளன; அத்துடன், இதற்கு முக்கிய பொறுப்பாளிகளாக பணித்துறையாட்சியின் அரசாங்க அதிகாரிகள் உள்ளனர் என்பது தெளிவாகத் தென்படுகிறது. கடந்த மூன்று தசாப்த காலத்தில் பாகிஸ்தானின் அபிவிருத்திக் கப்பலை வழி நடத்திச் சென்ற மாலுமிகளாக இவ்விதிகார வர்க்கத்தினர் இருந்துவந்துள்ளன ராதவின் அவர்களே இந் நிலைமைகளுக்கு ஐவாய்தாரிகளென நாம் கூறுதல் பொருத்தமானதாயிருக்கும். ஆயினும் துரதிர்ஷ்ட வசமாக பாரம்பரிய காலனித்துவ ஒழுங்குகளிலிருந்து நாட்டுக்கு விடுதலை தேடிக் கொடுக்கும் நோக்கில் இவ்வழிநடாத்தல் நடைபெறவில்லை.

அண்மைக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள், தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும், முதலாளி வர்க்கத்துக்கு மிடையோன் உறவுகளைப் பலவேணப்படுத்தின என்றே கூற வேண்டும். இதன் விளைவாக, 1970 ஜூலைத்து ஆண்டுகளில் பெருமாவுமுதலீடுகள் நாட்டை விட்டு வெளியேற்ற தொடங்கின; 1974-ம், 75ம் ஆண்டுகளைத் தொடர்ந்து மனிதவறு (திறமை மிக்க தொழிலாளர்

பொருளியல் நோக்கு, தவம்/திசம். 1977.

தெரிந்தோ தெரியாமலோ இவ்வதீகார் வர்க்கத்தினர், சுதந்திரத்துக்கு முந்திய காலனித்துவ ஆட்சியமசங்களைத் தொடர்ந்தும் நாட்டில் வைத்திருக்கப் பாடுபட்டனர். சிறிய அளவில் அறிமுகம் செய்யப் பட்ட மாற்றங்கள், அபிவிருத்திகள் என்பன கூட, பெரும் நிலசீகாரந்தார்கள், நகர்ப் புறங்களின் புதிய தனவந்தார்கள், இராணுவ உயர் அதிகாரிகள் போன்ற பலம் வாய்ந்த புதிய வகுப்பினரது நலன் களைப் பேணும் வகையில் அவர்களது இனக்கத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நாடெட்கிலும் சமத்துவமும், மறுமலர்ச் சி யு ம் மலர் வைக்கும் சொல்லங்காரங்களுடன் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. ஆனால் இத்தகைய சகல ஜால விததைகளின் பின் பின் னரும் கூட சாதாரண மனி தனின் வாழ்க்கைச் சக்கரம் மாற்றமெதுவு மின்றி பழைய தட்டத்திலேயே சுழன்று கொண்டிருக்கின்றது. ஏற்கனவே கூறியது போன்று பொருளாதார அபிவிருத்தி தொடர்பான தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதில், பணித்துறையாட்சி அதிகாரிகள் வகித்து வந்த பங்கே இதற்குக் காரணமாகும். காலனித்துவத்தின் பிரதானியர்களான பிரதானியர்களால் தம் சொல்லத்தை தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்தற் பொருட்டு உருவாக்கப்பட்ட இவ்வித்தார் வர்க்கமானது, 1947ல் புதிய பாகிஸ்தான் மலர்ந்த பின்னரும் கூட பலம் வாய்ந்த ஒரு குழுவாக வளர்ச்சியற்று வந்துள்ளது. சுதந்திரத்தையுடுத்து வந்த சில வருடங்களில் நாட்டில் சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டும் பொருட்டு காலனித்துவ அதிகாரிகள் சிலின் சேவை தேவையாயிருந்ததென்பதை நாம் இங்கு மறுக்கவில்லை. ஆனால் நாட்செல்லச் செல்லச் சிக்கல் மிகுந்த பொருளாதார அபிவிருத்திப் பணியில் இவர்கள் பங்கேற்றிச் செயலாற்றத் தொடங்கினர்; இன்னல் மிகுந்த இப்பணியை நிறைவேற்றி வைப்பதில் அவர்களுக்கிருந்த அறிவையும், ஆற்றலையும் நாம் சந்தேகித்தல் நியாயமானதே. பொருளாதார அபிவிருத்தி அறிவையும் நாம் சந்தேகித்தல் நியாயமானதே. பொருளாதார அபிவிருத்தி குறித்த நடவடிக்கைகள் பொது நிர்வாக அலுவல்களிலிருந்து மற்றிலும் வேறுபட்டனவாகும். எனவே, அதிகாரிகள் தம்பாட்டில் காரியம் பார்க்க முற்பட்டனர். நிபுணத்துவத்துட

ஆம், போதிய ஆராய்ச்சியுடனும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய தீர்மானங்களும் முடிவுகளும், நிர்வாக அனுபவத்தை மாத்திரமே பெற்றிருந்த இச் சிலில் சேவை அதிகாரிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பொருளாதார அபிவிருத்தி என்ற இப் பாரிய பணி இங்ஙனம் அதிகாரிகளது கையிற் சிக்கவே, அவர்கள் அதன் மூலமான சலுகைகளையும் வசதிகளையும் தங்கள் உறவினர்களுக்கும் நன்பர்களுக்கும் மற்றும் தங்களுக்கு வேண்டியோருக்கு முற்பட்டனர். எனவே, தொடர்ந்து நிலவிவந்த சிறிய மாற்றங்களுடன் ஆன பழைய சமூக அமைப்பு, புதிதாக எழுச்சி மற்றுவரும் கைத்தொழில் வர்த்தக வகுப்பாருக்குச் சலுகைகளையும், வசதிகளையும் பெற்றுக்கொடுத்தது.

சுயநலத்தின்

பாதுகாவலர்கள்

இவ்வாறு, சுதந்திரமும், சுயசார்யும், சமத்துவமும் மிக்க பொருளாதார அமைப்பொன்றை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக, அரசாங்க அதிகாரிகள், நகர்ப்புற நனவந்தர்கள், அரசியல்வாதிகள் ஆகியோருக்கு இடையே ஏற்பட்ட முக்கூட்டின் விளைவாக உருவான சலுகை பெற்ற ஒரு வகுப்பினரது வளர்ப்புக் குழந்தையாக, பாகிஸ்தானின் பொருளாதார அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மாறின. இத்தகைய சலுகைகளுடன் உருவாக்கப்பட்ட புது வகுப்பானது, காலனித்துவ அம்சங்களை ஒழுக்குத்தக்கட்டுமொக்கில் எழுச்சியடைந்த புதிய சக்திகளைத் தடுத்து நிறுத்தியது மட்டுமன்றி அவற்றை அழித்துவிடக் கூடிய ஆற்றலையும் பெற்றிருந்தன. பாகிஸ்தான் அரசு தாமிக்கப்பட்ட போது, அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சில அரசியல் மாற்றங்கள்கூட அதிகாரிகள் அந்தஸ்து நிலைமையில் எவ்வித மாற்றத்தையும் கொண்டுவரவில்லை. அக்கால அரசியல்வாதிகளும் பாரம்பரிய மானிய முறை அமைப்பின் உற்பத்திகளாகவே காணப்பட்டனர். எனவே அவர்கள் பணித்துறையாட்சி அமைப்பிற் காணப்பட்ட காலனித்துவ அதிகார அம்சத்தைக் களைந்தெழித்த நிறுத்தி செய்தில்லை. அதிகாரிகளுடன் கையோர்த்துக் கருமமாற்றத் தொடங்கினர். நாட்டு மக்களுள் மிகக் சிறிய — ஆனால் வலிமை மிக்க —

பகுதியினருக்கு, பொருளாதார அபிவிருத்தியின் விளைவுகளையும், நன்மைகளையும் கைத்து அனுபவிக்கும் வாய்ப்புக்கிட்டியமையே இவ்விணைப்பின் முக்கிய விளைவாக இருந்தது. ஐஞ்சிபதி ஜூப்காவின் காலத்தில் அதிகாரிகள் மிகவும் பலம் வாய்ந்தோராக மாறினர். நாளாந்த அரசியற் பிரச்சினைகளை விருந்தும், நெருக்கடிகளிலிருந்தும் அதிகாரிகள் அக் காலத்தில் விடுபட்டிருந்தபடியால் அவர்கள் தங்கள் தப்பாரை தம் மனம்போன போக்கில் நடத்தினர். அன்மைக்காலத்தில் — குறிப்பாக பாகிஸ்தான் மக்கள் கட்சி ஆட்சியின் போது, இவ்வித்தாரிகள் தங்களது முன்னோயை ‘உயர் அந்தஸ்தை’ இழந்தனராயினும், ஆனால் வங்கத்துவரது நலன்களைப் பாதுகாத்துவரும் இத்தகைய அம்சங்கள் தொடர்ந்தும் காணப்பட்டே வந்தன.

இவ்விஷயத்தில் ஒரே ஒரு வித்தியாசம் மட்டும் காணப்பட்டது. முன்னர் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் முழு அதிகாரத்தையும் இப்பணித்துறையாட்சி அதிகாரிகளே வைத்திருந்தனர். இப்போது, மக்கள் கட்சித் தலைவர்களது முடிவுகளை அவர்கள் பின்பற்றுமாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். இருந்தபோதிலும்கூட பொருளாதார அபிவிருத்தி விஷயங்களில், இவ்வித்தாரிகளது செல்வாக்கு பேரவைகள் காணப்படவே செய்தது. நாட்டின் பொருளாதார வள நிலைமைகள் சீரழிந்து சென்ற 1973-ம் ஆண்டைத் தொடர்ந்த காலப் பகுதியில் இதனைக் குறிப்பாகக் காணக்கூடியதாகவிருந்தது.

தொழில் சார் நிபுணத்துவம் இல்லாமலிருந்துமை

சட்டம், ஒழுங்கு என்பனவற்றை நாட்டில் நிலைநாட்டல், ஒழுங்கான திட்டத்தையும், பொருளாதார விருத்தியையும் செயற்படுத்தல் என்ற இரு பணிகளும் முற்றிலும் வேறுபட்டவை என்பதை நாம் கருத்திற்கொள்வேன்றும். எனவே, பிரிட்டிஷாரினால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட இச் சிலில் சேவை அதிகாரிகள் சிறப்பான ஒரு பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த முடியாமல் போனதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. தொழில் சார் நிபுணத்துவம் தேவைப்பட்ட பொருளாதாரத் திட்டமிடல் விவகாரங்களை சிலில் சேவை அதிகாரிகளில் போருளியல் நோக்கு, நவம்/டிசம். 1977.

ஞல் இலகுவாகச் சாதிக்க முடியாமற் போய்விட்டது. அவர்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைத் திட்டங்கள் நவீன பொருளாதாரத் தின் சவால்களைச் சமரளிக்கக் கூடியதாக அமையவில்லை. பாகிஸ் தான் கைத் தொழில் அபிவிருத்திக் கூட்டுத்தாபனம் போன்ற நிறுவனங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 1950-ம் ஆண்டு காலத்தில், இப் பணித் துறையாட்சி அடையாப் பின் பல்வீணங்கள் ஓரளவு வெளியே தென்பட்டன வாயிலும், அவ் அணுமப்பில் மாற்றங்கள் எவ்வயும் ஏற்படவில்லை. ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியதுபோன்று, நாளாந்தப் பிரச்சினைகளிற் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருந்த இந் நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கு நீண்ட காலப் பொருளாதாரத் திட்டமிடல் நடவடிக்கைகள், கொள்கை வகுத்தல் பற்றிச் சிந்திக்க மிகச் சொற்ப நேரமே கிடைத்து. அத்துடன், இதற்குத் தேவையான உயர்கல்விப் புலமையோ, நிபுணத்துவமோ கொருஞ்சே மேனும் அவர்களிடம் காணப்படவில்லை. இவற்றின் விளைவாக, அவ்வக்காலத் தேவைகளைச் சமாளிக்கவேன உடனடித் திட்டங்களோயே அவர்கள் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இப்பணித்துறையாட்சி அமைப்பின் கீழ், தினைக்களமொன்றுக்குப் பொறுப்பான ஓர் அதிகாரி மூன்று வேறுபட்ட பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

1. கொள்கை விவகாரங்களில் அமைச்சர்களுக்கு ஆலோசனை கூறல்;

2. தினைக்களத்தின் நாளாந்தபணி அல்லது இயக்கத்தை நிர்வகித்தல்;

3. தினைக்களத்தின் கணக்கு வழக்கு களுக்குப் பொறுப்பாக விருத்தல்.

இத்தகைய பன்முக நடவடிக்கைகள் தினைக்களத் தலைவர் ஒருவரையிக் கூலிமை வாய்ந்த ஒருவராக ஆக்கிவிடுவதுடன், தனிப்பட்ட ஒருவரிடம் பாரிய பொறுப்புக்களைச் சம்பத்திலிடுகின்றன. இந்திலையில் போதிய நேர ராமும், தொழில் சார் நிபுணத்துவமும் அற்ற, இவ்வக்காரிகள் பொருளாதாரத் தீர்மானங்களை மேற்கொள்கையில், அவற்றை முற்று முழுதாக ஆழ்ந்தறியாதும், அவற்றின் நீண்டகால விளைவுகள், பிரச்சினைகள் பற்றி உணராதும் திமீர் முடிவுக்கு வந்துவிடுகின்றனர். இப் பெருந் தவறும் பல்வீணமும் பலாலும் உணரப்பட்டிருப்பினும்,

அதிகாரிகளது வலிமை மிக்க நிலை காரணமாக இதில் உருப்படியான மாற்றங்கள் எவ்வயும் ஏற்படாது பழைய நிலைமையே தொடர்ந்தும் நிலைவருகின்றது.

பொருளியல் அறிஞர்கள்

கூட்டத் தவறிமைப்பதுண்டு!

சில வருடங்கள் செயற்பட்டு வந்த திட்டமிடல் ஆணைக் குழு இவ்விஷயத்தில் விதி விலக்காக இருந்துவந்தாலும், பூட்டோ நிர்வாகத்தில் இதுவும் ஓரளவு தனது சுதந்திரத்தை இந்ததென்றே கூற வேண்டும். திட்டமிடற் துறைக்குத் தேவையான நிபுணத்துவத்தை வழங்க இதன்மூலம் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், அது வெற்றியைத் தரவில்லை. பல உயர்மட்ட பொருளாதார நிபுணர்கள் இதில் பணியாற்றியபோதிலும் நிர்வாக அதிகாரிகளினுலேயே இதுவழி நாடாத்தப்பட்டது. நிபுணர்களின் கருத்துக்களை இவ்விதகாரிகள் கேட்டனராயினும், சந்தில் தமக்குச் சரியெனப்பட்டதை அல்லது அரசியற் தலைவர்களுத் தரவுகளோயே செயற்படுத்தினர். இத்தகைய பொருளாதார நிபுணர்களின் கருத்துக்கள் எவ்வயும் பலன்தரக்கூடியனவாக அமையும் வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கவில்லை.

இப் பொருளாதார நிபுணர்கள் தங்களது ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் நேரடியாகத் தங்களது அமைச்சர்களுக்குத் தெரிவிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்பட்டபோதிலும்கூட, நிலைமையில் முன்னேற்றம் காணப்படவில்லை. குறிப்பாக ஐயுப்கான், பூட்டோ ஆகியோரது நிர்வாகத் தின் பிற்காலங்களில் இப் பொருளாதார நிபுணர்கள், மேற்படி ஆணைக்குழுவின் முக்கியஸ்தர்களாகவிருக்கும் வாய்ப்புக் களைப் பெற்றுலம் அக்காலங்களில் பணித்துறை அதிகாரிகளது செல்வாக்கில் இந் நிபுணர்கள் மூழ்கிக் கிடந்துமையால், மேற்படி உயர் அதிகாரிகளதும் அமைச்சர்களதும் கட்டளைகளுக்குப் பணிந்து அவர்கள் சொல்வதைச் செய்து விட்டுப் போவதும் இவர்களுக்கு இலகுவாயிருந்தது.

தீய விளைவுகளை ஏற்படுத்திய துறதிர்ஷ்டம் பிடித்த தேவையாக மாக்கல் தீர்மானத்தை பாகிஸ்தான் மக்கள் கட்சி மேற்கொண்டபோது, அதன் நன்மை தீழைகளை, சம்பந்தப்பட்ட நிபுணர்கள் அரசியல்

வாதிகளுக்கு எடுத்து விளக்காமை, அவர்கள் தமது கட்டமைகளிலிருந்தும் எவ்வளவு தூரம் பிறம்ந்துள்ளனர் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இத் தேவையாக நடவடிக்கையில் போது, ஆயிரக் கணக்கான பருத்தி நெசவுத் தொழிற் சாலைகள், நெல் குற்றும் தொழிற் சாலைகள், கோதுமை மாத் தொழிற் சாலைகள் என்பன தேவையாகமாக கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றுடன் சில, தற்போதைய இராணுவ ஆட்சியினரால் திருப்பிக்கொடுக்கப்பட்டன. இத் தேவையாகத் தீர்மானங்கள் அரசியற் தலைவர்களையே மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பது உண்மையெனினும், இவ்விரு சந்தர்ப்பங்களிலும் இதுதொடர்பாக பொருளாதார நிபுணர்களது ஆலோசனைகளும் கருத்துக் கூறும் கோரப்பட்டன என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. தேவையாகமாகக்கூட ஆரம்பத்தில் ஆதிரித்த அதே நிபுணர்கள்தான், பின்பு புள்ளி விவரங்கள், மற்றும் தகவல்கள் என்பவற்றைப் பரிசீலனை செய்துவிட்டு அவற்றைத் திருப்ப அவற்றின் சொந்தக்காரர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமெனக்கூறினர் என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்டல் பிறையன்று. திட்டமிடலாளர்களது பல நடவடிக்கைகள் கடுமையாகக் கண்டிக்கத்தக்கவை; உராணமாக, 1976—77-ன் மொத்ததேவை உற்பத்தி 8% எனத் திட்டமிடல் ஆணைக்குழு நிர்ணயித்திருந்தது. ஆனால் உண்மையில் 1.2% ஆகவே காணப்பட்டது. கடந்த காலங்களில் பொருளாதார அபிவிருத்தி தொடர்பான ஏனைய புள்ளி விவரங்களும், தகவல்களும் இங்ஙனம் வேண்டுமென்றே மக்கள் கவனத்தை ஈர்க்கவேண்ட பெரிதுபடுத்தி கூறப்பட்டன. சிரேஷ்ட பொருளாதார நிபுணர்கள் இவ்விஷயத்தில் விசேட பங்காற்றினர். உண்மைகளைத் தீர்த்துக்கூடிய இவர்களுள் ஒருவருக்குப் பதவியுர்வு கூட வழங்கப்பட்டது. மாபெரும் சாதனைகளைப் புரிவோம் என நாட்டு மக்களுக்கு அரசியற் தலைவர்கள் வழங்கிய உறுதி மொழிகளுக்கெல்லாம், தேவையான தகவல்களையும், புள்ளி விவரங்களையும், மனம் போன போக்கில் அள்ளி வழங்குகின்றனர். இச் சாதனைகள் என்றுமே எய்தப்படவில்லை. திட்டமிடல் ஆணைக்குழுவின் தலைவர்களாகக் காணப்பட்டவர்களுள் முக்கியமான சில புள்ளி

வள்வேண்டுமென்றே உண்மைகளைத் தினிக்கும் பணியை வெற்றிச்சரமாகச் செய்து முடிந்தனர். பண வீக்க லீதம், விளைக் குறிக்கட்டி, நிதிப்பற்ற ருக்குறை, போன்ற அதி முக்கிய உண்மைகள் பொது மக்களுக்கு வெளியிடப்படவில்லை. பொது மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் அனைத்தும் பச்சையாகக் காற்றில் பறக்கவிடப்பட்டன என்பதையே உயர் அதிகாரிகளது இந்தவடிக்கைகள் காட்டின.

நாட்டின் பொருளாதாரத்துக்குத் தீங்கு விளைவிக்குமென நன்று தெரிந்திருந்தும், ஆஸும் கட்சியின் அரசியற் தலைவர்கள் கூறுவன யாவற்றையும் வேத வர்க்கெனக் கொண்டு அதிகாரிகள் செயலாற்றிய பல சந்தெப்பங்கள் ஞன்று. அமைச்சர்களுக்குப் பணி ந் து நடக்க வேண்டியது அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவில் தவிர்க்க முடியாதே; இவ்வகையில் அவர்களுக்கென எப்போதும் தனி அபிப்பிராயம் இருந்தது கிடையாது. பிரச்சினைகளைச் சரியாக ஆராய்ந்து தீவு காணக்கூடிய கல்வி மற்றும், தொழில் சார் அனுபவம் போன்ற அமைச்சர்களிடமும், தேசியப் பேரவை உறுப்பினர்களிடமும் மிக அரிதாகவே காணப்பட்டன. எனவே பிழையான முடிவுகளும் தீர்மானங்களும் மேற்கொள்ளப்படல் தவிர்க்க முடியாததாயிற்று.

பணித்துறையாட்சியைப் பொறுத்தவரில் இப் பொருளாதாரத் தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்படுவதை இன்னொரு வகையிலும் நோக்கலாம். முழு நாட்டினதும் பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கும் விஷயங்களை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் கையாளல் பற்றியதே இதுவாகும். சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் தொடர்பாகப் பணித்துறையாட்சி நோக்குதீயான மதிப்பீடுகள் எவ்வும் மேற்கொள்வது கிடையாது; மாருக, உண்மைகளை மறைத்து, பிழை செய்த அதிகாரிகளைத் தன்றிப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கும் அவை பாதுகாப்பளிக்கும்.

மற்ற அமச்சம், திட்டமொன்று தோல்வி காணும் பட்சத்தில், அதற்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து, அவற்றைச் சரி செய்தற்கான பிரச்களைச் செய்யுமாறு திட்டமிடல் ஆணைக்குறைவை அரசாங்கம் கோருவதோடு தொடர்புள்ளதாகும். திட்டத்தின் தோல்விக்கு இதே திட்டமிடல் ஆணைக்கு முடிய வ

பொறுப்பாகவிருக்கையில், அது எங்களும் இதற்கான காரணங்களை அல்லது புதிய சிபார்க்களைச் சரியான நோக்குடன் எடுத்துக்காட்ட முடியும்? இத்தகைய போக்கின் விளைவாக, தவறுகளும், குற்றங்களும் முடிமறைக்கப் பட்டன; இலக்கு தீயான மதிப்பீடுகள் மேற்கொள்ளல் ஊக்குவிக்கப்படவில்லை. நாற்றில் நாட்டின் பொருளாதாரம் குட்டிச் சுவராகிற்று.

கீழ்ப்படிவ அல்லது சயநலம்

தற்போதைய பணித் துறை நியாட்சி அமைப்பு, நாட்டிற்குப் பொருத்தமான சரியான நோக்கங்களைக்கொண்ட பொருளாதாரத் தீர்மானங்களை மேற் கொள்ளும் விஷயத்தில் தோல்வி கண்டுவிட்ட தென்பது மேற் கூறியவற்றிலிருந்து புலங்கும். மாற்றங்களை எதிர்த்து, பழைய நிலைமைகளைத் தொடர்ந்தும் பேணிவைத்திருப்பதையே அது நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. பாகிஸ்தானிய சிவில் சேவை அதிகாரியொருவருக்குத் தனிப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் இல்லாத படியால், அவரது உயர் அதிகாரிகள் அல்லது அமைச்சர்களது கட்டளைகளைப் பூரணமாக நிறைவேற்றும் ஒருவராகவே அவர் தென்படுகிறார். உண்மையில் அவர் அத்துணை துரதிர்ஷ்டம் பிடித்தவர்கள் அவர் தமது அதிகாரிகளை அடிக்கடி துஷ்பிரயோகம் செய்யலாம்; அத்துடன், அரசியற் தலைமையைத் தமது செல்வாக்கின் கீழ்க் கொண்டும் ஆற்றலும் அவருக்குண்டு. புதுக் கருத்தோட்டங்களை அவர் வரவேற்க மாட்டார்; தமது செய்யுமிக்கியாற் கருமங்களை ஆரம்பிக்கும் விஷயத்தில் அவர்களும் பின் நிற்பார்; அவரது உறவினர், அன்பர்களுக்கும், தமது உத்தியோக உயர்வுகளுக்கு உதவபவர்களுக்கும், நெருக்கடி நேரங்களில் தமக்கு உதவி செய்யபவர்களுக்கும் அவர் சலுகைகளும் ஆதரவும் வழங்குவார்; சட்டத்தீயற்ற நடவடிக்கைகள் மூலமோ, குறித்த ஒரு பொருளாதார மாற்றத்திக்கு, ஆதரவாகவோ, எதிராகவோ வாதப்பிரதிவாதங்களை நிகழ்த்தி, அமைச்சர்களில் செல்வாக்குச் செலுத்தவும் தயங்கமாட்டார். அதிகாரிகளுது பணித்துறை இவ்வாறு இருப்பதால், பொருளாதாரத் தீர்மானங்களை மேற் கொள்ளும் விஷயத்தில், மாற்றங்களை விரும்பும் ஒரு சுற்றுப்பான முகவர் நிலைமைக் கிடைத்துகிறது.

இவ்வகையில் பாகிஸ்தானில் பொருளாதாரத் தீர்மானங்கள் போன்றே, அவர்களைத் தொழிற் பாட்டு முறையும் விஞ்ஞான தீயாக விளக்க முடியாத ஒன்றுக்கும்.

வில்லை. இவ்வமச்சம் ஒழுங்கான ஒரு பொருளாதார அபிவிருத்திப் போக்குக்குப் பாதகமாகவே காணப்பட்டது. தவிர, முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று குறுகிய காலத்தில் நன்மைகளைத் தரும் இடைக்காலங் சிறிய திட்டங்களையே அவர்கள் விடுத்தனர். மேல் நாடுகளிலும் ஏறக்குறைய இத்தகைய பிரச்சினைகள் காணப்பட்டபோதும், அவர்களிடம் பிரச்சினைகளை உண்மையான நோக்குடன் ஆராயத்தக்க நிபுணத்துவம் காணப்படுகிறது. இது தவிர, முக்கியமான தேசிய பொருளாதாரம் தொடர்பான மாற்றங்களை மேற்கொள்கையில் வெளியேயுள்ள நிபுணர்களும், பொதுமக்களும் கூடத் தமது அபிப்பிராயங்களை அவற்றுக்கு சாதகமாகவோ பாதகமாகவோ தெரிவிக்கின்றனர். இது திட்டம் வகுப்போரை— அவர்கள் அமைச்சர்களானாலும்— ஒழுங்காக வழிநடாத்த உதவுகிறது. ஆனால், தூதிர்ஷ்டவசமாக, பாகிஸ்தானில் பொருளாதாரத் திட்டமிடல் பொது சிவில் சேவை அதிகாரிகளின் ஏகபோக உரிமையாகக் காணப்படுகிறது; அத்துடன், இத்துறையில் அவர்களுக்கு எவ்வித நிபுணத்துவமும் இல்லாதிருப்பதுடன், நாட்டின் கல்வியான்களோ, நிபுணர்களோ, பொதுமக்களோ தெரிவிக்கும் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கட்டாயமும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. அபிவிருத்திப் பொருளாதாரத்துக்கான பாகிஸ்தானிய நிலைம் போன்ற ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களிற் பணி புரியும் நிபுணர்கள் கூட அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் பொருளாதாரத் தீர்மானங்களை விமர்சிக்கப் பின் நிற்கின்றனர். இவ்வகையில் பாகிஸ்தானில் பொருளாதார அபிவிருத்திக் கொள்கைத் தீர்மானத்தை வகுக்கும் விஷயத்தில் நிரந்தரமான ஒரு பலவீணம் தொடர்ந்து நிலவி வருகிறது.

இவ்வகையில் மேற்கொள்ளும் பொருளாதாரத் தீர்மானங்கள் போன்றே, அவர்களைத் தொழிற் பாட்டு முறையும் விஞ்ஞான தீயாக விளக்க முடியாத ஒன்றுக்கும்.

(மிகுதி அடுத்த இதழில்)

கோப்பி

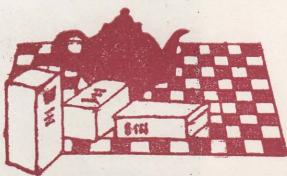

மிரேசில் (27%), கொலம்பியா (12%) உகண்டா (12%), அங்கோலா (6%)

ஜவரி கோஸ்ட் (6%)

கோப்பி உற்பத்தியிலும் வர்த்தகத்திலும் நிகழ்ந்துவரும் ஆட்டத்தில் தென்னமெரிக்காவும் ஆபிரிக்காவும் இரு கோஸ்டிகளாக இருக்கின்றன. தென் அமெரிக்கா இறந்த ரக அரேபிய கோப்பியையும், ஆபிரிக்கா ஜூபஸ்டா இனக் கோப்பியையும் உற்பத்தி செய்கின்றன. டெலரின் பெறுமதி வீழ்ச்சிக்கேற்ப உற்பத்தியாளர்களுக்கு நஷ்டாடு வழங்க அமெரிக்கா மறுத்தமையால், 1972ல் சர்வதேச கோப்பி உடன்படிக்கை தோல்விக் கண்டது. தற்பொழுது அமுலிலுள்ள 1976ல் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தம் தனிப்பட கோட்டா முனைக் கட்டுப்பாடுகள் தொடர்பானதாகும். கூடிய விலை காரணமாக இது தற்பொழுது இயக்கத்திலிலை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இது உபயோகமற்ற ஒன்றாகும்.

தேயிலை

ஶ்ரீ லங்கா (32%), இந்தியா (32%), சென்யா (7%), இந்தோனேஷியா (7%)

எல்லோராலும் வீழ்ச்சிப் பாதையில் சென்று கொண்டிருப்பதாகக் கருதப்பட்ட தேயிலை, மௌனாகும் அரங்கிறகு வந்துள்ளது. நூக்கர்வில் இந்தியா பிரித்தானியாவையும் (இந்தாட்டின் 50 மில்லியன் மக்கள் ஒரு நாளைக்கு 200 மில்லியன் தேநீர்க் கோப்பைகளை அருந்துகின்றனர்,) மிஞ்சிலிட்டது. கோப்பியின் விலையதிகரிப்பு, மத்திய கிழக்கு நாடுகளின் தேயிலை நூக்கரவைக் கூட்டியுள்ளது, சில வருடங்களுக்கு முன்னர் சர்வதேச தேயிலை ஒப்பந்தமொன்று நடைப்புக்கிட மானாதாயிருந்திருக்கும். ஆனால் இன்று அத்தகைய ஓர் ஒப்பந்தம் செயலாளில் சாத்தியமாகத் தென்படுகின்றது.

கோக்கோ

கானை (31%), நால்ஜீரியா (20%), ஜவரி கோஸ்ட் (12%) மிரேசில் (8%)

மரபு ரீதியாகவே விலைத்தளம்பலைக் கொண்ட ஒரு பண்டாமாகும். நடைமுறை விலைகள் சாதகமானதாகவிருந்த பொழுதிலும்; இது செல்வந்தரின் ஆடம்பர நுகர்வாக இருப்பதனால், அவர்கள் முயன்றால் நூக்கரவைக் கட்டுப்படுத்தலாம். ஆகவே இன்று கூடிய விலை கிடைத்த பொழுதிலும் அதனை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய நிலையில் உற்பத்தியாளர்கள் இல்லை. வர்ட்சி காரணமாக தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு போதுமான அளவு பண்டத்தை ஒதுக்க முடியாமல் போன்மையால், நடை முறையிலுள்ள சர்வதேச கோக்கோ உடன்பாட்டிற்கு இயிர்ப்புட்ட 1974லும், 1976லும் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன. இது தவிர ஜக்கிய அமெரிக்கா ஒப்பந்தத்தை அங்கீரிக்க மறுத்தது.

செங்கு

ஸாம்பியா (17%), சிலி (16%), ஸப்ரே (10%), பேரு (5%)

சர்வதேச வர்த்தகத்தின் அரைவாசியை மாத்திரம் இந்தாடுகள் கொண்டிருப்பதால், ஒரு வர்த்தகக் கூட்டுறவினை ஏற்படுத்த முடியாத தந்திரமான ஆட்டமாக இது தென்படுகின்றது. ஏனெனில் இந்தாடுகள் தவிர ஜக்கிய அமெரிக்கா, கண்டா அவந்திரேவியா, தென் ஆபிரிக்கா, கிழக்கு ஜோரோப்பா போன்றவும் பிரதான உற்பத்தி நாடுகளைக் கூடிய நிலையில் உற்பத்தியாளர்கள் இல்லை. வர்ட்சி மானாமாக தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு போதுமான அளவு பண்டத்தை ஒதுக்க முடியாமல் போன்மையால், நடை முறையிலுள்ள சர்வதேச கோக்கோ உடன்பாட்டிற்கு இயிர்ப்புட்ட 1974லும், 1976லும் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன. இது தவிர ஜக்கிய அமெரிக்கா ஒப்பந்தத்தை அங்கீரிக்க மறுத்தது.

வாழைப்பழம்

சகுவடோர் (20%), ஹென்டுராஸ் (17%) கோஸ்டா ரிகா (13%)

இப் பண்டத்திற்கு உற்பத்தியாளர்கள் சில்லறை விலையில் 11 சதவீதத்தை மட்டுமே பெறுகின்றனர். பின்வரும் தாபனங்கள் சர்வதேச வர்த்தகத்தில் பெரும்பங்கினை வகிக்கின்றன; யுனைட் டிரேன்ட் (35%), கால்ட்டி அனாட் குக் (25%), டெல்டா மெரைடே (10%). 1974ல் ஏற்றுமதி நாடுகள் தமது வருமானத்தையளிக்கச் செய்யும்கமாக ஒரு ஜக்கிய தாபனத்தினை ஏற்படுத்தின. இது தனது முதல் நடவடிக்கையாக, ஏற்றுமதி வரியொன்றை விதித்தது. பனமாவில் யுனைட் டிரேன்ட் வாழைப்பழங்களை வாங்க மறுத்து பழங்களை அழுக வைத்தது. ஹென்டுராஸில் அவர்கள் 1.25 மில்லியன் ஸ்டர்லிங் பவுணை அரசாங்கத்திற்கு இலஞ்சமாக வழங்கினர். தற்பொழுது ஒரு சிறு வரி விகிதாசாரம் அமுலிலுள்ளது.

போது நிதி

பல்வேறுபட்ட 18 பண்டங்களின் பாரிய கையிருப்புக்களை உருவாக்கிக்கொள்ள 600 கோட்டால்கூட பெறுமதியான நிதியோன்றைத் தாமிகக வேண்டுமென உங்டாட் மிரேசினை செய்துள்ளது. கோக்கோ, கோப்பி, தேயிலை, சினி தகரம் இறப்பர், பருத்தி, சனல், கடின நார்கள், செம்பு, வாழைப்பழம், மரக்கறி என்னென்று இறைச்சி உண்ண வையப் பலகைகள், இரும்புத்தாது, பொக்கஸ்ட், மங்களீஸ், பொல்பேடன் ஆகியவையே இவையாகும். முதல் 10 வகைப்பொருட்களுக்கும் முன்னாரியை வழங்கப்படுதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு பண்டத்துக்கும் தனித்தவியாக ஒதுக்கீடு செய்வதற்குத் தேவையான பண்டத்தைவிடவும் குறைந்த தொகையினால் இந்தித்தையைத் தாமிகக முடியும் என்று கூறப்படுகின்றது. உதாரணமாக அமேரிக்கா விளைச்சலின் போது கோக்கோவின் கையிருப்புத் திமிரெனக் கூடும்; அதே வேளையில் கார் உற்பத்தி அதிகரிப்பின் இறப்பர் கையிருப்பு குறையும்.

பொருளியல் நோக்கு

விலை: 2/-

பொருளியல் நோக்கில் இடம் பெற்றுள்ளவற்றை பெற்றுக் குறிப் புதன் மீளப் பிரசுரிக்கவேர மேற்கோள் கார்ட்டவோ அனுமதியுண்டு.

அசோலியேட்டட் நியூஸ் பேபர்ஸ் ஒவ் சிலோன் விமிட்டெட் கம்பனி யாரால் கொழும்பு டி. ஆர். விஜயவர்த்தலே மாவத்தையிலுள்ள லெக் ஷவுஸில் அச்சிடப்பட்டது.